
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Освіта

Вступна кампанія вийшла на фінішну пряму

► СТОР. 4

Енергобезпека

Альтернативи «Волинь–Кальвісу»

► СТОР. 6

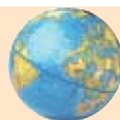

Офіційно

Закон України: «Про судовий збір»

► СТОР. 16—17

№ 142 (5142) СЕРЕДА, 3 СЕРПНЯ 2011 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

«Київську фортецю» забудовники беруть через суд

Ситуація навколо землі в центрі столиці, на якій розташований Національний історико-архітектурний музей «Київська фортеця», досягла критичної точки. Про це заявив директор музейного комплексу В'ячеслав Кулініч.

За його словами, у судовому провадженні проти музею знаходиться 28 позовів від різних забудовників та інвесторів, які претендують на цю землю. Керівництво музею ходить у суд як на роботу, і поки що жодної справи не програло. Такий інтерес до комплексу пан Кулініч пояснює іронічно: «Музей має зухвалість володіти земельною ділянкою в 130 гектарів у центрі Києва — на бульварі Лесі Українки та на Лисій горі».

► СТОР. 4

Пам'ятка не витримала облоги дощами

У Старій фортеці на території Національного історико-архітектурного заповідника «Кам'янець» у Кам'янці-Подільському завалилася пам'ятка фортифікації XVI століття — Нова Західна вежа. На щастя, ніхто не постраждав. Проте прогнозують: може статися ще один обвал...

Ще торік обговорювалося питання реставрації цієї приземкуватої круглої оборонної споруди та пристосування її під мистецький виставковий центр. Однак держава хронічно не виділяє коштів на реставрацію навіть найцінніших архітектурних пам'яток. А стотисячне місто зі своїм невеликим бюджетом неспроможне самотужки рятувати національні цінності. Якби вежу вчасно накрили дахом, вона витримала б облогу дощами.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ ЧИТАЙТЕ НА 12-Й СТОРІНЦІ.

Хліб, молоко, борошно, м'ясо — їж, не хочу

Липень запам'ятається одеситам не тільки високою температурою, а й зростанням цін на соціально-значущі продукти. За даними Одеського обласного управління економічного розвитку, на 14 копійок подорожчав буханець хліба з борошна вищого сорту. Зросли ціни на молоко, яловичину, ковбасу варену, цукор-пісок, сіль, сир. Подорожчання торкнулося 16 із 18 продуктів, офіційно внесених до списку соціально-значущих. Олія, приміром, подорожчала на 32 копійки за літр, яйця — на 15 копійок за десяток. Попередніми залишилися хіба що ціни на крупу гречану та вершкове масло.

Відпочинок у Криму: у хвилях цін і моря

Фотоетюд Андрія КРИМСЬКОГО.

У Крим їдуть на відпочинок усупереч. Усупереч зусиллям багатьох вітчизняних і закордонних ЗМІ, а також громадських і політичних формувань, які напрочуд узгоджено активізуються напередодні кожного літнього сезону. То скандал улаштують навколо встановлення Поклінного хреста на в'їзді до курортної Феодосії; то вигадають прогноз катастрофічного землетрусу, що знесе з лиця землі весь півострів; то підкинуть «документально підтверджені» відомості про збройні виступи кримських татар, що готуються на літо; то «достовірними» сотнями й тисячами випадків захворювання на вірусний гепатит від купання в морі злякають...

► СТОР. 13

ПОДІЇ

Першого вересня за парти сядуть більш як 410 тисяч першокласників

Але цифру ще уточнюватимуть. Про це сказав міністр освіти і науки, молоді та спорту Дмитро Табачник. «Цього року першокласників буде понад 410 тисяч.

Кому не вистачає двох-трьох місяців до шести років, їх батьки формально можуть віддати до школи і цього року. А за законом можуть і наступного. Тому ця цифра ще уточнюється», — відзначив міністр. Він також зауважив, що тема першого уроку в першокласників буде присвячена 20-річчю Незалежності України і звучатиме так: «Україна — моя країна, Україна — моя держава». Також, за словами міністра, його відомство рекомендує вищим навчальним закладам першу лекцію теж присвятити темі незалежності.

За даними міністерства, 2012 року середню школу закінчать 317 тисяч одинадцятикласників. До речі, цього року їх було 195 тисяч. Така незначна кількість пов'язана з переходом на іншу систему освіти.

Поблизу Сінгапуру затонуло судно з нашими моряками

Неподалік Сінгапуру 1 серпня о 22.40 за місцевим часом затонуло судно «B Oceania» — після зіткнення із судном «Xin Tai Hai», повідомили в МЗС.

Усього на борту «B Oceania» перебували 23 члени екіпажу, з них 8 — громадяни України. «Усім членам екіпажу вдалося врятуватися на двох рятувальних шлюпках. Пізніше моряків підібрало судно «Ikaruga», яке доставило їх у Сінгапур. У результаті зіткнення ніхто з українських моряків не постраждав», — наголошується в повідомленні.

У МЗС також запевнили, що після завершення розслідування обставин зіткнення судна українські члени екіпажу будуть відправлені на батьківщину. Нагадаємо, в липні цього року пірати отримали 12 мільйонів доларів та відпустили танкер з українцями, який перебував у полоні.

КОРОТКО

■ Учора в Харкові на маршрути не вийшло 76 тролейбусів. Водії та кондуктори ХКП «Міськелектротранс» провели попереджувальну акцію протесту проти реорганізації підприємства і вимагали виплатити їм заборгованість із зарплати **(УНІАН)**.

■ Слідче управління обласної прокуратури порушило кримінальну справу стосовно посадових осіб Держрибоохорони в Черкаській області, котрі, зловживаючи службовим становищем, перерахували будівельний фірмі 245 тисяч бюджетних коштів за фіктивний ремонт, **передає наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

■ У суботу, 6 серпня, у Києві відбудеться десять сільськогосподарських ярмарків, де буде широко представлена продукція фермерських господарств та сільськогосподарських підприємств Київської області **(УНІАН)**.

Усі українці із затриманого в Ізраїлі судна «RIO» повернулися на батьківщину (*МЗС*)

Американський університет консультуватиме апарат парламенту

Між Апаратом Верховної Ради України та Університетом штату Огайо — виконавцем проекту Агентства США з міжнародного розвитку «Програма сприяння парламенту II — Програма розвитку законотворчої політики» (ПСП-ІІ) підписано Протокол про співпрацю. Документ скріпили підписами керівник Апарату Верховної Ради України Валентин ЗАЙЧУК та директор Програми сприяння парламенту України Елеонора ВАЛЕНТАЙН (на знімку).

Предметом Протоколу є налагодження співпраці між Сторонами з реалізації ПСП-ІІ у межах компетенції Апарату Верховної Ради України.

Університет штату Огайо (далі — Університет) зобов'язується сприяти Апарату Верховної Ради України у наданні консультацій, тренінгів, інформаційної та технічної підтримки народним депутатам, комітетам Верховної Ради та працівникам Апарату в установленому порядку за узгодженими Сторонами напрямами, розробленні та застосуванні ефективних методик і практик законотворчої роботи, рекомендацій з її удосконалення, підвищенні ефективності механізму взаємодії з громадянами та їх об'єднаннями, наданні підтримки організаційній та процедурній модернізації Апарату Верховної Ради.

Апарат Верховної Ради України, зі свого боку, для ефективної реалізації передбачених напрямів співпраці зобов'язується надавати відповідну інформаційну та організаційну підтримку; своєчасно інформувати та вносити відповідні пропозиції у разі виникнення ускладнень; забезпечувати участь працівників, які мають відповідну кваліфікацію, у заходах, що проводяться в рамках реалізації ПСП-ІІ.

У ході виконання цього Протоколу Сторони застосовуватимуть за взаємною згодою відповідні методи і механізми для досягнення цілей співпраці.

Учасники зустрічі також обмінялися думками щодо подальшого розвитку Ліги інтернів у напрямі співпраці з європейськими структурами, зокрема, з Парламентською асамблеєю Ради Європи.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Мета не терпить зволікань

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Протягом восьмої сесії шостого скликання Комітет Верховної Ради України з питань науки і освіти продовжував роботу з удосконалення та створення законодавчої бази для розвитку галузі. Основна діяльність парламентаріїв зосереджувалась на підвищенні якості, поліпшенні умов праці педагогічних кадрів, адаптації вітчизняного законодавства до міжнародних норм і стандартів.

За його ініціативою Верховна Рада ухвалила Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності наукових парків», а також у першому читанні проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо врегулювання питань авторського права і суміжних прав; законопроект про внесення змін до Закону України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі» (щодо охорони прав на секретні винаходи і корисні моделі) та проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо врегулювання питань авторського права і суміжних прав.

ЦИФРА

За звітний період проведено два засідання комітету, на яких розглянуто 19 питань.

Комітету повернено на доопрацювання проект закону про внесення змін до статті 11 Закону України «Про загальну середню освіту» (щодо мораторію на закриття сільських шкіл).

Парламентарії комітету взяли участь у засіданні Консультативної ради з питань інформатизації при Верховній Раді України.

На засіданні розглянуто, зокрема, законопроект про внесення змін до Закону України «Про Національну програму інформатизації» (щодо щорічної підготовки програми завдань (робіт) на бюджетний рік).

Його учасники також проаналізували проект постанови про затвердження завдань Національної програми інформатизації на 2010—2012 роки.

Члени Консультативної ради обговорили питання про відзначення Року освіти та інформаційного суспільства, відзначили певне зволікання в питанні координації робіт у цьому напрямі.

В активі Комітету Верховної Ради з питань науки і освіти — «круглий стіл» комітету та Університету менеджменту освіти Національної академії педагогічних наук на тему: «Проблеми управління профтехосвітою в Україні та їх законодавче врегулювання в умовах адміністративної реформи». Головною метою заходу було з'ясування причин недосконалості системи управління ПТО та пошук ефективних шляхів вирішення питання. Учасники «круглого столу» обговорили реальний стан підготовки кваліфікованих робітників, можливі варіанти і форми управління якісними змінами системи ПТО в умовах адміністративної реформи, внесли пропозиції до нової редакції Закону України «Про професійно-технічну освіту» та до підзаконних актів уряду.

Верховна Рада України у червні ухвалила Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності наукових парків», який спрямований на врегулювання господарської діяльності наукових парків.

Передбачається, що прийнятий закон дасть можливість чітко визначити суб'єкти, які отримуватимуть державну підтримку при виконанні проектів наукового парку, спрямованих на підвищення ефективності використання науково-технологічного потенціалу провідних ВНЗ та наукових установ, уточнити місце і роль наукового парку та його партнерів у виконанні проектів, що сприятиме використанню вітчизняних наукових розробок для забезпечення потреб економіки та суспільства, активізувати інноваційні процеси в країні.

Члени комітету та працівники секретаріату протягом сесії брали активну участь у конференціях, симпозіумах, семінарах, інших заходах.

Працівники секретаріату комітету стажувалися в сеймі Республіки Польща.

Тривала співпраця народних депутатів з Міжпарламентською Асамблеєю держав—учасниць СНД.

Зокрема, у квітні 2011-го відбулося засідання Постійної комісії Міжпарламентської Асамблеї держав—учасниць СНД з науки і освіти.

Комісією підготовлено 25 модельних законодавчих актів, що прийняті Асамблеєю і становлять базу модельного законодавства освіти, наукової та інноваційної діяльності.

Верховна Рада, до речі, виступила розробником модельних законів «Про середню загальну освіту», «Про дошкільну освіту», «Про позашкільну освіту», «Про наукову і науково-технічну діяльність», «Про охорону прав на наукові відкриття», законопроекту «Про раціоналізаторську діяльність».

ФАКТ

Протягом восьмої сесії шостого скликання на адресу комітету надійшло 1454 заяви і звернення від колективів навчальних закладів, наукових установ, центральних та місцевих органів виконавчої влади, громадян. Їх уважно вивчено, узагальнено та використано в роботі.

Члени комітету продуктивно працювали з громадськими організаціями.

До висвітлення роботи комітету постійно залучались представники засобів масової інформації. Усі заходи оприлюднені на веб-сторінках сайту Верховної Ради та Комітету з питань науки і освіти, у численних статтях ЗМІ.

Вл. інф.

Молодим сім'ям — дешеві та доступні кредити на житло

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

Житло та робочі місця — саме ці два питання найбільше турбують молодь. Вирішити перше з них, переконані народний депутат Андрій Пінчук та голова правління Державного фонду сприяння молодіжному житловому будівництву Леонід Рисухін, можна за допомогою законодавства. Відповідний законопроект «Про особливості державної підтримки забезпечення молоді житлом» вони презентували вчора.

Чинний закон «Про соціальне становлення молоді» закладає основні принципи розв'язання житлової проблеми. Але досвід останніх десяти років засвідчив: державних ресурсів для цього явно не достатньо. Нині, переконаний Леонід Рисухін, з'явилися сприятливі умови для істотного поліпшення ситуації.

Законопроект не передбачає забезпечення житлом, а лише здійснює підтримку в його будівництві або придбанні. Тобто держава не будуватиме житло для передачі у власність, а допомагатиме дешевими та доступними кредитами, або надаватиме можливість винаймати чи орендувати його. Це, на переконання Л. Рисухіна, є соціально виваженим і справедливим. Крім того, проект сприятиме й створенню молодіжних житлово-будівельних кооперативів.

До того ж органи місцевого самоврядування, відповідно до проекту, мають надавати Фонду земельні ділянки в довгострокову оренду за ціною одна гривня за один гектар на рік.

За словами Л. Рисухіна, проблем із виділенням землі не має бути. Вже нині, зауважив він, за дорученням уряду Міністерством регіонального розвитку та будівництва зібрано перелік ділянок, які місцеві органи влади готові виділити для зведення доступного житла.

А досягти усього цього можна, насамперед, закріпивши відповідні гарантії в законі. Зокрема, передбачити в ньому цифри, показники результативності, закласти механізм планування фінансування програми залежно від кількості сімей, які потребують житла. Крім того, для контролю за реалізацією законодавства при Президентові має бути створена громадська рада — впливова і публічна організація. До її складу ввійдуть представники Верховної Ради, Кабінету Міністрів, місцевих органів влади, профспілок тощо.

ТОЧКА ЗОРУ

Народний депутат Андрій Пінчук: «Головне завдання законопроекту, щоб цей напрямок молодіжної політики був закріплений законом, а не окремими постановами. Тоді можна буде щось планувати й працювати і не залежати від політичної ситуації в країні».

Олена ГОРБУНОВА.

Від поодиноких семінарів до спеціалізованих курсів

Сім років, позначених значними здобутками, минуло з того часу, як в Інституті законодавства Верховної Ради України розпочала свою діяльність Українська школа законотворчості.

Крок за кроком поодинокі семінари перетворилися на спеціалізований курс, який має неабияку популярність серед працівників органів державної влади та органів місцевого самоврядування, задіяних у законо- та нормопроектній роботі. Завдяки цьому регулярність набору до лав школи та кількість проведених занять щороку збільшуються. Ось і восьмий та дев'ятий випуски (а це більше 100 слухачів), які пройшли навчальний курс, орієнтований на підготовку фахівців із законотворчості, отримали сертифікати та свідоцтва державного зразка про підвищення кваліфікації.

Ознакою часу є посилення уваги до професіоналізації законотворчого процесу в країні як з боку суспільства, так і з боку органів державної влади. Крім представників секретаріатів парламентських комітетів та фракцій, помічників народних депутатів України, в Українській школі законотворчості навчаються працівники Міністерства юстиції України, інших міністерств, комітетів, Національного інституту стратегічних досліджень при Президенті України, Конституційного Суду України, органів місцевого самоврядування тощо. З навчальним курсом «Законотворча діяльність» ознайомились і майбутні правники — студенти юридичних факультетів вищих навчальних закладів.

Базовим напрямом діяльності Української школи законотворчості є підготовка науково-методичної літератури: монографій, підручників та навчальних посібників, які виконують важливу допоміжну функцію в навчальному процесі, користуючись великим попитом як слухачів школи і всіх, хто цікавиться проблемами законотворення. До значної кількості видань, які постійно оновлюються, останнього року увійшли такі спеціалізовані збірки, як «Курс лекцій з питань законотворчості», «Законознавство» та інші.

Заключними заходами в серії занять Української школи законотворчості стали «круглі столи» «Актуальні проблеми законотворчого процесу в Україні», в ході яких слухачі мали змогу обговорити ключові напрями підвищення ефективності законотворчої діяльності в нашій державі.

Сьогодні вже понад 600 фахівців—випускників школи працюють на ниві вітчизняної законотворчості, додаючи до власних умінь та практичного досвіду набуті під час навчання знання. Маємо надію, що багаж цих знань у поєднанні з творчим підходом слугуватиме досягненню високого професійного рівня законотворення в Україні.

Прем'єр–міністр планує провести засідання... в полі

«Я хочу провести спеціальне засідання Кабінету Міністрів у полі, присвячене проблемам агропромислового комплексу», — повідомив під час робочої поїздки до Вінницької області глава уряду Микола Азаров. Нині, за його словами, в урядовців дуже багато запитань до Академії аграрних наук, яка «отримує дуже великі кошти».

Прем'єр багато говорив про цінову політику. Головний урядовець зазначив, що чекає цього року падіння цін на гречку (нині за кілограм у роздріб просять від 18 до 22 гривень і більше. — **Ред.**). А ось ціни на пшеницю (1,6 тис. грн. за тонну) і цукор (8,5—8,6 тис. грн. за тонну) вважає оптимальними.

Прем'єр-міністр Микола Азаров узяв участь у відкритті сучасного комплексу для зберігання фруктів та овочів у селі Василівка Вінницької області.

ЦИТАТА

Микола АЗАРОВ:

«Нам не потрібні падіння цін, зокрема, на цукор, бо цукор дуже важко виробляти, вирощувати буряк, збирати».

А цукрові заводи, на його переконання, потребують модернізації і, звісно, коштів.

Водночас Микола Азаров запевнив, що без землі не залишиться жоден сільгоспвиробник, а за три-чотири роки по всій Україні будуть збудовані сучасні комплекси із зберігання фруктів та овочів. Одне слово, так, як у Європі.

«У цьому полягає програма реформ Президента», — резюмував Прем'єр-міністр.

Фото з сайта «Урядовий портал».

У липні 2011 року «Голос України» опублікував такі закони:

7 липня, № 121

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо облігацій», № 3461-VI.

8 липня, № 122

Закон України «Про безоплатну правову допомогу», № 3460-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо регулювання ринків фінансових послуг», № 3462-VI.

9 липня, № 123

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною», № 3496-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо вдосконалення порядку надання допомоги сім'ям з дітьми, малозабезпеченим верствам населення та покращення їх соціального захисту», № 3526-VI.

Закон України «Про внесення зміни до статті 1 Закону України «Про охорону дитинства», № 3525-VI.

Закон України «Про забезпечення комерційного обліку природного газу», № 3533-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з ратифікацією Другого додаткового протоколу до Європейської конвенції про взаємну допомогу у кримінальних справах», № 3529-VI.

Закон України «Про особливості управління об'єктами державної власності в оборонно-промисловому комплексі», № 3531-VI.

13 липня, № 125

Закон України «Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим», № 3530-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо діяльності наукових парків», № 3524-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про угоди про розподіл продукції» щодо державних гарантій», № 3553-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 17[1] Закону України «Про електроенергетику» щодо умов стимулювання виробництва електроенергії з альтернативних джерел», № 3549-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про засади функціонування ринку природного газу», № 3550-VI.

Закон України «Про ратифікацію Кредитної угоди (Покращення транспортно-експлуатаційного стану автомобільних доріг на під'їздах до м. Київ (пан'європейські коридори) між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку», № 3514-VI.

Закон України «Про приєднання України до Конвенції про право, що застосовується до дорожньо-транспортних пригод», № 3513-VI.

14 липня, № 126

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо усунення надмірного державного регулювання у сфері автомобільних перевезень», № 3665-VI.

16 липня, № 127

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури посвідчення права власності на землю», № 3521-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про ветеринарну медицину» щодо виробництва та обігу ветеринарних препаратів», № 3522-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань створення та діяльності фермерських господарств», № 3523-VI.

26 липня, № 134

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо спрощення умов доступу на ринок телекомунікаційних послуг», № 3566-VI.

Закон України «Про особливості провадження у справах про адміністративні правопорушення в період проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні», № 3568-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2011 рік», № 3562-VI.

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації» щодо скорочення переліку підприємств, що не підлягають приватизації», № 3563-VI.

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо удосконалення правового регулювання у сфері захисту економічної конкуренції», № 3567-VI.

Закон України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України щодо злочинів проти волі, честі та гідності особи», № 3571-VI.

Закон України «Про внесення змін до Гірничого закону України щодо забезпечення прав вдів, які мають право на пенсію у зв'язку із втратою годувальника», № 3572-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та урядом Королівства Норвегії про реадмісію осіб», № 3591-VI.

Закон України «Про ратифікацію Угоди про співробітництво держав—учасниць СНД у створенні, використанні та розвитку міждержавної мережі інформаційно-маркетингових центрів для просування товарів і послуг на національні ринки», № 3593-VI.

Закон України «Про ратифікацію Кредитної угоди (Проект «Будівництво повітряної лінії 750 кВ Запорізька АЕС — Каховська») між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку», № 3594-VI.

Закон України «Про ратифікацію Восьмого додаткового протоколу до Статуту Всесвітнього поштового зв'язку», № 3595-VI.

Закон України «Про внесення змін до статті 4 Закону України «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» щодо уточнення окремих положень», № 3597-VI.

27 липня, № 135—136

Закон України «Про амністію у 2011 році», № 3680-VI.

ФОТОФАКТ

Пікетування Вищого адміністративного суду з вимогою не допустити позбавлення Романа Шухевича і Степана Бандери звань Героїв України.

А тим часом учора колегія суддів Вищого адміністративного суду України не задовольнила касаційні скарги Президента України (2005—2010 років) Віктора Ющенка, Юрія Шухевича (сина головнокомандувача УПА Романа Шухевича) на рішення Донецького апеляційного адміністративного суду, яким був позбавлений звання Героя України Шухевич.

Фото Андрія **КРИМСЬКОГО.**

У НОМЕР

Покажи дитині світ

Акцію «Покажи дитині світ!» зі збирання коштів на відкриття спеціалізованого комп'ютерного класу для слабкозорих дітей розпочали члени обласної молодіжної організації Народної партії (в області — 4,4 тисячі дітей з вадами зору; 3,7 тисячі з них — шкільного віку).

Для пожертв до вересня у торговельних закладах та громадських місцях Рівненщини стоятимуть спеціальні жовті скриньки. Молоді народники потребу в цій акції пояснюють тим, що проблема із забезпеченням спеціальних шкіл-інтернатів підручниками, художньою літературою, а тим паче спеціалізованими комп'ютерними класами стоїть набагато гостріше, ніж у звичайних школах. Її свого часу озвучив із парламентської трибуни народний депутат України **Микола Шершун (на знімку),** який всіляко підтримує цю благодійну акцію. Тож вони хочуть заповнити цю прогалину, зібравши кошти на відкриття в одному з північних районів області спеціалізованого комп'ютерного класу для дітей з вадами зору.

Олександра ЮРКОВА.

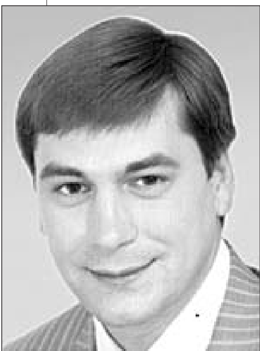
Рівне.

Збережено авторитет середньої школи

Народний депутат від Партії регіонів, перший заступник голови Комітету Верховної Ради з питань науки й освіти **Максим Луцький (на знімку)** позитивно оцінює результати вступної кампанії 2011 року.

Одне з головних нововведень вступної кампанії, вважає Максим Луцький, — це запровадження системи електронної подачі документів.

«Ліквідоване одіозне поняття «позаконкурсний вступ» для переможців і призерів Малої академії наук та міжнародних олімпіад. Тепер вони просто одержують додаткові бали. Але брати участь у вступному процесі будуть на загальних підставах», — додав політик.

Також депутат, **як повідомляє прес-служба ПР,** наголосив, що цього року збережено авторитет середньої школи. Атестат про середню освіту може дати абітурієнтові до 200 балів.

ДОСЛІВНО

Максим ЛУЦЬКИЙ:

«Прийом документів уже закінчено, а жодних голосних заяв про порушення прав абітурієнтів не було. Це свідчить про те, що вступна кампанія проходить у рамках Конституції України».

«Ми врахували й проаналізували і всі помилки вступних кампаній попередніх років. Продовжили роботу приймальної комісії з 15 до 30 днів. Допустили до спостереження за процесом вступної кампанії таку громадську організацію, як Комітет виборців України», — зауважив парламентарій.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 4-Й СТОР.

Щирі співчуття

Голова Верховної Ради України Володимир Литвин направив телеграму співчуття Спікеру Національної Асамблеї Республіки Корея Пак Хі Те.

«З почуттям глибокого суму українські парламентарії дізнались про жахливу біду, що спіткала народ Кореї, — потужні зливи та повені, які спричинили численні людські жертви та руйнування», — зазначається у телеграмі.

В. Литвин від імені Верховної Ради України та від себе особисто просить передати слова співчуття й підтримки рідним і близьким загиблих та побажання якнайшвидшого одужання постраждалим внаслідок стихійного лиха.

Спільним розпорядженням голови Закарпатської обласної ради та ОДА створено робочу групу з підготовки відзначення у 2014 році 75–ї річниці проголошення Карпатської України, яка має підготувати проект звернення депутатів облради до вищих органів влади України щодо святкування цієї дати на загальнодержавному рівні, *повідомляє наш власкор Василь НИТКА*

105 випускників Івано–Франківського національного технічного університету нафти і газу урочисто отримали дипломи магістрів державної служби. Це — найчисельніший випуск таких фахівців за 15 років існування магістратури державної служби на базі університету, *інформує наш власкор Дарина НАЗАРЧУК*

Вступна кампанія вийшла на фінішну пряму

Прийом заяв на вступ до вищих навчальних закладів завершено. Цього року документи подало майже 290 тисяч абітурієнтів. З першого серпня ВНЗ оприлюднюють рейтингові списки рекомендованих для навчання. Далі — справа за майбутніми студентами. Вони мають до 5 серпня подати оригінали своїх документів в остаточно обраний ВНЗ. І поки абітурієнти шукають свої прізвища у рейтингах, експерти підбивають перші підсумки вступної кампанії. Думка профільного міністерства — усе пройшло на вищому рівні. А незалежні експерти запевняють: роботи над помилками буде чимало.

Особливість цьогорічної вступної кампанії — її успішна організація, переконаний міністр освіти і науки, молоді та спорту України Дмитро Табачник. Мовляв, цьогоріч черг і незадоволень під приймальними комісіями не було. Та й на «гарячу лінію» міністерства надійшло майже удвічі менше скарг від абітурієнтів, аніж минулого року. Ще одна особливість — багато охочих вступити на технічні спеціальності.

А от майже до 20 навчальних закладів країни абітурієнти не подали жодної заяви. Понад 30 вишів отримали до 10 заяв. І ще 130 — від 10 до 100 заяв! Таким закладам міністр радить замислитися над тим, а чи потрібні вони взагалі. До речі, за словами Дмитра Табачника, вища освіта ще ніколи з часів незалежності не була такою доступною, як сьогодні. На 100 абітурієнтів цього року припадає в середньому 55 бюджетних місць. Для порівняння: торік їх було лише 39.

Виправдали себе, за словами міністра, цьогорічні новації, як-то подовжений термін прийому документів, система нарахувань додаткових балів переможцям олімпіад і навіть... запровадження електронного вступу.

А от громадські спостерігачі узріли чимало немасових і некритичних, але все-таки порушень. Найперше — непрозорість роботи приймальних комісій. За даними громадянської мережі ОПОРА, в деяких університетах списки рекомендованих до зарахування оприлюднили без зазначення балів, категоризації, а просто в алфавітному порядку. Чимало головного болю цьогорічним абітурієнтам додали «маніпуляції» з обсягами державного замовлення. Коли в деяких вишах до останнього дня не було відомо, скільки саме бюджетних місць виділяється на окремі спеціальності. А частина ВНЗ виставила слухачам своїх підготовчих курсів максимальні бали.

Щоправда, махлювати намагались і самі абітурієнти. Кількох випускників спіймали на спробі подати підроблені сертифікати ЗНО чи шкільні атестати. Звернення на «гарячу лінію» ОПОРИ не припиняються й досі. Їх характер примушує експертів непокоїтись: є загрози, здатні поставити під сумнів легітимацію вступної кампанії як такої з боку самих вступників.

Нагадаємо, 6 серпня рейтингові списки мають оновитися. З них буде вилучено осіб, які до того часу не подадуть оригінали документів до ВНЗ. Їх місця займуть абітурієнти, які знаходились нижче у списку, та сформується другий рейтинговий список. Тим, хто потрапить до нього, буде дано ще два дні (6 та 7 серпня) для того, щоб подати оригінали документів до вишу. 8 серпня, всі ВНЗ України мають втретє оприлюднити рейтингові списки, знову вилучивши абітурієнтів, які не подали оригінали своїх документів. У результаті до нового списку знову мають увійти абітурієнти, які знаходились нижче за списком. У них також буде два дні (8 та 9 серпня) для того, щоб подати оригінали документів. І не пізніше 10 серпня ВНЗ мають видати накази про зарахування абітурієнтів на бюджет.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Фотоетюд Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ТОП-П'ЯТІРКА ВИШІВ

Цього року лідером за кількістю поданих заяв є Національний університет «Львівська політехніка», на його рахунку понад 26 тисяч заяв.

Друге місце — Львівський національний університет імені Івана Франка (24 тисячі). Бронзовий призер — Національний авіаційний університет (майже 24 тис).

Далі — Національний технічний університет України «Київська політехніка» та Київський національний університет імені Тараса Шевченка (23,3 та 22,6 тисячі відповідно).

«Київську фортецю» забудовники беруть через суд

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ласим шматочком для забудовників стала кругла вежа №4 по вул. Старонаводницькій, що її не без «допомоги» місцевих чиновників хочуть або передати приватникам у довгострокову оренду на 49 років, або умисно довести будову до такого зношення, коли можна буде сміло заявити, що керівництво музейного комплексу не зробило нічого, щоб зберегти пам'ятку історії. А отже, треба терміново передавати весь комплекс тим, у кого гроші на ремонт є, — тобто знову все тим же «інвесторам», **повідомляє «Оглядач».**

— Попри те, що ще 29 березня 2010 року Президент Віктор Янукович підписав указ про передачу території і комплексу будівель Київської фортеці в державну власність, цього не зроблено дотепер, — сказав В'ячеслав Кулініч. — Минулого тижня, коли документи щодо передачі фортеці державі пройшли всі стадії узгоджень і були винесені на голосування Київради, питання несподівано зняли з порядку денного. Виходить, місцевим чиновникам указ «згори» зовсім не указ?

На думку директора музею, виконання указу Президента значно скоротить кількість претендентів на землі музею і, відповідно, кількість судових позовів.

Національний історико-архітектурний музей «Київська фортеця» не хочуть віддавати в державну власність. Міська влада має намір задіяти позабюджетні кошти нібито для збереження пам'ятки. Про це повідомив голова комісії Київради з питань культури і туризму Олександр Бригинець.

— У Києві чимало об'єктів, які, безумовно, можуть стати приватною власністю, та лише за умови розміщення там соціально-важливих установ: музеїв, галерей, театрів. Але віддавати частину Київської фортеці — це верх цинізму. Так можна дохазяйнуватися до того, що заради економії грошей у Києво-Печерській лаврі та Софії Київській відкриють супермаркети або нічні клуби, — заявив він.

Ольга ВІТЕР.

ФОТОФАКТ

Архієпископ Ізюмський, вікарій Харківської єпархії високопреосвященніший Онуфрій освятив у Харкові куполи та дзвони дерев'яного храму Пресвятої Богородиці.

Фото В'ячеслава МАДІЄВСЬКОГО (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Родинам загиблих шахтарів обіцяють державну допомогу

Надзвичайна комісія з ліквідації наслідків аварії на шахті імені Бажанова державного підприємства «Макіїввугілля» у понеділок і вівторок проводила зустрічі з родинами загиблих. Комісію очолює перший заступник міністра енергетики та вугільної промисловості України Ігор Попович. Він запевнив, що кожна сім'я буде забезпечена допомогою.

Родичі загиблих просили переважно про поліпшення житлових умов, вирішення соціально-побутових питань та оздоровлення дітей. «У плановому режимі комісія продовжує працювати за всіма напрямами», — сказав голова Макіївської територіальної організації профспілки працівників вугільної промисловості Костянтин Соколов.

Видобуток палива на підприємстві призупинено. На шахті тривають відновні роботи. Упродовж двох тижнів в Україні буде проведено позапланову перевірку наявності експертних висновків щодо продовження експлуатації підіймальних споруд та шахтних копрів. Таке рішення прийнято на виконання спільного наказу Міністерства надзвичайних ситуацій та Міністерства енергетики та вугільної промисловості України. На сьогодні таких споруд у країні 49. Методика здійснення перевірок передбачає ультразвукове обстеження елементів конструкцій задля виявлення ймовірних внутрішніх руйнувань. Також буде перевірено наявність чи відсутність внесення конструктивних змін у процесі експлуатації будівель.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Створять соціальний паспорт

Незабаром такий документ матимуть представники соціально вразливих категорій обласного центру. Таку ідею висунув хмельницький міський голова Сергій Мельник, а міськвиконком її підтримав. Соціальні працівники Хмельницького територіального центру соціального обслуговування побувають у всіх мікрорайонах міста, опитуючи пенсіонерів, інвалідів, членів багатодітних родин та представників інших незахищених верств населення та оцінюючи їх житлово-побутові умови. На основі цього дослідження будуть створені соціальні паспорти — документи, в яких зазначать потреби та проблеми соціально вразливих громадян, що потребують першочергового вирішення.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

ЦИФРА

10 випадків

укусів отруйного павука каракурта з початку року зареєстрували в Криму. Такі факти фіксували в степових районах півострова. Смертельних випадків не було.

Георгій ВЕРВЕС.

Стосовно Миколи Павлюка порушено третю кримінальну справу

Стосовно Героя України, почесного громадянина Одеси, начальника Одеського морського торгового порту Миколи Павлюка порушена третя кримінальна справа. Про це заявив його адвокат Сергій Ємець.

Микола Павлюк був довіреною особою Юлії Тимошенко на президентських перегонах і довіреною особою Олексія Костусєва на виборах одеського міського голови в жовтні 2010 року. Наразі він перебуває в ізоляторі тимчасового утримання в Сімферополі. Кримінальні справи, порушені проти начальника порту, розслідує прокуратура АРК. За словами Сергія Ємця, підставою для обвинувачення стали матеріали перевірки, проведеної Головним контрольно-ревізійним управлінням у 2005 році. Прокуратура підозрює Миколу Павлюка в завданні державі збитків на суму 770 тисяч гривень.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Конопляно–макові «жнива» тривають

103 рослини снодійного маку нарахували дільничні інспектори міліції на присадибній ділянці 72-річної жительки одного із сіл Коростишівського району. А на городі в непрацюючого 56-річного жителя сусіднього Брусилівського району працівники міліції вилучили 1200 рослин конопель. Це при тому, що відповідна стаття КК України передбачає покарання у вигляді позбавлення волі на строк від трьох до семи років уже за 50 рослин конопель.

Вл. інф.

Місцеві громади стали активнішими

На цьогорічний конкурс подано 46 проектів місцевих громад, тоді як торік їх було 16. Шість кращих із них визнано обласною владою перспективними, зокрема, проекти територіальних громад сіл Забороль Рівненського, Дюксин Костопільського, Глибока Долина Демидівського, Білка Березнівського, Федорівка Гощанського та Сторожів Корецького районів. Ці населені пункти отримали з обласного бюджету на втілення власних проектів до 35 тисяч гривень на умовах співфінансування. Незабаром у селах з'являться інтернет-центр і тренажерний зал на базі сільського культурно-дозвільного комплексу. Крім того, запровадять ефективні енергозберігаючі технології у дитячих садках і школах, створять комунальне підприємство, що займатиметься розвитком туристичної інфраструктури.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненщина.

Новий термінал забезпечить транзит скрапленого газу до Європи

На Закарпатті став до ладу комплекс із перекачування зріджених вуглеводневих газів — пропану й бутану. Його спорудило підприємство з іноземним капіталом «Петро Карбо Хем-Мукачеве». Будівництво, яке стало в більш ніж 100 мільйонів гривень, тривало два роки.

Під час відкриття термінала.

Загальна площа об'єкту — 42 гектари. Комплекс фактично розташований у трикутнику на стику кордонів зі Словаччиною, Угорщиною та Румунією і може забезпечувати безперебійне постачання скрапленого газу до цих країн Євросоюзу. **Як повідомили «Голосу України» у прес-центрі ОДА,** звідси газ потраплятиме і на внутрішній, український ринок.

За словами заступника директора підприємства «Петро Карбо Хем-Мукачеве» Олександра Лучкова, ринок скрапленого газу відносно новий. На території України є кілька подібних терміналів, але об'єкт такого масштабу — тільки тут. Можна сказати, він унікальний. До прикладу, парк зберігання скрапленого газу — 3 000 кубометрів — найбільший у Східній Європі. При спорудженні особливу увагу надано безпеці: об'єкт зведено з дотриманням усіх екологічних норм. Відстань до найближчого населеного пункту — понад три кілометри.

— Відкриття термінала — це передусім нові робочі місця, — розповів заступник голови облдержадміністрації Володимир Гоблик. — Не менш важлива й іміджева складова: досвід ефективної співпраці підприємства і влади стане хорошим поштовхом для інтенсивнішого залучення інвестицій у економіку Закарпаття.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Фото прес-центру ОДА.

ВІСТІ З ПОЛТАВЩИНИ

До ЄВРО–2012 готуються і машиністи

Перша група «новобранців» із числа машиністів електровозного депо «Жовтень» почала опановувати основи експлуатації нових швидкісних електропотягів. Організували навчання на базі Лубенського центру професійної освіти Південної залізниці. **Як повідомили в прес-службі залізниці,** це перший етап засвоєння практики швидкісного руху на українських магістралях, що запроваджується в рамках програми підготовки до ЄВРО-2012. Майже півтора десятка машиністів електровозів вивчають будову електропоїздів, умови технічного обслуговування та правила експлуатації рухомого складу. Кожному з кандидатів довелося пройти не лише професійний відбір, а й психологічне тестування. В самому центрі подбали про те, щоб на основі технічної документації заводів-виробників новітніх електропоїздів розробити відповідні методичні рекомендації, підготувати належні наочні матеріали, покликані дати грунтовну уяву про конструкцію пультів управління швидкісними локомотивами, облаштування салонів вагонів підвищеного комфорту тощо.

У навчальний план заклали ознайомлення з особливостями зразків нової техніки — міжрегіональних двосистемних електропоїздів виробництва корейської компанії «Hyundai Rotem» та двоповерхових електропоїздів подвійного живлення чеської компанії «Skoda Vagonka». Уже цього місяця машиністи «швидких поїздів» Лубенського центру профосвіти пройдуть і свою першу виробничу практику.

Коли ж підмітати вулиці?

Дискусія на цю тему розгорілася в Кременчуці. Річ у тім, що напередодні головний санітарний лікар міста Віктор Самойленко відповідною постановою визначив, що вранці замітати тротуари та зупинки транспорту двірники можуть лише «за межами» так званої години пік. Тобто, або до сьомої ранку, або після дев'ятої... Як зазначив головлікар, до СЕС постійно надходили скарги кременчужан, які зранку ведуть своїх дітей у садочки, а в цей час двірники піднімають стовпи пилу. «Коли двірники замітають тротуар чи зупинки громадського транспорту, піднімають пил, і інфекції з пилом можуть передатися людям». Віктор Самойленко вважає, що в цей час двірники можуть виконувати іншу роботу. Однак позиція СЕС не сподобалася керівництву міста. Міський голова Олег Бабаєв навіть назвав її «бредом» і повідомив, що вже скасував дану постанову. Щоправда, в СЕС сумніваються, чи має право (а головне — повноваження) міський голова вирішувати такі питання на власний розсуд.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Перевізники з липовими документами

Більше десяти об'єктів господарювання випускали в рейс водіїв із фальсифікованими ліцензійними картками, угодами та іншими підробленими документами. Ці факти встановлено під час перевірки додержання законодавства при наданні послуг із перевезення пасажирів на таксі, проведеної прокуратурою Житомирської області спільно з працівниками транспортної міліції. Виявлено й «фахівця», який за 650 гривень виготовляв фальсифікат із печаткою липового підприємства. За фактами підроблення документів, а також шахрайства слідчим відділом Житомирського лінійного відділу міліції порушено кримінальну справу. Як повідомив старший помічник прокурора області з питань нагляду за додержанням та застосуванням законів на транспорті Йосип Пшеволоцький, підроблені ліцензійні картки вилучаються.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

ФОТОФАКТ

У День Повітрянодесантних військ у Києві активісти громадської організації «Ніхто крім нас» спільно з народним депутатом України Наталею Королевською поклали квіти до пам'ятника воїнам-афганцям.

Фото Андрія КРИМСЬКОГО.

За кущ амброзії платять по 50 копійок

На Дніпропетровщині в селищі Кіровське один з місцевих бізнесменів організував пункт з приймання шкідливої амброзії. За кожен кілограм вирваного з коренем бур'яну Дмитро платить по 50 копійок. Зібрані рослини вивозять на смітник і спалюють. Люди охоче виривають траву на своїх городах і на околицях — крім іншого, це непоганий приробіток для молоді й пенсіонерів.

Цікаво, що вперше в Україну амброзію завезли в 1914 році й почали вирощувати як лікарську рослину. Тепер місцеві чиновники не знають, як її позбутися. У сезон цвітіння від бур'яну страждає більшість алергіків.

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...на одного мешканця припадає 1500 доларів інвестицій

Днями відбувся другий інвестиційний форум Київської області «Стабільність та зростання». У форумі, який знову проходив у Вишгороді, взяли участь голова КОДА Анатолій Присяжнюк, представники Міністерства економічного розвитку та торгівлі, бізнесу України, а також Білорусі, Російської Федерації та Італії.

— Київська область сьогодні — надзвичайно приваблива для інвестицій. Після торішнього форуму нам вдалося реалізувати 20 програм. А цього року буде реалізовано 21 інвестиційну програму на суму майже 600 млн. дол., — зазначив Анатолій Присяжнюк. Зокрема, під час форуму були підписані угоди про партнерство між Київською облдержадміністрацією та підприємствами у різних сферах виробництва. У рамках форуму була проведена презентація інвестиційної привабливості та економічного потенціалу області.

— Найпривабливіший на сьогодні сектор — це агропромисловий. Нас дуже цікавить переробка, будівництво тваринницьких комплексів, логістичних центрів, холодильників, овочесховищ, — підкреслив Анатолій Присяжнюк.

Голова КОДА також зазначив, що за обсягом інвестицій Київщина посідає п'яте місце в Україні, і на кожного мешканця області припадає півтори тисячі доларів інвестицій в економіку.

В'ячеслав КОВТУН.
Київська область.

...підказку переходити на екологічний транспорт отримали з... космосу

У Кам'янці-Подільському обговорюють перспективи розвитку електротранспорту. Громада міста тим часом зібрала 32 тисячі підписів на підтримку запуску тролейбуса. До слова, шість тролейбусних маршрутів нанесено на новий генплан міста. Активно діє громадська організація «Кам'янець-Подільський тролейбус», яка за сприяння влади вивчає досвід інших міст щодо розвитку економного, екологічного та ефективного транспорту. Він справді вкрай необхідний, виходячи із рекомендацій екологів та висновків Центру космічних досліджень, що демонструють надзвичайно високий ступінь забрудненості середовища. Один із найбільших винуватців тут — транспорт. Через місто щодоби проїздить 32 тисячі автомобілів, на міських маршрутах працює понад 200 мікроавтобусів, чимало з яких застарілі. Це стало предметом обговорення за «круглим столом». Громадські активісти домагаються внесення міста в державну програму розвитку електротранспорту, шукають інвесторів. Місто готове запропонувати їм виробничі площі, на яких можна виготовляти навіть електромобілі або хоча б електроконденсатори, щоб замінити двигуни на міському транспорті. Щоправда, перевізники кажуть: це — дуже дорого, а отже, нереально.

Віра ШПИЛЬОВА.
Кам'янець-Подільський.

...за бюджетні кошти можна потрапити до в'язниці

Майже 140 тисяч гривень із бюджету будівництва Лозівської селищної школи у Деражнянському районі опинилися в кишені директора підприємства, яке виконувало роботи. Будівельники, котрі виграли тендер на реконструкцію системи опалення, мали обладнати школу електричними конвекторами, на що обласна влада виділила з бюджету 830 тисяч гривень. Більшу частину цієї суми переможець тендера перерахував субпідрядникові — фіктивному столичному підприємству, яке начебто виконувало всі роботи. Насправді за них взявся місцевий приватний підприємець, з яким розрахувались готівкою. Купуючи необхідне обладнання в магазині, оформили його придбання у приватного підприємства, вказавши ціну втричі вищу від реальної. Проти керівника підприємства порушено кримінальну справу, йому загрожує строк від п'яти до восьми років.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

На Закарпатті парк зберігання скрапленого газу — 3 000 кубометрів — найбільший у Східній Європі

Альтернативи «Волинь–Кальвісу»

Промислові та побутові твердопаливні котли спільного українсько-литовського підприємства «Волинь-Кальвіс», що в Ковелі, вирізняються надійністю, високою ефективністю, чудовим дизайном. І це логічно, бо розробляються вони в місті Шауляй у конструкторському бюро колишнього телевізійного заводу «Таурас». Спалюючи у цих котлах місцеві види палива, Україна щороку заощаджує десятки мільйонів доларів, які мали б піти на закупівлю російського газу.

Сталеві родичі «Таурасів»

Розташоване в Ковелі спільне українсько-литовське підприємство «Волинь-Кальвіс» працює на ринку теплоенергетики шостий рік. А почалося все 2003 року, коли тодішній Надзвичайний і Повноважний Посол України в Литві Борис Клімчук запросив делегацію з міста Ковеля відвідати цю прибалтійську країну. В її складі був і нинішній керівник «Волинь-Кальвісу», а тоді генеральний директор ВАТ «Ковельсільмаш» Анатолій Понікарчук. У місті Шауляй делегація побувала у колишньому цеху нестандартного обладнання телевізійного заводу «Таурас», трансформованого згодом у самостійне підприємство «Кальвіс» (лит. — коваль) з виробництва опалювальних котлів. Саме тоді там шукали партнерів для співпраці: потрібно було розширювати географію збуту. На той час газ в Україні був ще дуже дешевий і проект видавався не зовсім перспективним. Розглядалася можливість щодо його реалізації на базі «Ковельсільмашу». Але литовці від цього відразу відмовилися — вони хотіли бачити одного партнера. На той час у «Ковельсільмаша» було дуже багато акціонерів, серед них найбільшим — держава. Тому «Кальвіс» висував умову: підприємство має бути повністю відокремленим.

Для початку в Ковель завезли кілька котлів для атестації і випробування. Потім брали участь у виставках вже як СП «Волинь-Кальвіс». Котли збирали виключно з імпортних комплектуючих. Зараз вони на 80 відсотків вітчизняні.

Друг наших гаманців

У чому ж перевага твердопаливних котлів СП «Волинь-Кальвіс»? Адже конкуренція на ринку досить висока. Вітчизняному споживачу пропонують котли польські, чеські, німецькі, румунські, 5-6 достойних виробників є і в Україні.

Важливим є те, що в ковельських котлах можна спалювати практично все: торф, деревину, солому, відходи соняшнику ... Цікаво, що на самому підприємстві за п'ять років не спожили жодного кубометра газу.

На черзі освоєння такого виду палива, як фрезерний торф. Тут є певні складності насамперед через високу вологість палива. Є домовленість з корпорацією «Кальвіс» про будівництво в Ковелі демонстраційної котельні зі спалювання саме фрезерного торфу потужністю 400 кВт. Це надзвичайно перспективний напрямок: при спалюванні 3,5—4 тонн такого торфу можна отримати стільки ж тепла, як 1000 кубометрів газу. Вартість торфу при цьому становитиме 500 гривень (враховуючи і транспортні витрати), а газу — 3200. Фактично за два-три роки котел себе окупить.

І зігріє, і очі потішить

Ковельські котли за конструкцією, за принципом роботи мають кілька особливостей. Насамперед вони стальні. Топка зварена з 6-міліметрової української сталі. Стальний котел порівняно з чавунним має меншу інертність на початок розігріву і, з другого боку, більшу надійність. Литво само по собі більш крихке. Друга їх особливість — простота. Тобто немає зайвої електроніки. А що стосується певних елементів управління, то вони досить прості. Це вмонтований у котел регулятор тяги (німецький), який забезпечує ефективне горіння. Приваблює і те, що досить великий об'єм топки дає змогу мати час горіння від одного завантаження від 6 до 12 годин. Тобто 2-3-4 рази на добу в залежності від пори року (це звичайний домашній котел). Досить високий і коефіцієнт їх корисної дії — 82—85 відсотків.

Всі котли СП «Волинь-Кальвіс» мають довгий термін експлуатації. Підприємство дає гарантію на кожен котел на два роки.

— Перші два роки потрібно було переконувати кожного нашого потенційного споживача, що це справді так, — згадує директор підприємства Анатолій Понікарчук. — Сьогодні можна сказати, що ***за шість років жоден із кількох тисяч реалізованих нами котлів не вийшов з ладу. Хіба не переконливий аргумент щодо їх надійності?!***

Іншим позитивним моментом котлів є широка гама їх використання, тобто універсальність.

Це може бути котел+духовка, котел+сушка, котел+плита, або все в одному — котел+духовка+сушка+плита, які можуть опалювати приміщення до 150 кв. м.

Звичайно, вони дорожчі, але у споживачів мають великий попит.

На різноманітних виставках відвідувачі звертають увагу на привабливий дизайн виробів СП «Волинь-Кальвіс». Тут поставили за правило: котел має бути одним із елементів кухонного набору. Тому ці вироби прекрасно вписуються в інтер'єр сучасної кухні. Є кілька нових розробок. Зокрема, це котли невеликої потужності, де в топці використовується жароміцне скло, щоб візуально можна було спостерігати, як у каміні, за процесом горіння.

Перед тим, як відправити ці промислові котли на Хмельниччину, їх ще раз оглянув своїм прискіпливим оком директор ТзОВ «Волинь-Кальвіс» Анатолій Понікарчук.

Буває вогонь і без диму

Що стосується промислових котлів, то є кілька напрямів, які підвищують конкурентоспроможність виробів при їх відносно низькій ціні. Топка викладена жароміцною шамотною цеглою, що одночасно служить і каталізатором горіння, і акумулятором тепла. Тобто згладжує моменти завантаження холодного вологого палива, щоби одразу вирівняти процес горіння. Знову ж шамотна цегла захищає найбільш вразливі місця від перегріву.

Крім того, в промислових котлах «Волинь-Кальвісу» є ще кілька надзвичайно важливих моментів. Це подача в зону горіння підігрітого вторинного повітря, що забезпечує найбільш повне згоряння будь-якого палива з найменшими викидами. Крім того, зворотний теплоносій поступає в найбільш перегріту точку теплообмінника, що також дає ефект зменшення інертності, яка у всіх промислових котлах досить висока. Привертає увагу потенційних покупців і висока універсальність котлів стосовно палива: вугілля, торфобрикети, відходи деревини, різна біомаса.

У Ківерцях на підприємстві «Енергія» змонтували повністю механізовану подачу щепи. Два котли «Калвіс-950М» там працюють паралельно і комп'ютер визначає, яку потрібно потужність, щоб забезпечити необхідний тепловий режим: один котел має працювати чи два.

Певну перевагу на ринку «Волинь-Кальвіс» серед виробників досяг завдяки тому, що у нього можна придбати 50 видів твердопаливних котлів різних модифікацій потужністю від 6 до 1000 кіловат. Популярності набирають автоматизовані котли з використанням паливних гранул. Це вже інший рівень культури опалення.

Земляки голосують за «Волинь–Кальвіс»

Одним із успішних проектів «Волинь-Кальвіс» є котельня комунального підприємства «Енергія» в Ківерцях, яка опалює школу, центральну районну лікарню, поліклініку, найбільший в місті дитячий садочок на 300 місць, натуралістичний та туристичний центри.

— За минулий опалювальний сезон, — розповідає голова Ківерцівської райдержадміністрації Леонтій Кричкевич, — лише п'ять днів на цій котельні працював газовий котел. В основному ж працювали на дерев'яній щепі, яку виробляли місцеві підприємці. Дистанція колії продала нам дешево — по 40 гривень за кубометр — старі шпали. Тож за півроку заощадили 300 тисяч гривень бюджетних коштів. Фактично вартість однієї гігакалорії з використанням газу становить 693 гривні, з використанням щепи і відходів деревообробки — 424 гривні. Всі сільські школи цього року будуть переведені з газу на місцеві види палива. Після цього в районі залишаться лише три школи в Ківерцях №1,2,3, котельні яких працюватимуть на газі. Нині ми використовуємо лише котли «Волинь-Кальвіс». Вони надійніші й ефективніші за інші. Хочемо попрацювати з цим підприємством над тим, щоб спалювати в котлах фрезерний торф. А в осінні і весняні місяці використовуватимемо як паливо винятково деревину. Сухих і аварійних дерев у районі не бракує.

Позитивну оцінку про виготовлені у Ковелі твердопаливні котли довелося почути в будівельному супермаркеті «Верес».

— Щороку ми продаємо кілька десятків виробів «Волинь-Кальвісу», — розповідає директор ТзОВ «К. П. Верес» Юрій Шлюєв. — Покупці віддають їм перевагу тому, що в них найкраще співвідношення ціна—якість, вони надійні й прості в експлуатації.

До речі, сьогодні вже дехто хоче скористатися доброю репутацією ковельських виробників. Торік у продажу з'явилися котли по конструкції, дизайну і навіть кольоровій гамі — копії «Кальвісів». У порушення законодавства про добросовісну конкуренцію підприємства з Коростеня і Києва скопіювали конструкцію промислових котлів, причому виготовляють їх з порушенням чинних технічних норм. Тому в роботі ці котли витримують заледве один сезон.

Нещодавно обласна конкурсна комісія визначила переможців першого (регіонального) етапу Всеукраїнського конкурсу «100 кращих товарів України» — «Кращі товари і послуги Волині-2011». Серед кращих виробів названо і водогрійний котел KALVIS-2-16 (10) ТзОВ «Волинь-Кальвіс». Цілком реально, що цей виріб може стати і переможцем загальнодержавного конкурсу і потрапить у число 100 найкращих виробів України.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

ОГОЛОШЕННЯ

Господарський суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) порушив справу № 44/227-б про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю "Бельведер Україна" (м. Київ, вул. Кропивницького, 18, оф. 19, код 34413512, р/р 26000001311488 у АТ ОТП Банк м. Києва, МФО 300528). Розпорядник майна Грицай С.О.
(Ліцензія серії АВ № 307343 від 20.03.2007 р.), 01030, м. Київ, а/с 38. Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня здійснення даної публікації.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 21.07.2011 по справі № 5016/2312/2011(5/72) Товариство з обмеженою відповідальністю "ДІЯ" (код ЄДРПОУ 36700263, юридична адреса: 54030, м. Миколаїв, вул. Артилерійська, 18, оф. 3.7, р/р 26000000017499 в ПАТ "Індекс Банк", МФО 300614) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.
Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Черепенко Вікторію Григорівну (поштова адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а).

Постановами Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128):
Від 12.05.2011 р. по справі № 5015/2159/11 визнано банкрутом Бродівське районне міжгосподарське сортонасінницьке підпприємство (ЄДРПОУ - 03374706, 80640, Львівська область, Бродівський район, с. Пониковиця) та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено Качмарика Ярослава Михайловича (ліцензія серії АВ № 547885 від 19.11.2010 року, адреса проживання: м. Львів, вул. Садова, 23/20, кім. 1-3-4).
Від 10.05.2011 р. по справі № 5015/2160/11 визнано банкрутом ТзОВ "Керамбудвиріб" (ЄДРПОУ - 35879676, 80653, Львівська обл., Бродівський район, с. Черниця) та відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гупала Тараса Вальдемаровича (ліцензія серії АВ № 456603 від 11.06.2009 року, адреса проживання: м. Львів, вул. Б. Хмельницького, 175/15).
Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду в Запорізькій області від 06.07.2011 року в справі № 12/5009/3373/11 (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженого відповідальністю Паливна компанія "Союз М" (69059, м. Запоріжжя, вул. Південнокільцева, 13-а, код ЄДРПОУ 34441094).
Ліквідатором призначено Зінченко Юрія Олексійовича (70200, Запорізька обл., м. Гуляйполе, вул. Спартаківська, 8, ліцензія № 347169).

Постановою Господарського суду АРК (95003, м. Сімферополь, вул. Р.Люксембург/Річна, 29/11) від 30.05.2011 р. по справі № 2-17/8629-2008 Комунальне підприємство "Азовкомунсервис" (96178, АР Крим, Джанкойський район, смт. Азовське, вул. Савви/Чкалова, 63/21, ЄДРПОУ 31802332) визнано банкруктом та видкрита ліквідаційна процедура.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Борисенко О.М., ліцензія АГ № 594872 (АР Крим, м. Сімферополь, вул. Куйбишева, 15, кв. 165).

Нідерландські студенти турбуються про нашу малечу

У Житомирській міській дитячій поліклініці №1 запрацював новий діагностичний рентгенівський комплекс з цифровою обробкою зображення. Тепер маленькі пацієнти проходитимуть обстеження швидше, причому доза опромінення буде в 10 разів меншою від тої, що давало старе обладнання. На придбання рентгенівського комплексу міська рада виділила з бюджету 380 тисяч гривень, а нідерландський фонд «Студенти для України» — майже 550 тисяч. Цей фонд уже тривалий час співпрацює з міською дитячою лікарнею.

Завдяки цьому тут з'явилося чимало нового обладнання. А самі студенти щороку приїжджають на стажування до дитячих лікувальних закладів Житомира. Заступник міського голови Олександр Бочковський вручив студентам подяку за плідну співпрацю **(на знімку)**.

Олексій КАВУН.
Житомир.

Фото управління зі зв'язків з громадськістю Житомирської міськради.

Італія не витримує наступу втікачів від «арабської весни народів»

Від часу коли в Північній Африці почалися заворушення, до Італії через Середземне море потягнувся потік нелегальних мігрантів. Найбільше страждає острів Лампедуза, який щодня приймає сотні біженців. У понеділок прикордонники затримали човна, на якому в машинному відділенні знайшли 25 трупів. Люди задихнулися, намагаючись вирватися з охопленою громадянською війною Лівії. На цьому судениці, завдовжки лише 15 метрів, затримали ще 271 нелегала, передає Бі-бі-сі.

Останніми тижнями на Лампедузу прибули тисячі втікачів. Це не рахуючи десятків тисяч, які приплили раніше. Острів площею 20,2 кв. км скоро теж нагадуватиме ту трагічну кімнату машинного відділення і не витримає такої кількості шукачів притулку. Місцеві мешканці (близько п'яти тисяч осіб) вже давно скаржаться на те, що їхнє життя перетворилося на пекло, — на острові більше біженців та правоохоронців, ніж власне населення. Про туристів, які раніше любили приїжджати сюди через особливий клімат та водночас приносили значний прибуток, тепер можна забути.

Пеклом можна назвати й долю мігрантів, які намагаються потрапити на Лампедузу. Як твердять британські журналісти, один із десяти біженців гине дорогою. Причин три: нещасні випадки, спрага та аварії на суднах. Найбільш резонансною стала смерть 250 мігрантів, які потонули неподалік острова у квітні цього року. Винних у аварії переповненого біженцями човна досі встановлює спецкомісія. Однак, навіть якщо знайдуть і тих, хто спричинив ту аварію, і тих, хто не врятував 25 задушених у машинному відділенні втікачів, ситуацію це не виправить. Зменшити потік мігрантів може лише припинення збройних конфліктів у Північній Африці. Поки що говорити про це зарано.

Тим часом ті втікачі, які змогли потрапити на Південь Італії, в понеділок влаштували сутички з поліцією. У портовому місті Барі нелегали, доведені до відчаю тим, що їм довгий час не надавали жодних документів, які хоча б могли підтвердити їхній статус біженця, перекрили залізницю та почали жбурляти камінням у правоохоронців. У відповідь ті застосували сльозогінний газ. 35 бунтівників потрапили до лікарні, близько тридцяти були заарештовані. **Як розповіли кореспонденти «Євроньюс»,** Партія демократів Італії вимагає вислати за межі країни бунтівників. Проте навряд чи навіть такі крайні заходи врятують італійців від наростаючого конфлікту з нелегалами.

Тетяна ПАСОВА.

«Зразок законодавчого компромісу»

Законопроект про збільшення межі держборгу США одержав достатню кількість голосів для схвалення палатою представників Конгресу, це рішення дозволить США уникнути дефолту, повідомляє Reuters. За прийняття законопроекту проголосували 269 конгресменів, проти висловився 161.

Відповідно до прийнятого плану, максимально припустимий рівень державного боргу буде підвищено на 2,4 трлн. доларів при нинішньому рівні в 14,3 трлн. доларів, **передає Бі-Бі-Сі.** В обмін виконавча влада зобов'язується протягом 10 років скоротити бюджетні видатки.

Тепер угоду Білого дому із законодавцями необхідно затвердити в Сенаті, і США зможе уникнути дефолту.

Відкриваючи в понеділок засідання сенату, лідер демократичної більшості Гаррі Рід заявив, що в компромісному варіанті жодна зі сторін не одержала того, чого хотіла.

Проте Рід назвав досягнуту угоду «видатною угодою», що можна вважати «зразком законодавчого компромісу». Документ набуде чинності тільки після затвердження обома палатами Конгресу.

Сенат Конгресу США пообіцяв проголосувати у вівторок — день, коли міністерство фінансів країни, відповідно до раніше зробленої заяви, буде не взмозі запозичити додаткові кошти, щоб оплатити всі рахунки країни.

У середині травня міністр фінансів США Тім Гайтнер казав, що вже 2 серпня США оголосить дефолт через те, що республіканці не хочуть збільшувати межу держборгу. У результаті ситуація, що виникла в економіці, може призвести до повторення депресії 1930-х років і найбільшої кризи в масштабах усього світу.

Таксисти лякають туристів

Грецькі таксисти, які страйкують уже третій тиждень, посилили акції протесту: вони блокували міжнародний аеропорт Іракліона на острові Крит, а також кілька великих автомагістралей на материку. Протестувальники виступають проти запропонованої урядом лібералізації галузі з видачею нових водійських ліцензій.

Численні туристи стали заручниками ситуації. Прибулим на відпочинок довелося йти пішки з багажем до найближчої зупинки транспорту майже кілометр. Ще важче було тим, хто приїхав з маленькими дітьми. «Вони заблокували підступи до аеропортів. Кому взагалі належить аеропорт? Їм, чи що? Ну нехай собі страйкують, і не працюють і не заробляють. Але в них немає причини блокувати аеропорт і морський порт», — **заявила кореспондентові «Євроньюс» одна із прибулих туристок.**

Таксисти страйкують у Греції з 18 липня. Після провалу останніх переговорів з урядом водії блокували аеропорт Іракліона, куди тільки напередодні повинні були прибути 80 чартерних рейсів. Біля самого аеропорту Іракліона маніфестанти вступили в сутичку з поліцією.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Близько 50 дітей взяли участь у змаганнях з боротьби сумо під час свята сумо Гассаку в Окунітама в Японії, де цей вид спорту надзвичайно популярний.

Фото Сіньхуа\Укрінформ.

Ситуація біля «Фукусіми–1» знову загострюється

Компанія ТЕРСО — оператор аварійної японської АЕС — зареєструвала на території електростанції рекордний рівень радіації — 10 тис. мілізівертів (10 зівертів) на годину. До цього найвищий рівень радіації становив 4 тис. мілізівертів на годину.

Відхилення були зафіксовані в районі випускного трубопроводу, між першим і другим енергоблоками АЕС, **передає японський телеканал HNK.** Міністерство науки Японії повідомляє, що у разі, якщо людина одержить дозу радіації в розмірі 10 тис. мілізівертів, вона може померти протягом одного чи двох тижнів. Робітники, що проводили вимірювання, отримали дозу в 4 мілізіверти. Оператор аварійної АЕС уже обмежив доступ до небезпечного тунелю.

Фахівці з'ясовують, що стало причиною підвищення радіаційного фону.

За попередніми даними, труби, прокладені по дну тунелю, використовувалися для відводу радіоактивного повітря з ушкодженого першого енергоблока 12 березня, відразу після катастрофи.

ПЛАНЕТА

Президент Сирії розповів про міжнародну змову

Проти Сирії реалізується змова, мета якої — «перекроїти карту регіону й роздрібнити його на протиборчі держави». З такою заявою у своєму зверненні до збройних сил країни, присвяченому 66-й річниці створення сирійської армії, президент Сирії Башар Асад виступив учора зі сторінок журналу «Армія народу», **передає державне інформагентство SANA.**

«Ми впевнені, що завдяки свідомості нашого народу, нашій національній єдності буде провалено черговий етап іноземної змови», — наголосив Б. Асад. За його словами, «ворожі сили не беруть до уваги, що Сирія ні в минулому, ні в сьогоденні, ні в майбутньому не піддасться на тиск ззовні». На думку Б. Асада, «ворожі Сирії кола спробували розпалити в країні міжконфесійну ворожнечу». Але, як він зазначив, «сирійський арабський народ виявив пильність, спираючись на власний багатий досвід у боротьбі проти агресорів».

Також Б. Асад нагадав про проведення реформ, які, як він запевнив, не будуть зупинені, поки не досягнуть усіх своїх цілей, «незважаючи на докладені ворогами зусилля: матеріальні, технологічні, дипломатичні, інформаційні та військові». «Ми впевнені в тому, що, зборовши нинішню кризу, будемо ще сильнішими, ніж раніше, на міжрегіональній і міжнародній аренах», — підкреслив він.

Нагадаємо: з березня в Сирії не припиняються масові виступи, спрямовані проти режиму Б. Асада. Сирійський лідер провів низку реформ, однак влада чинить жорстокий опір несанкціонованим акціям протесту, у тому числі з використанням військової сили. Правозахисні організації заявляють, що з початку заворушень у ході вуличних зіткнень було вбито більш як 1 тис. 500 осіб. Але з інших джерел ці відомості поки що не підтверджуються. В Дамаску заявляють, що до заворушень причетні "терористичні угруповання", в боях з якими вбито сотні поліцейських і військовослужбовців урядової армії.

Останніми днями сирійські війська проводили спецоперацію в місті Хама, що контролювалася збройними загонами опозиції. Відповідно до заяв представників опозиції для боротьби з демонстрантами використовувалися танки. За неофіційною інформацією, в ході операції загинуло більш як 100 осіб, у тому числі вісім поліцейських.

Європейський союз 1 серпня розширив санкції стосовно представників сирійської влади у зв'язку з насильницьким придушенням масових виступів у місті Хама. Раніше ЄС уже ввів ряд санкцій щодо Сирії у зв'язку з діями влади відносно опозиції. Були заморожені рахунки 30 представників сирійського уряду, їм було заборонено в'їзд до ЄС.

МЗС України рекомендує всім українцям за змоги покинути Сирію. Зараз це можливо — в Дамаску в звичайному режимі працює аеропорт.

Ізраїльські ВПС завдали авіаударів по Сектору Газа

Ізраїльська військова авіація у вівторок завдала ударів по двох об'єктах у Секторі Газа, про жертв або потерпілих не повідомляється, **передає РІА «Новости» з посиланням на радіо «Голос Палестини».**

Спершу ВПС вдарили по контрабандистському тунелю, розташованому під палестино-єгипетським кордоном. Пізніше військові літаки Ізраїлю атакували штаб бойовиків ХАМАС у місті Бейт-Лахія на півночі палестинського анклаву.

Ізраїльські джерела підтвердили факт авіаударів і повідомили, що атаки були проведені у відповідь на випуск ракет з анклаву по прилеглих районах єврейської держави, які призвели до поранення ізраїльської жінки.

Жодне з палестинських угруповань не взяло на себе відповідальність за цей обстріл.

Закон України

Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту

Цей Закон визначає порядок регулювання суспільних відносин у сфері визнання особи біженцем, особою, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, втрати та позбавлення цього статусу, а також встановлення правового статусу біженців та осіб, які потребують додаткового захисту і яким надано тимчасовий захист в Україні.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) біженець - особа, яка не є громадянином України і внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може користуватися захистом цієї країни або не бажає користуватися цим захистом внаслідок таких побоювань, або, не маючи громадянства (підданства) і перебуваючи за межами країни свого попереднього постійного проживання, не може чи не бажає повернутися до неї внаслідок зазначених побоювань;

2) дитина, розлучена із сім'єю, - особа віком до вісімнадцяти років, яка прибуває чи прибула на територію України без супроводу батьків чи одного з них, діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікуна чи піклувальника, призначених відповідно до законодавства країни походження, або інших повнолітніх осіб, які до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження взяли на себе відповідальність за виховання дитини;

3) довідка про звернення за захистом в Україні - документ, що засвідчує законність перебування особи на території України на період, що розпочинається з моменту звернення особи з відповідною заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і є дійсною для реалізації прав і виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України, до остаточного визначення статусу такої особи чи залишення нею території України;

4) додатковий захист - форма захисту, що надається в Україні на індивідуальній основі іноземцям та особам без громадянства, які прибули в Україну або перебувають в Україні і не можуть або не бажають повернутися в країну громадянської належності або країну попереднього постійного проживання внаслідок обставин, які загрожують їх життю, безпеці чи свободі;

5) заборона вислання або примусового повернення - недопущення видворення (добровільного чи примусового), видачі (екстрадиції), передачі, іншого примусового переміщення особи, на яку поширюється дія цього Закону, за межі України;

6) законні представники дитини, розлученої із сім'єю, - орган опіки та піклування, опікуни та піклувальники, призначені відповідно до законодавства України, прийомні батьки, батьки-вихователі, патронатні вихователі, адміністрація закладу охорони здоров'я, навчального або іншого дитячого закладу;

7) законні представники особи віком до вісімнадцяти років - один з батьків, усиновителів, дід чи баба, повнолітні брат чи сестра, опікуни чи піклувальники, призначені такими до прибуття в Україну, або інша повнолітня особа, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження взяла на себе відповідальність за виховання дитини;

8) заява про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, - заява-анкета встановленого зразка, в якій іноземець або особа без громадянства просить визнати його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, із зазначенням та обґрунтуванням однієї з підстав для такого визнання, зазначених у пунктах 1 і 13 частини першої цієї статті;

9) ідентифікація особи - заходи, пов'язані із встановленням органами виконавчої влади особи заявника, який звернувся із заявою про визнання його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не має документів, що посвідчують його особу, або такі документи фальшиві;

10) країна громадянської належності - країна, громадянином (підданим) якої є особа. За умови, якщо особа має понад одне громадянство, вона не вважається такою, що не має захисту країни своєї громадянської належності, якщо без будь-якої поважної причини, що випливає з обґрунтованих побоювань, вона не скористалася захистом однієї з країн, громадянином (підданим) якої вона є;

11) країна попереднього постійного проживання особи без громадянства - країна, в якій особа без громадянства постійно проживала до прибуття в Україну;

12) країна походження - країна чи країни громадянської належності для іноземця або країна попереднього постійного проживання особи без громадянства;

13) особа, яка потребує додаткового захисту, - особа, яка не є біженцем відповідно до Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року та цього Закону, але потребує захисту, оскільки така особа змушена була прибути в Україну або залишитися в Україні внаслідок загрози її життю, безпеці чи свободі в країні походження через побоювання застосування щодо неї смертної кари або виконання вироку про смертну кару чи тортур, нелюдського або такого, що принижує гідність, поводження чи покарання;

14) особи, які потребують тимчасового захисту, - іноземці та особи без громадянства, які постійно проживають на території країни, що має спільний кордон з Україною, які масово вимушені шукати захисту в Україні внаслідок зовнішньої агресії, іноземної окупації, громадянської війни, зіткнень на етнічній основі, природних чи техногенних катастроф або інших подій, що порушують громадський порядок у певній частині або на всій території країни походження;

15) посвідчення біженця - паспортний документ, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його біженцем в Україні і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

16) посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, - паспортний документ, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, яка потребує тимчасового захисту, і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

17) посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, - паспортний документ, що посвідчує особу його власника та підтверджує факт визнання його особою, яка потребує тимчасового захисту, і є дійсним для реалізації прав та виконання обов'язків, передбачених цим Законом та іншими законами України;

18) пункт тимчасового розміщення біженців - місце тимчасового розміщення осіб, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

19) статус біженця - визнання спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади, з питань міграції іноземця або особи без громадянства біженцем;

20) строк перебування на території України - визначений законодавством України, міжнародними договорами України строк, протягом якого іноземець чи особа без громадянства може на законних підставах перебувати в Україні;

21) тимчасовий захист - форма захисту, що є винятковим практичним заходом, обмеженим у часі, і надається в Україні іноземцям та особам без громадянства, які масово прибули в Україну з країни, що має спільний кордон з Україною, і не можуть повернутися в країну постійного проживання через обставини, зазначені у пункті 14 частини першої цієї статті;

22) третя безпечна країна - країна, в якій особа перебувала до прибуття в Україну, крім випадків транзитного проїзду через територію такої країни, і могла звернутися з клопотанням про визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, оскільки така країна:

дотримується міжнародних стандартів з прав людини у сфері притулку, встановлених міжнародно-правовими актами універсального та регіонального характеру, включаючи норми про заборону тортур, нелюдського чи такого, що принижує гідність, поводження чи покарання;

дотримується міжнародних принципів стосовно захисту біженців, передбачених Конвенцією про статус біженців 1951 року і Протоколом щодо статусу біженців 1967 року, та стосовно осіб, які потребують додаткового захисту;

має національне законодавство у сфері притулку та біженців і її відповідні державні органи визначають статус біженця та надають притулок;

забезпечить особі ефективний захист проти вислання і можливість звертатися за притулком та користуватися ним;

погоджується прийняти особу і забезпечити їй доступ до процедури визначення статусу біженця чи надання додаткового захисту;

23) УВКБ ООН - Управління Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців;

24) члени сім'ї біженця чи особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту:

чоловік (дружина);

діти віком до вісімнадцяти років за умови, що вони не перебувають у шлюбі і знаходяться на утриманні;

повнолітні діти, які не перебувають у шлюбі, якщо вони через фізичний стан об'єктивно не здатні задовольняти свої потреби;

непрацездатні батьки;

інші особи, які перебувають під їх опікою чи піклуванням, як це визначається національним законодавством і звичаями відповідної країни.

Стаття 2. Законодавство про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту

1. Питання, пов'язані з біженцями та особами, які потребують додаткового або тимчасового захисту, регулюються цим Законом, іншими нормативно-правовими актами, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 3. Заборона вислання або примусового повернення біженця чи особи, яка потребує додаткового або тимчасового захисту, до країни, з якої вони прибули та де їх життю або свободі загрожує небезпека

1. Біженець чи особа, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист, не може бути вислана або примусово повернута до країни, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, а також з інших причин, що визнаються міжнародними договорами чи міжнародними організаціями, учасниками яких є Україна, як такі, що не можуть бути повернуті до країн походження.

2. Біженець чи особа, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист, не може бути вислана або примусово повернута до країн, де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання або з яких вони можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, а також з інших причин, що визнаються міжнародними договорами чи міжнародними організаціями, учасниками яких є Україна, як такі, що не можуть бути повернуті до країн походження.

Стаття 4. Сприяння збереженню єдності сімей біженців та осіб, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист

1. Україна сприяє збереженню єдності сімей біженців та осіб, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист.

2. Члени сім'ї особи, яку визнано біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту або якій надано тимчасовий захист в Україні, мають право з метою возз'єднання сім'ї в'їхати на територію України і бути визнаними біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, або отримати тимчасовий захист за відсутності умов, передбачених абзацами другим - четвертим частини першої статті 6 та абзацами другим і третім частини першої статті 25 цього Закону.

3. У разі якщо біженці та особи, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист, не зможуть надати офіційні документальні докази сімейного зв'язку з членами своєї сім'ї, беруться до уваги інші докази, які мають бути оцінені відповідно до законодавства України. Відмова у возз'єднанні сім'ї не може ґрунтуватися виключно на підставі відсутності документів, що підтверджують факт сімейного зв'язку.

4. Біженці та особи, які потребують додаткового захисту або яким надано тимчасовий захист, можуть з метою возз'єднання сім'ї без перешкод залишити територію України.

Розділ II
ВИЗНАННЯ БІЖЕНЦЕМ АБО ОСОБОЮ, ЯКА ПОТРЕБУЄ ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ, ВТРАТА, ПОЗБАВЛЕННЯ СТАТУСУ БІЖЕНЦЯ ТА ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ

Стаття 5. Порядок звернення особи із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, перетнула державний кордон України в порядку, встановленому законодавством України, повинна протягом п'яти робочих днів звернутися до відповідного органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Особа, яка з наміром бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, під час в'їзду в Україну незаконно перетнула державний кордон України, повинна без зволікань звернутися до відповідного органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

У разі якщо така особа під час незаконного перетинання державного кордону України звернулася із зазначеною заявою до посадової особи Державної прикордонної служби України, вона зобов'язана надати цій посадовій особі пояснення про причини незаконного перетинання державного кордону України. У разі відсутності у такої особи документів, що посвідчують її особу, або якщо такі документи є фальшивими, вона повинна повідомити в поясненні про цю обставину, а також викласти причини зазначених обставин. Під час надання пояснень особою, яка не володіє українською або російською мовами, орган Державної прикордонної служби України повинен забезпечити перекладача з мови, якою така особа може спілкуватися. Після надання пояснень особа, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, повинна бути протягом 24 годин передана посадовими особами Державної прикордонної служби України представнику органу міграційної служби.

3. У разі якщо державний кордон України перетинає чи перетнула дитина, розлучена із сім'єю, і заявляє про намір бути визнаною біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про це повідомили інші особи, які не є її законними представниками, посадові особи Державної прикордонної служби України повинні невідкладно повідомити про це орган міграційної служби та орган опіки і піклування. Орган міграційної служби спільно з органом опіки і піклування зобов'язаний вжити заходів для тимчасового влаштування такої дитини у відповідний дитячий заклад або сім'ю.

4. Особа, зазначена в частині другій цієї статті, не несе відповідальності за незаконне перетинання державного кордону України, якщо вона без зволікань звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Така особа не несе відповідальності за порушення правил перебування в Україні, якщо вона перебуває на території України протягом часу, необхідного для подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

5. Особа, яка на законних підставах тимчасово перебуває в Україні, і під час такого перебування в країні її громадянської належності чи попереднього постійного проживання виникли умови, зазначені в пунктах 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, внаслідок яких вона не може повернутися до країни свого походження і має намір бути визнаною біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, повинна звернутися до відповідного органу міграційної служби із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, до закінчення строку перебування на території України.

6. Орган міграційної служби може прийняти рішення про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, в разі, якщо заявник видає себе за іншу особу або якщо заявнику раніше було відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за відсутності умов, передбачених пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, якщо зазначені умови не змінилися.

7. Вимога про подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні, установлена частиною другою цієї статті, а також вимога щодо строку подання такої заяви, передбаченого частиною п'ятою цієї статті, не поширюються на випадки, коли такі заяви подаються законними представниками дітей, розлучених із сім'єю.

Стаття 6. Умови, за яких особа не визнається біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Не може бути визнана біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, особа:

яка вчинила злочин проти миру, воєнний злочин або злочин проти людства і людяності, як їх визначено у міжнародному праві;

яка вчинила злочин неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну з метою бути визнаною біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, якщо таке діяння відповідно до Кримінального кодексу України належить до тяжких або особливо тяжких злочинів;

яка винна у вчиненні дій, що суперечать меті та принципам Організації Об'єднаних Націй;

стосовно якої встановлено, що умови, передбачені пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, відсутні;

яка до прибуття в Україну була визнана в іншій країні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

яка до прибуття в Україну з наміром бути визнаною біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, перебувала в третій безпечній країні. Дія цього абзацу не поширюється на дітей, розлучених із сім'ями, а також на осіб, які народилися чи постійно проживали на території України, а також їх нащадків (дітей, онуків).

Стаття 7. Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, проводиться на підставі заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Така заява особисто подається іноземцем чи особою без громадянства або її законним представником до органу міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за місцем тимчасового перебування заявника.

2. Заявник, якому виповнилося вісімнадцять років, подає заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, в якій викладає основні відомості про себе та обставини, що змусили його залишити країну походження.

3. Відомості про дітей, які не досягли вісімнадцятирічного віку, наводяться в заяві одного із законних представників особи, яка не досягла повноліття.

4. Заява про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитиною, розлученою із сім'єю, подається одним з її законних представників.

5. Заява про визнання недієздатної особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, подається її законним представником, про що орган міграційної служби робить на заяві відповідний запис.

6. Якщо заявник не може особисто скласти заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у зв'язку з неписьменністю або фізичними вадами, заява на його прохання складається іншою особою, про що орган мігра-

ційної служби робить на заяві відповідний запис.

7. До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, додаються документи, що посвідчують особу заявника, а також документи та матеріали, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. У разі якщо у заявника відсутні документи, що посвідчують його особу, або такі документи є фальшивими, він повинен повідомити про цю обставину в заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також викласти причини виникнення зазначених обставин.

8. У разі якщо у заявника відсутні документи, що посвідчують його особу, його прізвище, ім'я, по батькові та інші дані про нього попередньо, до встановлення особи, записуються за його вказівкою, про що зазначається в реєстраційному листку на особу та робиться відповідний запис на заяві про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

9. До заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, додаються також по чотири фотокартки заявника та членів його сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, відомості про яких внесено до заяви.

10. Відомості, що подаються заявником, інформація про факт подання заяви про визнання особою, яка має право на захист в Україні, є конфіденційною інформацією.

11. Одночасно з оформленням документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитини, розлученої із сім'єю, орган міграційної служби вживає всіх можливих заходів для розшуку батьків або інших законних представників особи, яка не досягла вісімнадцяти років.

12. Орган міграційної служби:

реєструє заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та подані документи;

ознайомлює заявника або його законного представника під їх власний підпис з порядком прийняття рішення за їх заявами, правами та обов'язками особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

проводить дактилоскопію особи, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

у разі потреби направляє особу на обстеження для встановлення віку у порядку, встановленому законодавством України;

заповнює реєстраційний листок на особу, яка звернулася із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та членів її сім'ї, які не досягли вісімнадцятирічного віку, або на дитину, розлучену із сім'єю, від імені якої заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, подав її законний представник;

заповнює інші необхідні документи;

оформлює особову справу;

роз'яснює порядок звернення про надання безоплатної правової допомоги;

заносить отримані відомості до централізованої інформаційної системи.

Стаття 8. Порядок попереднього розгляду заяв

1. Орган міграційної служби, який прийняв до розгляду заяву іноземця чи особи без громадянства про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає заявникові довідку про звернення за захистом в Україні та реєструє заявника. Протягом п'ятнадцяти робочих днів з дня реєстрації заяви орган міграційної служби проводить співбесіду із заявником, розглядає відомості, наведені в заяві, та інші документи, вимагає додаткові відомості та приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або про відмову в оформленні документів для вирішення зазначеного питання.

У разі подання законним представником дитини, розлученої із сім'єю, заяви про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, без попереднього розгляду заяви.

2. За бажанням заявника участь у попередньому розгляді заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, бере адвокат. Призначення адвоката для надання правової допомоги заявникові здійснюється в установленому порядку.

3. Під час співбесіди заявнику, який не володіє українською або російською мовами, орган міграційної служби забезпечує перекладача з мови, якою заявник може спілкуватися. Заявник має право залучити перекладача за свій рахунок або за рахунок інших юридичних чи фізичних осіб. Перекладач повинен дотримуватися конфіденційності з обов'язковим оформленням органом міграційної служби розписки про нерозголошення відомостей, що містяться в особовій справі заявника.

4. Рішення про оформлення або відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається на підставі письмового висновку працівника, який веде справу, і оформлюється наказом керівника органу міграційної служби.

5. У разі прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

6. Рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питань щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймаються за заявами, які є очевидно необґрунтованими, тобто якщо у заявника відсутні умови, зазначені пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, а також якщо заяви носять характер зловживання: якщо заявник з метою визнання його біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає себе за іншу особу, а так само за заявами, поданими особами, яким було відмовлено у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у зв'язку з відсутністю підстав, передбачених для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, встановлених пунктами 1 чи 13 частини першої статті 1 цього Закону, якщо зазначені умови не змінилися.

7. У разі прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилає заявнику або його законному представнику письмове повідомлення з викладенням причини відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення.

8. У разі використання особою права на оскарження орган міграційної служби до прийняття рішення за скаргою залишає на зберігання документи, що посвідчують особу заявника, та інші документи, а також інформує про це протягом трьох робочих днів орган внутрішніх справ за місцем проживання особи.

9. У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні, інформуючи про це орган внутрішніх справ за місцем проживання особи протягом трьох робочих днів, та повертає особі документи, що посвідчують особу заявника, та інші документи, що перебувають на зберіганні в органі міграційної служби.

Стаття 9. Порядок розгляду заяви після прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, здійснюється органами міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі протягом двох місяців з дня прийняття рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту. Строк розгляду може бути продовжено керівником органу міграційної служби за вмотивованим поданням працівника, який розглядає заяву, але не більш як до трьох місяців.

2. Працівником органу міграційної служби проводяться співбесіди із заявником або його законним представником, які мають на меті виявити додаткову інформацію, необхідну для оцінки справжності фактів, повідомлених заявником або його законним представником.

Співбесіда із заявником проводиться за правилами, встановленими частинами другою і третьою статті 8 цього Закону.

3. Під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитини, розлученої із сім'єю, співбесіда проводиться з її законним представником та такою дитиною, якщо вік та рівень розвитку дитини є достатніми для проведення такої співбесіди.

Співбесіда з дитиною, розлученою із сім'єю, проводиться в присутності її законного представника, який подав від імені дитини заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також психолога і педагога.

4. Під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, дитини, розлученої із сім'єю, участь адвоката є обов'язковою. Призначення адвоката для надання правової допомоги такій дитині здійснюється в установленому порядку.

5. У разі виникнення сумніву щодо віку дитини орган міграційної служби за згодою дитини або згодою її законного представника направляє таку дитину на обстеження для встановлення віку, що проводиться у порядку, визначеному спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

6. Орган міграційної служби спільно з органами Служби безпеки України проводить перевірку обставин, за наявності яких заявника не може бути визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до абзаців другого - четвертого частини першої статті 6 цього Закону.

7. У разі відсутності у заявника документів, що посвідчують особу, або якщо такі документи є фальшивими, для встановлення особи заявника органом міграційної служби спільно з відповідними органами Служби безпеки України згідно із законодавством проводиться ідентифікація особи.

8. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, поданої заявником, необхідності у встановленні справжності і дійсності поданих ним документів орган міграційної служби має право звертатися з відповідними запитами до органів Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів стосовно особи, заява якої розглядається. Такі звернення розглядаються у строк, визначений законодавством України.

9. Орган міграційної служби направляє особу, яка подала заяву про визнання її біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, на медичне обстеження, що проводиться в порядку, визначеному спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань охорони здоров'я.

10. Документи, отримані або підготовлені органом міграційної служби під час розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, долучаються до особової справи заявника.

11. Після вивчення документів, перевірки фактів, повідомлених особою, яка подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби готує письмовий висновок щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

12. Особова справа заявника разом з письмовим висновком органу міграційної служби, який розглядав заяву, надсилається до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції для прийняття остаточного рішення за заявою.

13. Розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, може бути припинено за відповідним клопотанням заявника.

Стаття 10. Прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у тому числі стосовно перебуваючих з ним на території України неповнолітніх дітей (членів сім'ї заявника або таких, які знаходяться під його опікою чи піклуванням), внесених до анкети заявника, на визнання яких біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, є письмова згода заявника, висловлена в анкеті чи заяві, приймається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції протягом місяця з дня отримання особової справи заявника та письмового висновку органу міграційної служби, який розглядав заяву. Строк прийняття рішення може бути продовжено керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, але не більш як до трьох місяців.

2. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції може вимагати подання додаткової інформації від органу міграційної служби, який здійснював розгляд заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

3. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, необхідності у встановленні справжності і дійсності документів спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції має право звертатися з відповідними запитами до Міністерства закордонних справ України, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів стосовно особи, особова справа якої розглядається.

З метою забезпечення конфіденційності інформації про заявників та захисту членів їхніх сімей, які можуть залишатися в країні їх походження, органи державної влади під час проведення зазначених заходів повинні уникати надсилання запитів з персональними даними заявників до спеціальних правоохоронних органів (служб) країни походження заявників.

4. Документи, отримані або підготовлені спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції під час прийняття рішення за заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, долучаються до особової справи заявника.

5. За результатами всебічного вивчення і оцінки всіх документів та матеріалів, що можуть бути доказом наявності умов для визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції приймає рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

6. Іноземець або особа без громадянства визнаються біженцем в Україні або особою, яка потребує додаткового захисту, та вважаються такими, які постійно проживають в Україні з моменту прийняття рішення про визнання їх біженцями або які безстроково на законних підставах перебувають на території України.

7. Рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції надсилається протягом трьох робочих днів з дня його прийняття разом з особовою справою заявника органу міграційної служби, який розглядав заяву.

8. Орган міграційної служби протягом семи робочих днів з дня отримання рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, видає кожній особі, яка досягла шістнадцятирічного віку, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту. У разі якщо видача посвідчення необхідна для реалізації неповнолітньою особою, зазначеною у частині дванадцятій цієї статті, своїх прав на освіту, лікування тощо, за клопотанням батьків чи законних представників, погодженим з навчальним чи лікувальним закладом тощо, такій особі може бути, як виняток, видано відповідне посвідчення після досягнення нею чотирнадцятирічного віку.

Дитині, розлученій із сім'єю, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, видається до досягнення шістнадцятирічного віку. Під час видачі посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, довідка про звернення за захистом в Україні вилучається.

9. Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, є підставою для реєстрації в органі міграційної служби за місцем проживання біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

10. Відомості про членів сім'ї біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, які не досягли шістнадцятирічного віку, зазначаються у посвідченні біженця чи посвідченні особи, яка потребує додаткового захисту, одного з батьків, а в разі відсутності батьків - діда чи баби, повнолітніх брата чи сестри, опікунів чи піклувальників або іншої особи, яка до прибуття в Україну добровільно чи в силу звичаю країни походження біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, взяла на себе відповідальність за виховання та утримання дітей.

11. Посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, видається строком на п'ять років.

Під час перереєстрації біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби за місцем їх проживання продовжує дію посвідчення біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

12. Особа, яку визнано біженцем, та особа, яка потребує, додаткового захисту, які досягли шістнадцятирічного віку, мають право отримати проїзний документ для виїзду за кордон у порядку, встановленому законодавством України. Дитина, яка розлучена із сім'єю і яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право за клопотанням її законних представників на отримання проїзного документа для виїзду за кордон до досягнення шістнадцятирічного віку.

13. У разі якщо спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції прийняв рішення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі протягом семи робочих днів з дня його отримання надсилає або видає особі, стосовно якої прийнято зазначене рішення, письмове повідомлення з викладенням причин відмови і роз'ясненням порядку оскарження такого рішення. Довідка про звернення за захистом в Україні продовжується, якщо особа оскаржує таке рішення.

14. У разі використання особою права на оскарження орган міграційної служби до прийняття рішення за скаргою залишає на зберігання національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника), а також інформує про це протягом трьох робочих днів орган внутрішніх справ за місцем проживання особи.

15. У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби вилучає у такої особи довідку про звернення за захистом в Україні, інформуючи про це орган внутрішніх справ за місцем проживання особи протягом трьох робочих днів, та повертає особі національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника), що перебувають на зберіганні в органі міграційної служби.

16. Особа, яка отримала повідомлення про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не використала право на його оскарження, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо немає інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Стаття 11. Втрата і позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Статус біженця та додатковий захист втрачаються у разі, якщо особа:

1) добровільно знову скористалася захистом країни громадянської належності (підданства);

2) набула громадянства України або добровільно набула громадянства, яке мала раніше, або набула громадянства іншої держави і користується її захистом;

3) добровільно повернулася до країни, яку вона залишила чи за межами якої перебувала внаслідок обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань;

4) будучи особою без громадянства, може повернутися в країну свого попереднього постійного проживання, оскільки обставин, за яких її було визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, більше не існує;

5) отримала притулок чи дозвіл на постійне проживання в іншій країні;

6) не може відмовлятися від користування захистом країни своєї громадянської належності, оскільки обставин, на підставі яких особу було визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, більше не існує.

2. Положення пункту 4 частини першої цієї статті не поширюється на біженця чи особу, яка потребує додаткового захисту, якщо він (вона) може навести достатні обґрунтування, які випливають з попередніх переслідувань, для своєї відмови повернутися в країну свого попереднього постійного проживання.

3. Положення пункту 6 частини першої цієї статті не поширюється на біженця чи особу, яка потребує додаткового захисту, якщо він (вона) може навести достатні обґрунтування, які випливають з попередніх переслідувань, для своєї відмови користуватися захистом країни своєї громадянської належності.

4. Підставою для подання органу міграційної служби про втрату статусу біженця або додаткового захисту може бути особиста заява біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, або клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади.

5. Особа позбавляється статусу біженця або додаткового, захисту, якщо вона займається діяльністю, що становить загрозу національній безпеці, громадському порядку, здоров'ю населення України.

6. Рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, скасовується, якщо вона повідомила недостовірні відомості, пред'явила фальшиві документи, що

стали підставою для визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

7. Підставою для подання органу міграційної служби про позбавлення статусу біженця або додаткового захисту може бути клопотання органу Служби безпеки України, іншого органу державної влади.

8. Органи міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі за наявності підстав, зазначених у частинах першій, п'ятій та шостій цієї статті, вносять до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції подання про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за власною ініціативою.

9. У поданні про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, мають бути викладені обставини та долучені документи, що підтверджують наявність підстав для втрати або позбавлення статусу біженця чи додаткового захисту або для скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

10. Рішення про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, приймається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції за поданням органу міграційної служби за місцем проживання біженця чи особи, яка потребує додаткового захисту, протягом місяця з дня отримання подання та його особової справи. Строк прийняття рішення може бути продовжено керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, але не більш як до трьох місяців.

11. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції може вимагати додаткової інформації від органу міграційної служби, який вніс подання.

12. У разі виникнення сумнівів щодо достовірності інформації, викладеної у поданні, потреби в установленні справжності і дійсності документів спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції має право звертатися з відповідними запитами до Міністерства закордонних справ України, Служби безпеки України, інших органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян, які можуть сприяти встановленню справжніх фактів щодо особи, стосовно якої вирішується питання про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту.

13. Подання щодо втрати та позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, документи, отримані або підготовлені під час розгляду подання, додаються до особової справи біженця або особи, яка потребує додаткового захисту.

14. На основі всебічного вивчення і оцінки документів та матеріалів спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції приймає рішення про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, а також про скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи про відсутність підстав для втрати чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

15. Рішення спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції протягом трьох робочих днів з дня його прийняття надсилається разом з особовою справою біженця або особи, яка потребує додаткового захисту, до органу міграційної служби за місцем проживання такої особи.

16. Орган міграційної служби за місцем проживання особи, стосовно якої прийнято рішення про втрату або позбавлення статусу біженця або додаткового захисту чи скасовано рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, протягом семи робочих днів з дня його отримання надсилає або видає їй письмове повідомлення з викладенням причин такого рішення і роз'ясненням порядку його оскарження. Посвідчення біженця або посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, та їх проїзні документи для виїзду за кордон вилучаються або визнаються недійсними.

17. У разі використання особою права на оскарження орган міграційної служби до прийняття рішення за скаргою залишає на зберігання національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника), а також інформує про це протягом трьох робочих днів орган внутрішніх справ за місцем проживання особи.

18. У разі невикористання особою права на оскарження протягом п'яти робочих днів з дня її письмового повідомлення про прийняття рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця чи статусу додаткового захисту або скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, орган міграційної служби вилучає у такої особи посвідчення біженця чи посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту в Україні, та їх проїзні документи для виїзду за кордон або визнає їх недійсними, про що інформується орган внутрішніх справ за місцем проживання особи протягом трьох робочих днів, та повертає особі національний паспорт та інші документи (якщо такі є в особовій справі заявника), що перебувають на зберіганні в органі міграційної служби.

19. Особа, яка не реалізувала право на оскарження рішення про втрату або позбавлення її статусу біженця або додаткового захисту чи скасування рішення про визнання особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» законних підстав для перебування в Україні.

Стаття 12. Оскарження рішень щодо статусу біженця та особи, яка потребує додаткового захисту

1. Рішення органу міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, протягом п'яти робочих днів з дня отримання повідомлення про відмову можуть бути оскаржені в установленому законом порядку до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, а також до суду у строки, встановлені цим Законом.

2. Рішення, що приймаються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції щодо визнання іноземця або особи без громадянства біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також рішення про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, про скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, можуть бути оскаржені в установленому законом порядку та в установлені цим Законом строки до суду.

3. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції після реєстрації скарги про відмову в прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, через відповідний орган міграційної служби продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

4. У разі якщо особа або її законний представник оскаржує рішення органу міграційної служби або спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції в судовому порядку, орган міграційної служби або спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції через відповідний орган міграційної служби продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

5. Рішення за скаргою приймає спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції протягом місяця з дня отримання особової справи. Строк прийняття рішення може бути продовжено керівником спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції, але не більш як на три місяці.

6. Особа, скарга якої розглядається, або законний представник такої особи мають право брати участь у розгляді їх скарги.

7. Особа, скарга якої розглядається, або законний представник такої особи має право на правову допомогу. За бажанням особи участь у розгляді скарги бере адвокат. Призначення адвоката для надання правової допомоги особі здійснюється особою, її законними представниками, а також іншими особами за проханням чи згодою особи, скарга якої розглядається. Орган міграційної служби може призначити адвоката у встановленому законом порядку через адвокатське об'єднання.

Участь адвоката в розгляді скарги щодо дитини, розлученої із сім'єю, або недієздатної особи є обов'язковою. Призначення адвоката для надання такій дитині правової допомоги здійснюється в установленому порядку.

8. У разі якщо спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції або суд прийняв позитивне рішення за скаргою заявника, орган міграційної служби протягом семи робочих днів з дня отримання такого рішення приймає рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і продовжує строк дії довідки про звернення за захистом в Україні.

9. Особа, яка отримала повідомлення про відхилення скарги про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, і не використала права на його оскарження до суду протягом п'яти робочих днів, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

10. У разі прийняття судом рішення про задоволення скарги особи про відмову у визнанні особи біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань міграції протягом семи робочих днів з дня отримання такого рішення приймає відповідне рішення і повідомляє про це орган міграційної служби за місцем проживання заявника.

Розділ III
ПРАВА ТА ОБОВ'ЯЗКИ БІЖЕНЦІВ І ОСІБ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОДАТКОВОГО ЗАХИСТУ

Стаття 13. Права та обов'язки особи, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право на:

тимчасове працевлаштування, навчання, медичну допомогу в порядку, встановленому законодавством України;

проживання у родичів, у готелі, піднаймання житлового приміщення або користування житлом, наданим у пункті тимчасового розміщення біженців;

безоплатну правову допомогу в установленому порядку;

конфіденційне листування з УВКБ ООН та право на відвідання співробітниками УВКБ ООН;

інші права, передбачені Конституцією та законами України для іноземців та осіб без громадянства, які законно перебувають на території України.

2. Особа, яка звернулася за наданням статусу біженця чи додаткового захисту і стосовно якої прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, зобов'язана:

подати відповідному органу міграційної служби відомості, необхідні для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

відбути до визначеного місця тимчасового проживання у разі одержання направлення органу міграційної служби;

проходити медичне обстеження на вимогу органів міграційної служби;

з'являтися до відповідного органу міграційної служби у визначений ним строк;

повідомляти органу міграційної служби, до якого було подано заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про свої поїздки за межі адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюються повноваження цього органу.

Стаття 14. Правовий статус осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту

1. Особи, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, користуються тими самими правами і свободами, а також мають такі самі обов'язки, як і громадяни України, крім випадків, установлених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Особи, яких визнано біженцями в Україні, вважаються такими, які постійно проживають в Україні, з дня прийняття рішення про визнання їх біженцями.

3. Особи, яких визнано особами, які потребують додаткового захисту, вважаються такими, які безстроково на законних підставах перебувають на території України.

Стаття 15. Права особи, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має рівні з громадянами України права на:

пересування, вільний вибір місця проживання, вільне залишення території України, крім обмежень, встановлених законом;

працю;

провадження підприємницької діяльності, не забороненої законом;

охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування;

відпочинок;

освіту;

свободу світогляду і віросповідання;

направлення індивідуальних чи колективних письмових звернень або особисте звернення до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб цих органів;

володіння, користування і розпорядження своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності;

оскарження до суду рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб;

звернення за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

безоплатну правову допомогу в установленому порядку.

2. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має рівні з громадянами України права у шлюбних та сімейних відносинах.

3. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, має право на одержання грошової допомоги, пенсії та інших видів соціального забезпечення в порядку, встановленому законодавством України, та користування житлом, наданим у місці проживання.

4. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, користується іншими правами і свободами, передбаченими Конституцією та законами України.

Стаття 16. Обов'язки особи, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту

1. Особа, яку визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, зобов'язана:

повідомляти протягом десяти робочих днів органу міграційної служби за місцем проживання про зміну прізвища, складу сім'ї, сімейного стану, місця проживання, набуття громадянства України або іншої держави, надання притулку або дозволу на постійне проживання в іншій державі;

знятися з обліку і стати на облік у відповідному органі міграційної служби за новим місцем проживання у разі зміни місця проживання і переїзду до адміністративно-територіальної одиниці України, на яку поширюється повноваження іншого органу міграційної служби;

проходити щорічну перереєстрацію у строки, встановлені органом міграційної служби за місцем проживання. Порядок перереєстрації біженців або осіб, які потребують додаткового захисту, встановлюється спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції.

Стаття 17. Права та обов'язки особи, якій відмовлено в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також яка втратила чи позбавлена статусу біженця або додаткового захисту

1. Особа, якій відмовлено в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, за відсутності умов, зазначених у пунктах 1 та 13 частини першої статті 1 цього Закону, у разі виникнення зазначених умов може повторно звернутися із заявою про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

2. Особа, стосовно якої прийнято рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, а також яка оскаржує відповідне рішення до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції або до суду, до прийняття рішення за скаргою має права та обов'язки, передбачені статтею 13 цього Закону.

3. Особа, яка отримала повідомлення суду про підтвердження рішення про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, скасування рішення про визнання біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту, повинна залишити територію України в установлений строк, якщо вона не має інших встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» законних підстав для перебування в Україні.

Розділ IV
ТИМЧАСОВИЙ ЗАХИСТ

Стаття 18. Підстави і строк надання тимчасового захисту

1. У разі якщо на територію України з країни, яка має спільний кордон з Україною, масово прибувають особи у зв'язку з подіями, зазначеними в пункті 14 частини першої статті 1 цього Закону, за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції Кабінет Міністрів України приймає постанову про надання таким особам тимчасового захисту.

2. Питання прийняття осіб, які потребують тимчасового захисту, визначення їх місць розміщення, порядку реєстрації, забезпечення їх життєдіяльності, фінансування регулюються Кабінетом Міністрів України.

3. Тимчасовий захист особам надається Кабінетом Міністрів України на строк до припинення обставин у країнах їх походження, у зв'язку з якими вони змушені були прибути на територію України, але не більш як на один рік. Строк тимчасового захисту може бути продовжено, але не більш як на один рік.

4. Кожній повнолітній особі, яка належить до осіб, яким надано тимчасовий захист, органом міграційної служби видається посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні.

Стаття 19. Правовий статус осіб, яким надано тимчасовий захист

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, є іноземцями чи особами без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах на період дії обставин, за наявності яких було надано тимчасовий захист.

Стаття 20. Права осіб, яким надано тимчасовий захист

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, мають право на:

безоплатне проживання у придатних для тимчасового перебування місцях. Вимоги до місць тимчасового перебування осіб, яким надано тимчасовий захист, встановлюються Кабінетом Міністрів України. Перелік місць для тимчасового перебування осіб, яким надано тимчасовий захист, та порядок утримання таких місць визначаються Кабінетом Міністрів України з урахуванням пропозицій органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

забезпечення достатнім харчуванням, ліками, одягом з урахуванням спеціальних потреб дітей, у тому числі новонароджених, осіб із захворюваннями, осіб похилого віку;

отримання роботи в Україні на строк, на який надано тимчасовий захист;

отримання грошової допомоги, якщо в них немає інших доходів в Україні;

свободу пересування територією України на тих самих умовах, що визначаються законами України для іноземців та осіб без громадянства, які перебувають на території України на законних підставах;

безоплатну невідкладну медичну допомогу в державних закладах охорони здоров'я;

добровільне повернення в країну походження;

подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, у порядку, встановленому цим Законом;

отримання інформації про свої права та обов'язки рідною або зрозумілою їм мовою;

користування іншими правами, які їм гарантуються відповідно до міжнародних договорів, законів та інших нормативно-правових актів України.

2. Неповнолітня особа, яка отримала тимчасовий захист, має право на виховання та навчання в державних та комунальних дошкільних, загальноосвітніх та професійних навчальних закладах у порядку, встановленому спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань освіти.

Стаття 21. Обов'язки осіб, яким надано тимчасовий захист

1. Особи, яким надано тимчасовий захист, зобов'язані:

дотримуватися вимог Конституції та законів України;

подати всі наявні документи та достовірну інформацію про себе;

пройти ідентифікацію особи в разі відсутності документів, що посвідчують особу, або в разі пред'явлення фальшивого документа;

пройти реєстрацію;

пройти обов'язкове медичне обстеження;

виконувати інші зобов'язання нарівні з іноземцями та особами без громадянства, які на законних підставах тимчасово перебувають в Україні.

Стаття 22. Джерела покриття витрат на тимчасовий захист іноземців та осіб без громадянства

1. Надання тимчасового захисту іноземцям та особам без громадянства здійснюється за кошти Державного бюджету України. Надання тимчасового захисту іноземцям та особам без громадянства може здійснюватися в порядку, встановленому законодавством України, за кошти міжнародних організацій, благодійних фондів та громадських організацій.

Стаття 23. Документ, що посвідчує надання іноземцям та особам без громадянства тимчасового захисту

1. Іноземцям та особам без громадянства, яким надано тимчасовий захист, видається посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист в Україні, що діє протягом періоду надання тимчасового захисту.

Стаття 24. Припинення тимчасового захисту

1. Тимчасовий захист припиняється у разі, якщо:

особи можуть повернутися до країни походження внаслідок припинення дії обставин, за наявності яких було надано тимчасовий захист;

особи переїжджають на проживання в іншу країну.

2. Рішення про припинення тимчасового захисту приймається Кабінетом Міністрів України.

3. До прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про припинення тимчасового захисту осіб такий захист припиняється щодо окремої особи, якщо вона подала заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, з дня прийняття органом міграційної служби рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

4. Рішення про припинення тимчасового захисту щодо особи, зазначеної у частині третій цієї статті, приймається органом міграційної служби, який прийняв стосовно неї рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

Стаття 25. Підстави для позбавлення тимчасового захисту в індивідуальному порядку

1. До прийняття рішення Кабінетом Міністрів України про припинення тимчасового захисту особа може повернутися до країни походження внаслідок припинення дії обставин, за наявності яких було надано тимчасовий захист. Особа позбавляється тимчасового захисту в разі вчинення злочину:

проти миру, воєнного злочину або злочину проти людства і людяності, як їх визначено у міжнародному праві;

неполітичного характеру за межами України до прибуття в Україну з метою отримання тимчасового захисту, якщо таке діяння відповідно до Кримінального кодексу України належить до тяжких або особливо тяжких злочинів.

2. Рішення про позбавлення тимчасового захисту щодо особи приймається спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань міграції.

Розділ V
ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ЩО БЕРУТЬ УЧАСТЬ У ВИРІШЕННІ ПИТАНЬ, ПОВ'ЯЗАНИХ ІЗ БІЖЕНЦЯМИ ТА ОСОБАМИ, ЯКІ ПОТРЕБУЮТЬ ДОДАТКОВОГО АБО ТИМЧАСОВОГО ЗАХИСТУ

Стаття 26. Повноваження Кабінету Міністрів України

1. Кабінет Міністрів України:

1) визначає у проекті Державного бюджету України обсяги фінансування заходів, що здійснюються на виконання цього Закону;

2) приймає за пропозицією спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції рішення про тимчасовий захист осіб та про припинення тимчасового захисту;

3) затверджує положення про посвідчення біженця, посвідчення особи, яка потребує додаткового захисту, посвідчення особи, якій надано тимчасовий захист, про проїзний документ біженця та проїзний документ особи, якій надано додатковий захист, інші необхідні документи;

4) визначає порядок працевлаштування, навчання, надання особам, щодо яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, медичної допомоги, грошової допомоги, пенсій, інших видів соціального забезпечення;

5) встановлює порядок видачі в'їзних віз членам сім'ї осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, а також яким надано тимчасовий захист.

Стаття 27. Повноваження спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції

1. До повноважень спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції належать:

1) утворення, реорганізація та ліквідація органів міграційної служби, затвердження положення про ці органи та їх штатну чисельність;

2) затвердження правил розгляду заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

3) прийняття рішень про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, рішень про втрату, позбавлення статусу біженця та додаткового захисту і скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

4) подання Кабінету Міністрів України пропозицій щодо необхідності прийняття рішення про тимчасовий захист та про припинення тимчасового захисту;

5) прийняття рішення про позбавлення іноземця чи особи без громадянства тимчасового захисту;

6) координація взаємодії органів виконавчої влади з питань щодо біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту;

7) розроблення і затвердження зразків заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та довідки про звернення за захистом в Україні;

8) розгляд скарг на рішення органів міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі про відмову у прийнятті заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про відмову в оформленні документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та скасування цих рішень, якщо вони були прийняті з порушенням законодавства;

9) направлення запитів до компетентних органів влади інших держав щодо наявності в цих країнах членів сімей осіб, які подали заяви про визнання біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, або яких було визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, та правових підстав для їх возз'єднання із сім'ями або членами сімей;

10) видача проїзних документів іноземцям та особам без громадянства, яких було визнано біженцями іншими країнами - учасниками Конвенції про статус біженців 1951 року та/або Протоколу щодо статусу біженців 1967 року;

11) ведення централізованого обліку та створення централізованої інформаційної системи про осіб, які подали заяву про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

12) збір та проведення аналізу інформації про наявність у країнах походження біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, умов, зазначених у пунктах 1, 13 і 14 частини першої статті 1 цього Закону;

13) утворення, реорганізація, утримання та ліквідація пунктів тимчасового розміщення біженців, затвердження положення про ці пункти та їх штатну чисельність;

14) підготовка до розгляду Кабінетом Міністрів України пропозицій щодо визначення обсягів фінансування заходів, що здійснюються на виконання цього Закону;

15) здійснення контролю за виконанням цього Закону.

Стаття 28. Повноваження органів міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі

1. Органи міграційної служби в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі підпорядковуються спеціально уповноваженому центральному органові виконавчої влади з питань міграції.

2. До повноважень органів міграційної служби належать:

1) прийняття від іноземців та осіб без громадянства заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

2) проведення дактилоскопії осіб, які подали заяви;

3) сприяння у влаштуванні у відповідні дитячі заклади чи сім'ї дітей, розлучених із сім'єю;

4) сприяння дітям, розлученим із сім'єю, у розшуку батьків або інших їх законних представників;

5) прийняття рішень про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, втрати або позбавлення статусу біженця чи додаткового захисту або скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

6) розгляд заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та підготовка письмового висновку щодо визнання або відмови у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

7) видача довідок про звернення за захистом;

8) видача посвідчень та проїзних документів для виїзду за кордон особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

9) видача посвідчень особам, яким надано тимчасовий захист;

10) перереєстрація осіб, яких визнано біженцем чи особою, яка потребує додаткового захисту;

11) реєстрація осіб, яким надано тимчасовий захист;

12) визначення місць для тимчасового проживання осіб, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та направлення їх у пункти тимчасового розміщення біженців;

13) попереднє визначення місць для проживання осіб, яким надано тимчасовий захист;

14) прийняття рішення про надання грошової допомоги особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист;

15) сприяння у працевлаштуванні особам, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

16) сприяння в отриманні особами, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, соціально-побутових і медичних послуг;

17) ведення обліку та особових справ осіб, які звернулися із заявами про визнання їх біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

18) сприяння особам, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, або яким надано тимчасовий захист, у розшуку та возз'єднанні з членами їхніх сімей в Україні або за її межами, а також направлення запитів до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції щодо перевірки наявності в інших країнах членів сім'ї зазначених осіб та наявності в них правових підстав для возз'єднання сімей;

19) реєстрація осіб, які подали заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів, які оскаржили чи оскаржують рішення щодо статусу біженця або додаткового захисту, про відмову в оформленні документів, про відмову у визнанні біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, про втрату чи про позбавлення статусів біженця, додаткового або тимчасового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

20) підготовка та подання до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції подань про втрату чи позбавлення статусу біженця або додаткового захисту, про позбавлення тимчасового захисту, скасування рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту;

21) представництво в судах спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань міграції за його дорученням;

22) вирішення інших питань, віднесених законодавством до повноважень відповідного органу.

Стаття 29. Повноваження інших органів виконавчої влади

1. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони державного кордону організовує прийняття заяв про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, від осіб, затриманих за незаконне перетинання державного кордону або спробу такого перетинання з метою бути визнаним біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та передає такі заяви до органів міграційної служби. У разі звернення до спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади з питань охорони державного кордону осіб, які на законних підставах прибули в Україну з метою бути визнаним біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, роз'яснює їм порядок подання заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та інформує про місцезнаходження органів міграційної служби.

2. Служба безпеки України та її органи на місцях у разі звернення органів міграційної служби відповідно до своїх повноважень вживають заходів щодо виявлення серед осіб, які подали заяви про визнання їх біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, таких, які не визнаються біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, відповідно до абзаців другого - четвертого частини першої статті 6 цього Закону.

3. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань праці та соціальної політики, його органи на місцях по можливості надають особам, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання їх біженцем або особою, яка потребує тимчасового захисту, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, допомогу у працевлаштуванні, забезпечують призначення особам, яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, грошової допомоги, пенсії, інших видів соціального забезпечення та грошової допомоги особам, яким надано тимчасовий захист.

4. Міністерство закордонних справ України, закордонні дипломатичні установи України беруть участь у підготовці документів та вносять в установленому порядку пропозиції Кабінету Міністрів України щодо укладення міжнародних договорів з питань, пов'язаних із захистом соціальних, економічних та інших прав і інтересів біженців, у тому числі з компенсацією збитків, завданих біженцям, витратами на їх приймання та облаштування; надають спеціально уповноваженому центральному органу виконавчої влади з питань міграції інформацію про ситуацію в країнах походження біженців; видають в'їзні візи членам сімей осіб, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту; сприяють добровільному поверненню біженців у країну їх походження чи переселенню у держави, які погоджуються надати їм притулок. Міністерство закордонних справ України здійснює загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів у сфері захисту біженців, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

5. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я встановлює порядок медичного обстеження осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та порядок визначення віку особи. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань охорони здоров'я, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації у разі звернення органів міграційної служби забезпечують обов'язкове медичне обстеження, а в разі необхідності - лікування осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту.

6. Спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади з питань освіти, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації сприяють забезпеченню освітніх потреб осіб, стосовно яких прийнято рішення про оформлення документів для вирішення питання щодо визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, та яких визнано біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту.

7. Органи опіки та піклування є законними представниками дітей, розлучених із сім'ями, і вживають заходів для тимчасового влаштування у відповідні дитячі заклади або сім'ї дітей, розлучених із сім'ями, а також для встановлення опіки чи піклування над такими дітьми, беруть участь у процедурі визнання біженцем дитини, розлученої із сім'єю, сприяють дітям, розлученим із сім'ями, у реалізації їхніх прав.

Розділ VI
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 30. Міжнародне співробітництво з метою захисту прав біженців

1. Україна співпрацює з іншими державами, Управлінням Верховного Комісара Організації Об'єднаних Націй у справах біженців, іншими міжнародними організаціями з метою усунення причин виникнення проблеми біженців, поліпшення їх матеріального становища і вдосконалення правового статусу, а також повернення біженців у країну їх громадянської належності (підданства) або попереднього постійного проживання, а також у разі потреби їх переселення до інших країн у разі наявності відповідних міжнародних договорів.

Стаття 31. Правовий статус осіб, яким надано статус біженця іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року

1. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні на законних підставах, користуються тими самими правами і свободами, а також несуть такі самі обов'язки, як і громадяни України, крім випадків, установлених Конституцією та законами України, а також міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні, не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань.

3. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні, не можуть бути вислані або примусово повернуті до країн, де вони можуть зазнати катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання, або з якої вони можуть бути вислані або повернуті до країн, де їх життю або свободі загрожує небезпека за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань.

4. Іноземці та особи без громадянства, яких визнано біженцями іншими державами - учасницями Конвенції про статус біженців 1951 року і Протоколу щодо статусу біженців 1967 року і які перебувають в Україні на законних підставах та не мають дійсних проїзних документів для виїзду за кордон, мають право отримати такий документ у порядку, встановленому законодавством України.

Розділ VII
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України «Про біженців» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 47, ст. 250; 2003 р., № 27, ст. 209; 2005 р., № 25, ст. 336).

3. Особи, яким було надано статус біженця в Україні до набрання чинності цим Законом, вважаються такими, яких визнано біженцями безстроково на період дії обставин, зазначених у пункті 1 частини першої статті 1 цього Закону.

4. Заяви про надання статусу біженця, що були подані до набрання чинності цим Законом, розглядаються в порядку, встановленому ним для розгляду заяви про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту в Україні.

5. До приведення законодавства України у відповідність із цим Законом нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

6. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що регулюють питання, пов'язані з біженцями, у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3671-VI.

З обґрунтування номінування до Списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО: Пропонований об'єкт є унікальним ландшафтно–архітектурним комплексом цілеспрямованої людської діяльності, спільним витвором Природи й Людини, який має виняткове й універсальне значення, а омегоподібна петля скелястого каньйону не має аналогів на території Центральної та Східної Європи

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

«Квітка на камені»: симбіоз природної та людської творчості

НАША СПАДЩИНА

Продовжуємо рубрику «Наша спадщина». Представляємо єдиний культурно-природний об'єкт змішаного типу, що входить до переліку претендентів від України на внесення до Списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Культурний ландшафт каньйону в м. Кам'янець-Подільський — під цією офіційною назвою унікальний витвір природи й людини з 1989 року є номінантом на одержання почесного міжнародного статусу.

Войовничий романтик

Кам'янець-Подільський — містечко-музей просто неба. Його ще називають «квіткою на камені». Побудований у середні віки на півострові в долині річки Смотрич, охоронюваний глибоким (40—60 метрів) каньйоном Кам'янець став архітектурним продовженням природної мальовничості цих місць. Він належить до найпрадавніших міст України з майже тисячолітньою історією. Точної дати заснування вчені назвати не можуть. Це войовничий і водночас досить романтичний поліс.

У Старому місті переплітається історія різних народів, цивілізацій, релігій. Тут монастирські споруди XV—XVIII століть Домініканського та Францисканського католицьких орденів сусідять із православною дерев'яною Хрестовоздвиженською церквою й турецьким мінаретом XVII століття.

Візитівка Кам'янця — Стара фортеця (кам'яниця), побудована литовськими князями Коріатовичами в 90-х роках XIV століття. Хоча первісні кам'яні будинки замку були зведені ще в XII—XIII століттях.

Ця цитадель — один із найзначніших оборонних об'єктів України. Її визнано пам'яткою військового будівництва на міжнародному рівні. Звичайно, дивлячись на кам'яний бастіон, сучасному туристові важко уявити, як він рятував місто від ворогів. Нині, в епоху хмарочосів, балістичних ракет і жорстоких терористичних актів він більше схожий на замок з доброї дитячої казки. Юні туристи із задоволенням бігають його переходами з бійницями, відкриваючи дивні історії одинадцяти веж фортеці. Найвищу з них названо Папською, тому що побудована вона на кошти, які виділив Папа Римський Юлій II. Ще її називають Кармалюковою: у стінах вежі тричі був ув'язнений народний герой Устим Кармалюк. Український Робін Гуд, як його ще називають, досі сидить у катівнях вежі, щоправда, уже у вигляді муляжу. А в Чорній вежі є 40-метровий колодязь і величезне дерев'яне колесо з обладнанням, яке дає змогу автономно забезпечувати фортецю водою.

Гуляючи вуличками Старого міста, почуваєшся гостем великої кіностудії, на знімальних майданчиках якої народжуються грандіозні історичні серіали. Тільки от декорації тут справжні. Щоправда, є і стилізація: ринок сувенірів у центрі. Тут можна почути польську, німецьку, французьку мови. У Старому місті покажчики українською та англійською мовами, а в місцевих кафе офіціант спокійно прийме замовлення польською.

Здорові амбіції Кам'янця працюють на його імідж

Щоб стати надбанням Всесвітньої спадщини і посісти престижне місце в Списку ЮНЕСКО, Кам'янцеві необхідно ще багато чого зробити. Його шлях до світового визнання почався із сумнівів, пошуку оптимальних рішень і компромісів.

Спочатку була ідея пропонувати на внесення до Списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО окремо: історичний центр міста зі Старою фортецею і природний ландшафт.

— На наукових конференціях, які проводив ІКОМОС (Міжнародна рада з охорони пам'яток та історичних місць), цю ідею не підтримали. Було вирішено подавати історико-культурну й природну складову міста в одному культурно-природному об'єкті, — згадує директор Національного історико-архітектурного заповідника «Кам'янець» Василь Фенцур.

Вийшло, що у номінанта кілька «батьків». За будівлі й споруди Старого міста (а це 224

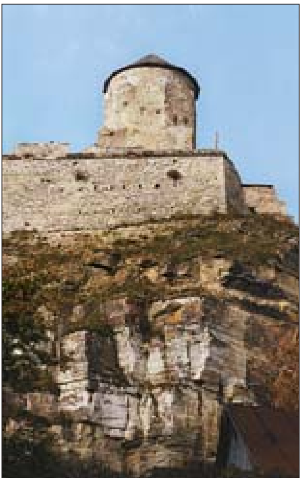

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

га території) відповідають Національний історико-архітектурний заповідник «Кам'янець» і міський виконком. А природна складова каньйону річки Смотрич — зона відповідальності Національного природного парку «Подільські товтри».

— У 1999 році до нас приїжджали експерти ЮНЕСКО й порадили використовувати те, що справді унікальне. А це наш каньйон, межі якого збігають з межами заповідника «Кам'янець», — коментує ситуацію керівник справами Кам'янець-Подільського міськвиконкому Валентина Стельмах. — А оскільки заповідник має статус Національного, то, можливо, якісь гроші на оформлення необхідної документації для номінування об'єкта виділить держава. Місцева влада дуже зацікавлена в отриманні престижного міжнародного статусу для Смотрицького каньйону і Старого міста. Це питання «на контролі» у Кам'янець-Подільського міського голови Михайла Сімашкевича.

— Чим же так примітний Смотрицький каньйон?

— Унікальність у тому, що каньйону понад 200 мільйонів років. Колись на цьому місці було Сарматське море. У ньому — коралові рифи, які згодом, коли відійшла вода, скам'яніли й перетворилися на товтри — кам'яні бугри. Нині у розламах каменів можна побачити відбитки мушлей, коралів та інших мешканців підводного світу. Море відступило, а вода, що залишилася, почала шукати вихід і утворила каньйон, — пояснює заступник директора Національного природного парку «Подільські товтри» Юрій Боєв.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЦИТАТА

Заступник завідувача кафедри ЮНЕСКО Дипломатичної академії при МЗС України Влада ПРОКАЄВА:

— У Списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО превалюють історико-культурні об'єкти. Експерти цієї міжнародної організації відзначають, що країни переважно подають на номінування архітектурні центри міст. Наприклад, від України — це Софійський собор і Києво-Печерська Лавра, історичний центр Львова й Резиденція митрополитів Православної церкви Буковини і Далмації в Чернівцях. Змішаних об'єктів не так вже і багато — 30 з 936, які внесено до Списку ЮНЕСКО.

Нині «батьки» номінанта об'єднали зусилля й з усіх сил і фінансових можливостей готують своє «дитя» до міжнародного іспиту на відповідність статусу об'єкта Всесвітньої культурної й природної спадщини.

— У 2006 році ЮНЕСКО підсилила вимоги для номінантів. І стало зрозуміло, що роботи з підготовки необхідної документації має виконувати профільний НДІ, — пояснює Василь Фенцур. Як складові необхідно було додати новий генеральний план міста (це виконує Київський НДІ містобудування), опорний історико-архітектурний план, визначити охоронювані режимні зони й зони історичних ареалів, створити єдиний орган, який відповідав би за культурний ландшафт каньйону в Кам'янці-Подільському. Виконати аерозйомку об'єкта.

Для номінування фотографії каньйону, міста і його історико-архітектурних пам'яток з повітряної кулі зробив Юрій Боєв, а аерофотозйомку для виготовлення карти провело ДНВП «Укрінжгеодезія» (Київ).

На основі всього цього треба позначити буферну зону об'єкта, тобто його межі, що є обов'язковою вимогою ЮНЕСКО для номінанта. Уся процедура обійдеться майже у два мільйони гривень. Поки що таких грошей у місцевої влади немає.

— Міська влада не може виділяти кошти для утримання об'єкта, статус якого є національним. Для нас важливо виконати вимоги ЮНЕСКО щодо визначення меж. А для цього необхідно в держбюджеті на наступний рік передбачити певну статтю витрат, — зазначає представник виконкому.

Валентина Стельмах переконана: Кам'янець-Подільський — амбіційне місто й досягне поставленої мети. На жаль, протягом останніх п'яти років у цьому напрямі практично нічого не робилося, зізнається чиновниця. Ситуація змінилася. Відкореговано міську програму збереження культурної спадщини й розвитку рекреаційної зони. Затверджено перспективну програму розвитку каньйону. Триває робота з його облаштування. На додаткове освітлення каньйону й розвиток рекреаційної зони сподіваються одержати гранти Європейського Союзу. Розвиваються туристично-рекреаційні зони міста, його інфраструктура: готелі, система харчування й дрібної торгівлі.

У Кам'янці намагаються розгадати феномен туристичного буму 1989 року. У той час у Старій фортеці побував мільйон відвідувачів (нині місто приймає близько 225 тисяч туристів на рік). Можливо, спрацював піар профспілок СРСР. А це означає, що сьогодні треба співробітничати з іменитими туристичними брендами. Необхідна реклама й зручне транспортне сполучення. А коли це буде, про українську «квітку на камені» дізнається й заговорить увесь світ.

Ольга ВАУЛІНА.

Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Проект здійснюється за сприяння кафедри ЮНЕСКО Дипломатичної академії при МЗС України. Керівник проекту — заступник завідувача кафедри ЮНЕСКО Влада ПРОКАЄВА.

Смотрицькому каньйону понад 200 мільйонів років

Відпочинок у Криму:
у хвилях цін і моря

ПРОБЛЕМА ОЧИМА ВЛАСКОРА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Поки що, за офіційними даними Міністерства курортів і туризму АРК, у Криму лише один «об'єкт розміщення» сертифіковано на категорію «п'ять зірок» — ялтинська «Вілла Єлена». З «Прайсу 2011 року на розміщення в апартаментах» можна дізнатися, що «ціна за номер у грн.» у «високий сезон» доходить майже до тридцяти трьох тисяч. Не можна виключити, що ця ціна — не «найзірковіша» на півострові. В Балаклаві під час презентації проекту готельно-розважально-туристичного комплексу автори говорили про те, що розрахунок кількості створюваних робочих місць вели, виходячи з пропорції «один відпочивальник/сімнадцять осіб обслуговуючого персоналу». Із чого можна приблизно здогадуватися про ціни за проживання в будинках, відомих балаклавцям під назвами «Дача актриси Соколової» або «Дім міського голови Гінали».

Заради справедливості варто сказати й про те, що не завжди й скрізь у Криму ломлять ціну за «долучення» до відомих прізвищ. Минулого літа політолог Дмитро Видрін презентував свою книгу «О политике упорно» в Лівадійському палаці-музеї. Сумніваюся, що сьогодні на книжці недетективного жанру можна заробити багато грошей. Звідси висновок: оренда залу Лівадійського палацу Дмитрові Гнатовичу обійшлася не дуже дорого.

Хоча варто погодитися і з тим, що далеко не кожен турист прагне потрапити в Крим для презентації своєї нової книжки. Переважна більшість — все-таки для відпочинку, а не роботи.

Для тих, кому тридцять три тисячі гривень за пентхаус здадуться непід'йомними, є інші, демократичніші пропозиції. Наприклад, у Севастополі й передмістях (у тій самій Балаклаві) цілком можливо знайти житло й за півтори сотень гривень за добу проживання. «Кімната в квартирі з хазяйкою та з безперешкодним доступом до всіх благ цивілізації», — скоромовкою пояснив мені парубок у шортах і солом'яному капелюсі. Мені здалося, що фразу він відточив багаторазовим повторенням. І, не відповівши на запитання: «А скільки за цю ціну можна поселитися?», тією ж скоромовкою продовжив: «Можемо запропонувати окрему двокімнатну квартиру із сауною та стоянкою для машини. Море близько. Шістсот гривень».

Очевидно, що цифра «шістсот» має якийсь прихований зміст для тих, хто готовий виявити привітність до туристів: саме стільки просять за годинну прогулянку на комфортабельному («риболовля, мангал, купання у відкритому морі») катері в Балаклаві. У стільки ж обійдеться прихильникам активного відпочинку двогодинна подорож горами на квадроциклах або позашляховику «УАЗ-469» **(на знімку в центрі)**. Шістсот гривень коштує одномісне розміщення в «Стандарті-Б» у севастопольському готелі «Україна» в центрі міста й більшість номерів у бутік-отелі «Апартаменти «Херсонес», що в тихому й приморському районі міста, і дво- та тримісні номери в пансіонаті «Афаліна» на Фіоленті (за дванадцять кілометрів від центру Севастополя). Остання пропозиція, щоправда, актуально тільки для першої декади травня і від середини вересня до середини жовтня.

ЦИФРА

За радянських часів у Криму за рік «оздоровлювалося» від дев'яти з половиною до десяти з половиною мільйонів відпочиваючих. За даними Міністерства курортів і туризму автономії, торішній результат наблизився до п'яти з половиною мільйонів осіб. Очевидно, що цифра гостей півострова оцінна: у Крим їдуть не тільки так звані організовані туристи, а й «дикуни» (на жаль, непротокольне визначення в багатьох сенсах справедливе), що не піддаються точному обліку.

Класичні бабусі на залізничному та автовокзалах із рукописними плакатами «Здам недорого житло біля моря», схоже, незабаром залишаться без роботи — не витримають конкуренції з Інтернетом. Там широкий вибір пропозицій «здам квартиру/будинок подобово відпочиваючим». Ціни: від ста до згадуваних уже раніше шестисот гривень за добу.

Кілька слів про останній згаданий у заголовку вид відпочинку. Він загрожує тим, хто, втомившись від пляжної гіподинамії, зважиться самостійно ознайомитися з визначними пам'ятками Криму. В найнесподіваніших місцях, переважно в горах і лісах, на мандрівників можуть чекати саморобні шлагбауми (іноді у вигляді мотузки, а іноді — й без неї), контрольовані людьми непевного віку й не зовсім презентабельними на вигляд. Відрекомендовуються ці «стражі порядку» порізному: хто лісниками, хто громадськими екологічними інспекторами. А хто й без зайвих слів. Одразу ж озвучують свої претензії: «Вхід/в'їзд платний. З людини — десять (варіанти: п'ять, двадцять, тридцять гривень)». Можуть навіть показати якийсь пом'ятий папірець, називаючи його рішенням місцевої влади. В руки «документ» допитливому туристові не дають. Авторові цих рядків «лісник» біля входу до Великого каньйону Криму пред'явити «рішення» відмовився і пригрозив, що, «якщо будеш розумувати, колеса в машині проткну». Доброзичливішими виявилися «громадські працівники» у Кастрополі (Сімеїзька міськрада): просили за проїзд легковика тридцять гривень, але після короткої розмови про законність їхніх вимог погодилися на п'ять: «Ну, адже не зовсім задурно на сонці засмагати!»

Бажаю приємного відпочинку!

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.
Фото автора.

ЦИФРА

За словами завідувача сектору туризму управління культури й туризму Севастопольської міськдержадміністрації Сергія Баландюка, у місті з двох сотень об'єктів розміщення туристів ледь менше половини офіційно сертифіковані на категорійність: «зірковість» і відповідність технічним умовам.

ЦИФРА

У «гостьових будинках» середні по Севастополю ціни з початку липня й до початку осені: двомісний номер — від тридцяти п'яти «у. о.» (так майже в усіх прейскурантах) до п'ятдесяти п'яти, тримісний — більш як шістдесят, двохкімнатний номер із кухнею — сімдесят. Особлива такса для автомобіля: «паркування на території — дві у. о.».

У Балаклаві власники яликів готові своїх пасажирів за десять гривень відвезти на Дальній або Ближній пляжі. Ціна квитка на «офіційному» пасажирському катері — дванадцять гривень.

ВІСТІ З ХЕРСОНЩИНИ

Дельфіни обживаються... у Дніпрі. Але чи так це безпечно?

Нещодавно десятки рибалок і відпочивальників помітили дельфіна буквально за декілька сотень метрів нижче від набережної міста Гола Пристань. Морська тварина безтурботно гралася в річці Конці, начебто це було її природне середовище проживання. «Побоюючись, що доросла чорноморська афаліна поранена або хвора, хтось із городян зателефонував до МНС, і рятувальники на човні спробували піймати дельфіна. Однак він з легкістю уникав їх, переслідуючи якийсь косяк риби», — поділився з нашим кореспондентом враженнями очевидець — голова Голопристанської районної організації Українського товариства мисливців і рибалок Юрій Жигалов.

Варто зазначити, у водах біля узбережжя Дніпро-Бузького лиману дедалі частіше можна побачити дельфінів. Що екологів, на відміну від зівак, аж ніяк не тішить.

Начальник пункту моніторингу стану популяції дельфінів Чорноморського біосферного заповідника Зоя Селюніна розповіла: «Із трьох видів дельфінів у прісних водоймах найчастіше з'являється азовка — окремі представники цього ендемічного виду можуть доходити навіть до дамби Каховської ГЕС. Однак у Дніпро-Бузькому лимані останніми місяцями бачили й цілі групи дельфіна-білобочки, чисельністю до десятка. У лиман і вище дельфіни зазвичай заходять слідом за мігруючими в річку на нерест або зимівлю стайними видами риб — дніпровським оселедцем, пузанком. До того ж через надмірну «зарегульованість» скидань із каскаду річкових гідроелектростанцій вода в лимані з кожним роком стає більш солоною».

Обивателі вважають, що перебування дельфіна в річковій воді неминуче призводить до його загибелі дельфіна — від неї він нібито сліпне. Але кандидат біологічних наук Зоя Селюніна зазначає, що тимчасовий контакт із прісними, а швидше, зі «слабосоленими» водами не може завдати здоров'ю азовки або тієї ж білобочки шкоди. Цю легенду, найімовірніше, придумали люди, які зустрічалися з азовкою або білобочкою, осліпленими паразитами — таке з ними буває. Отож для дельфінів шкідлива не прісна вода, а численні браконьєрські сіті. Дельфін, який заплутався в них і не може вистрибнути за ковтком свіжого повітря, десь за півгодини гине.

Трагедією закінчилися водні забави

для двох компаній «нових українців», котрим у темряві закортіло влаштувати гонки на швидкісних катерах. Один із власників імпортної «іграшки» вартістю майже сто тисяч доларів невдало зманеврував, і його судно врізалося в інший катер, який належав мешканцеві Херсона. Зіткнення сталося всього за триста метрів від набережної міста Гола Пристань, тому потерпілих швидко витягли з води рятувальники. Херсонець та його подруга отримали тяжкі травми, а 20-річна пасажирка судна винуватця аварії ранком померла в районній лікарні. Сам «гонщик» зміг вибратися з води й утекти, але міліція вже встановила його особу.

У Голій Пристані кажуть, що він належить до браконьєрського угруповання, що контролює значну частину нелегального вилову риби та креветки на Чорноморському узбережжі Херсонщини. Найімовірнішою причиною аварії начальник Нижньодніпровського регіонального представництва Головної державної інспекції України з безпеки судноплавства Микола Малихін називає значне перевищення швидкості й темряву.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Заради справедливості варто сказати й про те, що не завжди й скрізь у Криму ломлять ціну за «долучення» до відомих прізвищ

ГОЛОС УКРАЇНИ № 142 (5142)
СЕРЕДА, 3 СЕРПНЯ 2011

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві

Цей Закон визначає організаційні та правові засади реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві.

Стаття 1. Реформування системи охорони здоров'я

1. Метою реалізації у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві пілотного проекту щодо реформування системи охорони здоров'я (далі - пілотний проект) є впровадження та відпрацювання нових організаційно-правових та фінансово-економічних механізмів, що спрямовані на підвищення ефективності та доступності медичного обслуговування населення і є необхідними для розвитку системи охорони здоров'я України.

2. Пілотний проект щодо реформування системи охорони здоров'я передбачає проведення протягом 2011-2014 років структурно-організаційної та функціональної перебудови системи медичного обслуговування у пілотних регіонах, що дасть змогу:

підвищити рівень медичного обслуговування населення, розширити можливості щодо його доступності та якості;

впровадити нові підходи щодо організації роботи закладів охорони здоров'я в пілотних регіонах та їх фінансового забезпечення;

підвищити ефективність використання бюджетних коштів, передбачених для фінансового забезпечення системи охорони здоров'я у пілотних регіонах.

3. Реалізація пілотного проекту передбачає:

створення на базі існуючої в пілотних регіонах мережі закладів охорони здоров'я структурованої за видами медичної допомоги системи медичного обслуговування шляхом відокремлення (або об'єднання) закладів охорони здоров'я, які задовольняють потреби населення у первинній, вторинній, третинній та екстреній медичній допомозі;

організацію та забезпечення функціонування у пілотних регіонах центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги для задоволення потреб населення у такій медичній допомозі;

перепрофілювання закладів охорони здоров'я пілотних регіонів, що надають вторинну (спеціалізовану) медичну допомогу, з урахуванням інтенсивності її надання;

організацію діяльності у пілотних регіонах госпітальних округів, які повинні забезпечити умови для надання населенню вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги;

створення у пілотних регіонах центрів екстреної медичної допомоги для задоволення потреб населення в такій медичній допомозі;

перерозподіл ресурсів між закладами охорони здоров'я пілотних регіонів, що надають первинну, вторинну (спеціалізовану), третинну (високоспеціалізовану) та екстрену медичну допомогу на території зазначених регіонів;

розмежування видатків між місцевими бюджетами на охорону здоров'я за видами медичної допомоги;

здійснення починаючи з 2012 року фінансового забезпечення закладів охорони здоров'я в пілотних регіонах за видами медичної допомоги відповідно до договорів про медичне обслуговування населення згідно з вимогами цього Закону;

запровадження починаючи з 2012 року системи індикаторів якості первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) та екстреної медичної допомоги, які враховуються під час оцінювання якості медичної допомоги відповідного виду;

застосування елементів програмно-цільового методу у бюджетному процесі на рівні місцевих бюджетів у частині видатків на охорону здоров'я за відповідними видами медичної допомоги.

Учасниками пілотного проекту є заклади охорони здоров'я незалежно від виду і типу, які здійснюють медичне обслуговування на території пілотних регіонів згідно з вимогами цього Закону, а також центральний орган виконавчої влади у сфері охорони здоров'я, місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування пілотних регіонів.

4. Для цілей цього Закону комунальні заклади охорони здоров'я у пілотних регіонах відповідно до закону можуть бути реорганізовані у комунальні некомерційні підприємства або комунальні некомерційні установи, основною метою яких є здійснення медичного обслуговування населення без мети одержання прибутку.

Такі заклади охорони здоров'я є неприбутковими організаціями.

Стаття 2. Мережа закладів охорони здоров'я пілотних регіонів

1. Мережа закладів охорони здоров'я у пілотних регіонах - сукупність закладів охорони здоров'я, що задовольняють у пілотних регіонах потребу населення у медичному обслуговуванні на основі професійної діяльності медичних (фармацевтичних) працівників.

Функціонування мережі закладів охорони здоров'я у пілотних регіонах здійснюється з урахуванням потреб населення у медичному обслуговуванні, необхідності створення умов для забезпечення належної якості такого обслуговування, його своєчасності та доступності для громадян, ефективного використання матеріальних, трудових і фінансових ресурсів.

2. Планування та прогнозування розвитку мережі комунальних закладів охорони здоров'я у пілотних регіонах здійснюються в межах повноважень, визначених законом, органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування.

3. Планування та прогнозування розвитку мережі комунальних закладів охорони здоров'я у пілотних регіонах здійснюються з урахуванням:

профілю, спеціалізації та інтенсивності надання медичної допомоги;

нормативів медичного обслуговування населення за видами медичної допомоги.

Порядок планування та прогнозування розвитку мережі комунальних закладів охорони здоров'я у пілотних регіонах, а також нормативи щодо медичного обслуговування населення за видами медичної допомоги визначає центральний орган виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

4. Перелік типів закладів охорони здоров'я за видами медичної допомоги, що ними надається, їх функції відповідно до профілю і спеціалізації визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Стаття 3. Організація надання первинної медичної допомоги у пілотних регіонах

1. Первинна медична допомога - вид медичної допомоги, що надається в амбулаторних умовах або за місцем проживання (перебування) пацієнта лікарем загальної практики - сімейним лікарем і передбачає надання консультацій, проведення діагностики та лікування найбільш поширених хвороб, травм, отруєнь, патологічних, фізіологічних (під час вагітності) станів, здійснення профілактичних заходів; направлення відповідно до медичних показань пацієнта, який не потребує екстреної медичної допомоги, для надання йому вторинної (спеціалізованої) або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги; надання невідкладної медичної допомоги в разі гострого розладу фізичного чи психічного здоров'я пацієнта, який не потребує екстреної, вторинної (спеціалізованої) або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги.

2. Надання первинної медичної допомоги забезпечують центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги, які є закладами охорони здоров'я, а також лікарі загальної практики - сімейні лікарі, які провадять господарську діяльність з медичної практики як фізичні особи - підприємці та можуть перебувати з цими закладами охорони здоров'я у цивільно-правових відносинах. До складу центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги можуть входити як структурні чи відокремлені підрозділи фельдшерсько-акушерські пункти, амбулаторії, медичні пункти, медичні кабінети.

На період реалізації пілотного проекту амбулаторії загальної практики - сімейної медицини можуть комплектуватися лікарями-терапевтами дільничними та лікарями-педіатрами дільничними. На цей період до штатного розпису центрів первинної медичної (медико-санітарної) допомоги можуть включатися посади лікарів акушерів-гінекологів, хірургів, офтальмологів, отоларингологів, невропатологів, психіатрів, які надаватимуть первинну медичну допомогу при певних захворюваннях з урахуванням розмежування функцій між первинною та вторинною (спеціалізованою) медичною допомогою.

Первинну медичну допомогу, у тому числі з проведенням медичної експертизи з тимчасової втрати працездатності в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я, можуть надавати також лікарі загальної практики - сімейні лікарі, що провадять господарську діяльність з медичної практики як фізичні особи - підприємці.

3. Центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги є закладами охорони здоров'я та можуть створюватися як комунальні некомерційні підприємства або комунальні некомерційні установи, основною метою яких є надання первинної медичної допомоги без мети одержання прибутку.

Центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги є неприбутковими організаціями.

Положення про центр первинної медичної (медико-санітарної) допомоги затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Порядок вибору та зміни пацієнтом лікаря загальної практики - сімейного лікаря та порядок медичного обслуговування громадян центрами первинної медичної (медико-санітарної) допомоги визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Стаття 4. Організація надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги та функціонування госпітальних округів у пілотних регіонах

1. Вторинна (спеціалізована) медична допомога - вид медичної допомоги, що надається в амбулаторних або стаціонарних умовах в плановому порядку або в екстрених випадках і передбачає надання консультацій, проведення діагностики, лікування, реабілітацію та профілактику хвороб, травм, отруєнь, патологічних і фізіологічних (при вагітності та пологах) станів, які можуть бути надані лікарями відповідної спеціалізації (крім лікарів загальної практики - сімейних лікарів); направлення пацієнта для надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги з іншої спеціалізації або для надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги.

2. Надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги забезпечується в стаціонарних умовах багатопрофільними лікарнями інтенсивного лікування, лікарнями відновного (реабілітаційного), планового лікування, хоспісами, спеціалізованими медичними центрами; в амбулаторних умовах - консультативно-діагностичними підрозділами лікарень, центрами з медичних консультацій та діагностики (консультативно-діагностичними центрами).

3. Критерії визначення закладів охорони здоров'я, які можуть задовольняти потреби населення в пілотних регіонах у вторинній (спеціалізованій) медичній допомозі, їх типи та види визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

4. Організація медичного обслуговування громадян у закладах охорони здоров'я вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги здійснюється у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Порядок направлення пацієнтів до закладів охорони здоров'я, що надають вторинну (спеціалізовану) медичну допомогу, встановлюється центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

5. Для забезпечення ефективного надання вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги на території пілотних регіонів у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, створюються госпітальні округи, до складу яких входять заклади охорони здоров'я відповідного профілю та спеціалізації.

Госпітальний округ - організаційно-функціональне об'єднання закладів охорони здоров'я пілотного регіону, які задовольняють потребу населення однієї або кількох адміністративно-територіальних одиниць такого регіону у вторинній (спеціалізованій) медичній допомозі.

У межах однієї адміністративно-територіальної одиниці пілотного регіону у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку може бути створено більше ніж один госпітальний округ.

Заклади охорони здоров'я можуть включатися до складу госпітальних округів за погодженням з органами, уповноваженими відповідно до закону управляти майном цих закладів.

Організація та функціонування госпітальних округів здійснюються з додержанням конституційних прав громадян на охорону здоров'я і медичну допомогу.

Нормативи та вимоги щодо організації діяльності госпітальних округів пілотних регіонів встановлюються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я з урахуванням щільності та характеру розселення населення, стану транспортних комунікацій та інших регіональних особливостей.

6. Координація діяльності закладів охорони здоров'я, що входять до складу госпітального округу, здійснюється в межах повноважень органом управління охороною здоров'я обласної (Київської міської) державної адміністрації відповідного пілотного регіону.

Стаття 5. Організація надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги у пілотних регіонах

1. Третинна (високоспеціалізована) медична допомога - вид медичної допомоги, що надається в амбулаторних або стаціонарних умовах в плановому порядку або в екстрених випадках і передбачає надання консультацій, проведення діагностики, лікування хвороб, травм, отруєнь, патологічних станів, ведення фізіологічних та патологічних станів (при вагітності та пологах) із застосуванням високотехнологічного обладнання та/або високоспеціалізованих медичних процедур високої складності; направлення пацієнта для надання вторинної (спеціалізованої) допомоги або третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги з іншої спеціалізації.

2. Надання третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги забезпечується високоспеціалізованими багатопрофільними або однопрофільними закладами охорони здоров'я.

3. Критерії визначення закладів охорони здоров'я, які можуть задовольняти потреби населення у третинній (високоспеціалізованій) медичній допомозі, їх типи та види визначаються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

4. Порядок направлення пацієнтів до закладів охорони здоров'я, що надають третинну (високоспеціалізовану) медичну допомогу, встановлюється центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Організація медичного обслуговування громадян у закладах охорони здоров'я третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги здійснюється у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Стаття 6. Організація надання екстреної медичної допомоги у пілотних регіонах

1. Екстрена медична допомога - вид медичної допомоги, що передбачає ряд організаційних, діагностичних та лікувальних заходів з надання своєчасної медичної допомоги пацієнтам та постраждалим, які перебувають у невідкладних станах.

2. Організація надання екстреної медичної допомоги у пілотних регіонах здійснюється шляхом створення у кожному регіоні центру екстреної медичної допомоги та медицини катастроф з мережею його відділень та пунктів тимчасового базування виїзних бригад швидкої медичної допомоги або станцій, підстанцій швидкої медичної допомоги з розрахунку виконання нормативу прибуття бригад швидкої медичної допомоги до пацієнта у строк не більш як 20 хвилин та забезпечення їх взаємодії із закладами охорони здоров'я.

3. Примірне положення про Центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 7. Організація фінансового забезпечення функціонування системи охорони здоров'я у пілотних регіонах під час реалізації пілотного проекту

1. Організація фінансового забезпечення реалізації пілотного проекту передбачає:

формування показників проектів бюджетів на 2012-2014 роки з урахуванням концентрації бюджетних коштів для надання первинної медичної допомоги на рівні районних бюджетів та бюджетів міст обласного значення, коштів на надання вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) та екстреної медичної допомоги -на рівні обласних бюджетів пілотних регіонів (крім міста Києва) та бюджетних коштів для надання первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) та екстреної медичної допомоги на рівні бюджету міста Києва;

визначення у пілотних регіонах обсягу видатків за рівнями місцевих бюджетів на охорону здоров'я: на первинну, вторинну (спеціалізовану), третинну (високоспеціалізовану) та екстрену медичну допомогу для формування показників проектів бюджетів на 2012-2014 роки;

впровадження механізму фінансового забезпечення закладів охорони здоров'я у пілотних регіонах за видами медичної допомоги на підставі договорів про медичне обслуговування населення, які укладаються згідно з вимогами цього Закону.

2. Розподіл обсягу видатків між закладами охорони здоров'я у пілотних регіонах за видами медичної допомоги, яка ними надається, здійснюється відповідно до методики, що затверджується центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

Стаття 8. Договори про медичне обслуговування населення

1. Договір про медичне обслуговування населення укладається з метою забезпечення надання населенню медичної допомоги закладами охорони здоров'я у пілотних регіонах.

Примірні договори про медичне обслуговування населення затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

2. Сторонами договору про медичне обслуговування населення є:

щодо первинної медичної допомоги - центри первинної (медико-санітарної) медичної допомоги та відповідні головні розпорядники бюджетних коштів районних, міських (міст обласного значення) бюджетів, бюджету міста Києва;

щодо вторинної (спеціалізованої) медичної допомоги - заклади охорони здоров'я, які забезпечують надання такої допомоги, та відповідні головні розпорядники бюджетних коштів обласних бюджетів та бюджету міста Києва;

щодо третинної (високоспеціалізованої) медичної допомоги - заклади охорони здоров'я, які забезпечують надання такої допомоги, та відповідні головні розпорядники бюджетних коштів обласних бюджетів та бюджету міста Києва;

щодо екстреної медичної допомоги - центри екстреної медичної допомоги та відповідні головні розпорядники бюджетних коштів обласних бюджетів та бюджету міста Києва.

3. У договорі про медичне обслуговування населення обов'язково зазначаються:

обсяг медичної допомоги, надання якої повинен забезпечити заклад охорони здоров'я;

індикатори якості медичної допомоги;

обсяг видатків на забезпечення надання медичної допомоги;

права та обов'язки сторін, їх відповідальність.

4. Інформація щодо укладених договорів про медичне обслуговування населення протягом тижня з дня їх укладення розміщується на офіційному веб-сайті головних розпорядників бюджетних коштів та у доступних для населення місцях у закладах охорони здоров'я.

Стаття 9. Штатний розпис закладів охорони здоров'я пілотних регіонів

1. Штатний розпис закладу охорони здоров'я пілотного регіону визначається керівником такого закладу і затверджується за його поданням головним розпорядником бюджетних коштів. Штатний розпис формується залежно від обсягу медичної допомоги, що надається таким закладом охорони здоров'я.

2. Для закладів охорони здоров'я, які є учасниками пілотного проекту, дія існуючих штатних нормативів, установлених центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я, не застосовується.

Стаття 10. Оплата праці медичних працівників закладів охорони здоров'я пілотних регіонів

1. Умови оплати праці працівників закладів охорони здоров'я, що є учасниками пілотного проекту з реформування системи охорони здоров'я відповідно до цього Закону, в тому числі порядок встановлення заохочувальних виплат медичним працівникам виходячи з обсягу та якості виконаної роботи, визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 11. Моніторинг реформування системи охорони здоров'я

1. Моніторинг реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві проводиться центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я з використанням системи індикаторів.

2. Індикатори для проведення оцінки результатів пілотного проекту, а також індикатори якості медичної допомоги затверджуються центральним органом виконавчої влади у сфері охорони здоров'я.

3. Результати моніторингу реформування системи охорони здоров'я використовуються виключно для прийняття рішень щодо подальшого розвитку системи медичного обслуговування населення та реформування системи охорони здоров'я в Україні і не можуть бути застосовані в інших цілях.

4. Місцеві державні адміністрації та органи місцевого самоврядування пілотних регіонів мають право вносити до центрального органу виконавчої влади у сфері охорони здоров'я пропозиції щодо реалізації пілотного проекту на території таких регіонів.

5. Місцеві державні адміністрації пілотних регіонів забезпечують залучення громадськості, зокрема асоціацій пацієнтів, до проведення моніторингу та здійснення контролю якості медичної допомоги та медичного обслуговування у пілотних регіонах.

Стаття 12. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, та діє до 31 грудня 2014 року.

2. На період реалізації пілотного проекту:

дія ліцензій та інших дозвільних документів, виданих закладам охорони здоров'я пілотних регіонів до набрання чинності цим Законом, поширюється на заклади охорони здоров'я таких регіонів, які створені на їх базі у процесі реорганізації;

лікарі-спеціалісти реорганізованих закладів охорони здоров'я пілотних регіонів, які працевлаштовуються на посади лікарів загальної практики - сімейної медицини, проходять відповідну спеціалізацію безоплатно та у першочерговому порядку. До видачі свідоцтва, що підтверджує проходження цієї спеціалізації, за такими лікарями зберігається кваліфікаційна категорія за попередньою спеціальністю.

3. У разі якщо внаслідок реорганізації закладів охорони здоров'я у пілотних регіонах працівники таких закладів переводяться за їх згодою на іншу нижчеоплачувану роботу в тому самому або іншому закладі, оплата праці таких працівників здійснюється відповідно до положень цього Закону або за бажанням таких працівників їх середній заробіток за попереднім місцем роботи зберігається на весь час виконання нижчеоплачуваної роботи, але не більше шести місяців з дня такого переведення.

4. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) У Бюджетному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572):

підпункт «а» пункту 3 частини першої статті 89 після слів «фельдшерські пункти» доповнити словами «центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги»;

розділ VI «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктами 12 та 13 такого змісту:

«12. На період реалізації Закону України «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві»:

1) Кабінет Міністрів України має право змінювати розмежування видатків на охорону здоров'я між місцевими бюджетами пілотних регіонів, встановлене статтями 89 та 90 цього Кодексу, та визначати особливості фінансового забезпечення закладів охорони здоров'я, що є учасниками пілотного проекту;

2) визначити видатки загального фонду місцевих бюджетів пілотних регіонів на охорону здоров'я захищеними;

3) до видатків, що здійснюються з обласних бюджетів, бюджету міста Києва та враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, належать видатки на вторинну (спеціалізовану), третинну (високоспеціалізовану) та екстрену медичну допомогу (заклади охорони здоров'я пілотних регіонів, які забезпечують надання відповідно вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої) та екстреної медичної допомоги).

13. До видатків, що здійснюються з районних бюджетів, бюджетів міст обласного значення, бюджету міста Києва та враховуються при визначенні обсягу міжбюджетних трансфертів, належать видатки на первинну медичну допомогу (центри первинної медичної (медико-санітарної) допомоги)»;

2) частину третю статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471, № 35-36, ст. 491; із змінами, внесеними Законом України від 11 січня 2011 року № 2900-VI) доповнити абзацом дванадцятим такого змісту:

«послуги з медичного обслуговування населення, що надаються за договором, укладеним відповідно до Закону України «Про порядок проведення реформування системи охорони здоров'я у Вінницькій, Дніпропетровській, Донецькій областях та місті Києві».

5. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

прийняти нормативно-правові акти, що випливають із цього Закону;

забезпечити прийняття міністерствами, іншими центральними та місцевими органами виконавчої влади нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
7 липня 2011 року.
№ 3612-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо оподаткування товарів, призначених для підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину першу статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259 із наступними змінами) доповнити пунктом «$щ^3$» такого змісту:

«$щ^3$) до 1 вересня 2012 року товари (крім підакцизних), які не виробляються в Україні або виробляються, але не відповідають технічним характеристикам світового рівня та вимогам міжнародних організацій цивільної авіації, що ввозяться на митну територію України під митним режимом імпорту з метою їх використання для будівництва та оснащення аеропортів, які є об'єктами фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, за такими кодами Української класифікації товарів зовнішньоекономічної діяльності (УКТ ЗЕД): 7326 90 98 90, 8405 10 00 00, 8414 40 90 00, 8428 33 00 00, 8428 90 95 00, 8429 19 00 00, 8429 20 00 00, 8429 51 99 00, 8430 20 00 00, 8504 40 90 00, 8530 80 00 00, 8704 22 91 00, 8704 23 91 00, 8705 30 00 90, 8705 90 90 90, 8709 19 90 00, 8716 80 00 00, 9015 80 11 00, 9024 80 99 00, 9405 40 10 00, 9405 99 00 90.

Обсяги та порядок ввезення таких товарів затверджуються Кабінетом Міністрів України.

У разі порушення цільового використання зазначених товарів або їх відчуження на митній території України застосовуються норми статті 123 Податкового кодексу України».

2. У розділі XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13-17, ст.112):

1) пункт 19 підрозділу 2 (в редакції Закону України від 21 квітня 2011 року № 3292-VI) доповнити абзацами такого змісту:

«Тимчасово, до 1 вересня 2012 року, звільняються від оподаткування податком на додану вартість операції з ввезення на митну територію України товарів, визначених нормами пункту «$щ^3$» статті 19 Закону України «Про Єдиний митний тариф».

Обсяги та порядок ввезення таких товарів затверджуються Кабінетом Міністрів України.

У разі порушення цільового використання таких товарів або їх відчуження на митній території України до платників податків застосовуються штрафні (фінансові) санкції відповідно до вимог закону»;

2) пункт 22 підрозділу 4 (в редакції Закону України від 21 квітня 2011 року № 3292-VI) доповнити абзацами такого змісту:

«При визначенні прибутку для оподаткування не включаються до складу доходів суми коштів, отриманих у період підготовки до проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, визначений Законом України «Про організацію та проведення фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу в Україні», від державного підприємства «Фінансування інфраструктурних проектів» на безповоротній або поворотній основі юридичними особами, відповідальними за виконання завдань і заходів, визначених Державною цільовою програмою підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, відповідно до Порядку використання запозичених коштів для виконання цієї програми, який затверджується Кабінетом Міністрів України, та суми процентів, умовно нарахованих на суму отриманих коштів, визначених у цьому пункті.

Окремий облік доходу (прибутку), який звільняється від оподаткування, здійснюється відповідно до пункту 152.11 статті 152 цього Кодексу.

Тимчасово, на період дії державних гарантій за зобов'язаннями державного підприємства «Фінансування інфраструктурних проектів», не включається при визначенні об'єкта оподаткування позитивне (від'ємне) значення курсових різниць від перерахунку коштів, запозичених цим підприємством під державні гарантії для виконання Державної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу, відповідно до Порядку використання запозичених коштів для виконання цієї програми, який затверджується Кабінетом Міністрів України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Пункт 1 і підпункт 1 пункту 2 розділу I цього Закону вводяться в дію одночасно з набранням чинності нормативно-правовим актом Кабінету Міністрів України щодо визначення обсягів та порядку ввезення товарів, що підпадають під пільговий режим оподаткування, прийнятим на виконання статті 1 цього Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 8 липня 2011 року.
№ 3675-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення порядку розрахунків за житлово-комунальні послуги

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. Частину сьому статті 276 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 18-22, ст. 144) викласти в такій редакції:

«7. Оплата енергії, що відпускається, здійснюється відповідно до умов договору. Договір може передбачати попередню оплату, планові платежі з наступним перерахунком або оплату, що проводиться за вартість прийнятих ресурсів».

2. У Законі України «Про житлово-комунальні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 47, ст. 514; 2009 р., № 24, ст. 297; 2010 р., № 49, ст. 571):

1) частини третю і четверту статті 16 викласти в такій редакції:

«3. Комунальні послуги надаються споживачам безперебійно, виключно за винятком часу перерв на:

1) проведення ремонтних і профілактичних робіт

виконавцем/виробником за графіком, погодженим з виконавчими органами місцевих рад або місцевими державними адміністраціями згідно з нормативними документами. Допустима тривалість перерв у наданні послуг, їх періодичність встановлюються Кабінетом Міністрів України на підставі стандартів, нормативів, норм, порядків та правил експлуатації, проведення випробувань теплових мереж, поточного і капітального ремонтів, реконструкції об'єктів житлового фонду;

2) міжопалювальний період для систем опалення, рішення про початок та закінчення якого приймається виконавчими органами відповідних місцевих рад або місцевими державними адміністраціями виходячи з кліматичних умов згідно з правилами та іншими нормативними документами»,

3) ліквідацію наслідків аварій або дії обставин непереборної сили. Перерва у наданні комунальних послуг, яка виникла внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили, має бути ліквідована у найкоротші терміни, що визначаються нормативними документами. Якщо ліквідація наслідків аварії або дії обставин непереборної сили потребує більше однієї доби, виконавець/виробник спільно з органами місцевого самоврядування здійснює заходи щодо зменшення її негативного впливу на споживачів.

4. У разі застосування перерви в наданні послуг виконавець/виробник зобов'язаний повідомити через засоби масової інформації про таку перерву споживача не пізніш як за 10 днів (за винятком перерви, що виникла внаслідок аварії або дії обставин непереборної сили). У повідомленні необхідно зазначити причину та строк перерви в наданні відповідних послуг.

Виконавець/виробник зобов'язаний проводити перерахунок розміру плати за житлово-комунальні послуги у разі перерви в їх наданні, ненаданні або наданні не в повному обсязі у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України»;

2) частину другу статті 26 доповнити реченням такого змісту: «Договір не може містити умов, що вводять додаткові види оплати послуг, не передбачені типовими договорами па надання житлово-комунальних послуг, затвердженими Кабінетом Міністрів України»;

3) у статті 32:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Плата за житлово-комунальні послуги нараховується щомісячно відповідно до умов договору в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України»;

доповнити частиною шостою такого змісту:

«6. Платіжний документ може містити графи, в яких зазначаються суми до сплати за надані послуги, не проплачені повністю споживачем у попередній розрахунковий період. Платіжний документ не може містити графи, в яких зазначаються суми за оплату послуг, не передбачених договором, або суми доплат за надані послуги понад ті, що передбачені діючими тарифами».

3. Абзац сьомий частини першої статті 25 Закону України «Про теплопостачання» (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 28, ст. 373) викласти в такій редакції:

«отримувати від споживачів авансовий платіж, якщо це передбачено договором».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через тридцять днів з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 5 липня 2011 року.
№ 3569-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 9 Закону України «Про громадянство України»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Внести до пункту 2 частини п'ятої статті 9 Закону України «Про громадянство України» (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 13, ст. 65; 2005 р., № 20, ст. 277) зміну, доповнивши його після слів «тяжкого злочину (до погашення або зняття судимості)» словами «з урахуванням рівня загрози для національної безпеки держави».

2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2011 року.
№ 3575-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 15 Закону України «Про кінематографію» щодо порядку видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Статтю 15 Закону України «Про кінематографію» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 22, ст. 114) доповнити частинами другою - п'ятою такого змісту:

«Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів видається на платній основі суб'єкту кінематографії протягом десяти робочих днів з дня подання заяви та інших документів і матеріалів, визначених Кабінетом Міністрів України. Термін розгляду заяви про видачу державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів може бути продовжений на двадцять п'ять робочих днів у разі виникнення розбіжностей щодо індексу фільму та перегляду фільму експертною комісією з питань розповсюдження і демонстрування фільмів.

Підставами для відмови у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів є:

невідповідність поданих документів та матеріалів вимогам пункту 6 Положення про державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів та цього Закону;

наявність висновку експертної комісії на фільми, що пропагують війну, насильство, жорстокість, фашизм і неофашизм, спрямовані на ліквідацію незалежності України, розпалювання міжетнічної, расової, релігійної ворожнечі, приниження нації, неповагу до національних і релігійних святинь, приниження особистості, що пропагують невігластво, неповагу до батьків, а також наркоманію, токсикоманію, алкоголізм та інші шкідливі звички; фільми порнографічного характеру.

Державне посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів може бути анульоване та скасована державна реєстрація фільму у разі:

виявлення в документах, поданих суб'єктом кінематографії, недостовірних відомостей;

дострокового припинення дії угод (контрактів, договорів), укладених розповсюджувачем фільму з авторами фільму або особою, яка має виключне право на фільм.

Рішення центрального органу виконавчої влади у галузі кінематографії про відмову у видачі державного посвідчення на право розповсюдження і демонстрування фільмів та його анулювання може бути оскаржене у судовому порядку».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними і місцевими органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
5 липня 2011 року.
№ 3588-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про Правила визначення країни походження товарів у Співдружності Незалежних Держав

Верховна Рада України **постановляє:**

Угоду про Правила визначення країни походження товарів у Співдружності Незалежних Держав, вчинену 20 листопада 2009 року в м. Ялті, ратифікувати з таким застереженням:

«Крім позицій 8528, 8508, 851650000, 852190000.

Україна незалежно від умов, зазначених у додатку 1 до Правил визначення країни походження товарів, залишає за собою право застосовувати такі критерії:

для визначення країни походження білого цукру, що виробляється з цукру-сирцю тростинного (код товарної позиції 1701), зміну товарної позиції на рівні хоча б одного з перших чотирьох знаків;

за товарною позицією 1516 - при виробництві вартість використаних матеріалів не повинна перевищувати 50 відсотків вартості кінцевої продукції;

за товарною позицією 1517 - при виробництві вартість матеріалів з товарних позицій 1511 та 1513 не повинна перевищувати 50 відсотків вартості кінцевої продукції.

Україна залишає за собою право для цілей цієї Угоди керуватися Українською товарною номенклатурою зовнішньо-діяльності».

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
6 липня 2011 року.
№ 3592-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про внесок між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно участі України у Фонді Східноєвропейського партнерства з енергоефективності та довкілля

Верховна Рада України **постановляє:**

Ратифікувати Угоду про внесок між Україною та Європейським банком реконструкції та розвитку стосовно участі України у Фонді Східноєвропейського партнерства з енергоефективності та довкілля, підписану 24 лютого 2011 року в м. Києві, яка набирає чинності після надіслання Україною підтвердження про виконання всіх заходів, необхідних для повного виконання визначених Угодою прав та зобов'язань, та проведення транзакцій, передбачених цією Угодою.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
6 липня 2011 року.
№ 3596-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 19 Закону України «Про туризм»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Частину третю статті 19 Закону України «Про туризм» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 13, ст. 180) викласти в такій редакції:

«Види категорій об'єктів туристичної інфраструктури, порядок їх встановлення та зміни, а також порядок доведення до споживачів інформації про вид об'єкта туристичної інфраструктури та про вид його категорії визначаються Кабінетом Міністрів України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом та забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону, а також розроблення та нормативно-правових актів, що випливають із цього Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3679-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про судовий збір

Цей Закон визначає правові засади справляння судового збору, платників, об'єкти та розміри ставок судового збору, порядок сплати, звільнення від сплати та повернення судового збору.

Стаття 1. Поняття судового збору

1. Судовий збір - збір, що справляється на всій території України за подання заяв, скарг до суду, а також за видачу судами документів і включається до складу судових витрат.

Стаття 2. Платники судового збору

1. Платники судового збору - громадяни України, іноземці, особи без громадянства, підприємства, установи, організації, інші юридичні особи (у тому числі іноземні) та фізичні особи - підприємці, які звертаються до суду.

Стаття 3. Об'єкти справляння судового збору

1. Судовий збір справляється:

за подання до суду позовної заяви та іншої заяви, передбаченої процесуальним законодавством;

за подання до суду апеляційної і касаційної скарг на судові рішення, заяви про перегляд судового рішення у зв'язку з нововиявленими обставинами, заяви про скасування рішення третейського суду, заяви про видачу виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду та заяви про перегляд судових рішень Верховним Судом України;

за видачу судами документів.

2. Судовий збір не справляється за подання:

1) заяви про перегляд Верховним Судом України судового рішення у разі встановлення міжнародною судовою установою, юрисдикція якої визнана Україною, порушення Україною міжнародних зобов'язань при вирішенні справи судом;

2) заяви про скасування судового наказу;

3) заяви про зміну чи встановлення способу, порядку і строку виконання судового рішення;

4) заяви про поворот виконання судового рішення;

5) заяви про винесення додаткового судового рішення;

6) заяви про розірвання шлюбу з особою, визнаною в установленому законом порядку безвісно відсутньою або недієздатною, або з особою, засудженою до позбавлення волі на строк не менш як три роки;

7) заяви про встановлення факту каліцтва, якщо це необхідно для призначення пенсії або одержання допомоги за загальнообов'язковим державним соціальним страхуванням;

8) заяви про встановлення факту смерті особи, яка пропала безвісти за обставин, що загрожували їй смертю або дають підстави вважати її загиблою від певного нещасного випадку внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру;

9) заяви про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи;

10) заяви про надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності;

11) заяви про надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку;

12) заяви про обов'язкову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу;

13) позовної заяви про відшкодування шкоди, заподіяної особі незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим або органу місцевого самоврядування, їх посадовою або службовою особою, а так само незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів дізнання, досудового слідства, прокуратури або суду;

14) заяви про захист прав малолітніх чи неповнолітніх осіб у разі, якщо представництво їх інтересів у суді відповідно до закону або міжнародного договору, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України, здійснюють Міністерство юстиції України та/або органи опіки та піклування або служби у справах дітей.

Стаття 4. Розміри ставок судового збору

1. Судовий збір справляється у відповідному розмірі від мінімальної заробітної плати у місячному розмірі, встановленої законом на 1 січня календарного року, в якому відповідна заява або скарга подається до суду, - у відсотковому співвідношенні до ціни позову та у фіксованому розмірі.

2. Ставки судового збору встановлюються у таких розмірах:

Найменування документа і дії, за яку справляється судовий збір	Ставка судового збору
1. За подання до суду:	
1) позовної заяви майнового характеру	1 відсоток ціни позову, але не менше 0,2 розміру мінімальної заробітної плати та не більше 3 розмірів мінімальної заробітної плати
2) позовної заяви немайнового характеру	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
3) позовної заяви: про розірвання шлюбу	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
про поділ майна при розірванні шлюбу	1 відсоток ціни позову, але не менше 0,2 розміру мінімальної заробітної плати та не більше 3 розмірів мінімальної заробітної плати
4) заяви про видачу судового наказу	50 відсотків ставки, що визначається з оспорюваної суми у разі звернення до суду з позовом у порядку позовного провадження
5) заяви у справах окремого провадження	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
6) позовної заяви про захист честі та гідності фізичної особи, ділової репутації фізичної або юридичної особи, а саме:	
позовної заяви немайнового характеру	0,2 розміру мінімальної заробітної плати
позовної заяви про відшкодування моральної шкоди	визначається з урахуванням ціни позову, що встановлюється згідно з підпунктом 1 цього пункту
7) заяви про перегляд заочного рішення	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
8) апеляційної скарги на рішення суду, заяви про приєднання до апеляційної скарги на рішення суду	50 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, іншої заяви і скарги, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
9) касаційної скарги на рішення суду, заяви про приєднання до касаційної скарги на рішення суду	70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, іншої заяви і скарги, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 70 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
10) заяви про перегляд судового рішення у зв'язку з нововиявленими обставинами	50 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, іншої заяви і скарги, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
11) заяви про перегляд судових рішень Верховним Судом України	70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, іншої заяви і скарги, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 70 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
12) апеляційної скарги на судовий наказ	50 відсотків ставки, що підлягає сплаті за подання заяви про видачу судового наказу в наказному провадженні
13) заяви про забезпечення доказів або позову	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
14) апеляційної і касаційної скарги на ухвалу суду, заяви про приєднання до апеляційної чи касаційної скарги на ухвалу суду	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
15) заяви про скасування рішення третейського суду	0,5 розміру мінімальної заробітної плати
16) заяви про видачу виконавчого листа на примусове виконання рішення третейського суду	0,2 розміру мінімальної заробітної плати
17) заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
2. За подання до господарського суду:	
1) позовної заяви майнового характеру	2 відсотки ціни позову, але не менше 1,5 розміру мінімальної заробітної плати та не більше 60 розмірів мінімальних заробітних плат
2) позовної заяви немайнового характеру	1 розмір мінімальної заробітної плати
3) заяви про вжиття запобіжних заходів та забезпечення позову	1,5 розміру мінімальної заробітної плати
4) апеляційної скарги на рішення суду	50 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
5) касаційної скарги на рішення суду	70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
6) заяви про перегляд судового рішення у зв'язку з нововиявленими обставинами	50 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
7) заяви про перегляд судових рішень Верховним Судом України	70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
8) апеляційної і касаційної скарги на ухвалу суду	0,5 розміру мінімальної заробітної плати
9) заяви про скасування рішення третейського суду	2 розміри мінімальної заробітної плати
10) заяви про видачу виконавчого документа на примусове виконання рішення третейського суду	1,5 розміру мінімальної заробітної плати
11) заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду	2 розміри мінімальної заробітної плати
3. За подання до адміністративного суду:	
1) адміністративного позову: майнового характеру	1 відсоток розміру майнових вимог, але не менше 0,1 розміру мінімальної заробітної плати та не більше 2 розмірів мінімальних заробітних плат
немайнового характеру	0,03 розміру мінімальної заробітної плати
2) апеляційної скарги на рішення суду, заяви про приєднання до апеляційної скарги на рішення суду	50 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
3) касаційної скарги на рішення суду, заяви про приєднання до касаційної скарги на рішення суду	70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 70 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
4) заяви про перегляд судового рішення у зв'язку з нововиявленими обставинами	50 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 50 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
5) заяви про перегляд судових рішень Верховним Судом України	70 відсотків ставки, що підлягає сплаті при поданні позовної заяви, а у разі подання позовної заяви майнового характеру - 70 відсотків ставки, обчисленої виходячи з оспорюваної суми
6) апеляційної і касаційної скарг на ухвалу суду, заяви про приєднання до апеляційної чи касаційної скарги на ухвалу суду	0,05 розміру мінімальної заробітної плати
7) заяви про забезпечення доказів або позову	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
8) заяви про видачу виконавчого документа на підставі рішення іноземного суду	0,1 розміру мінімальної заробітної плати
4. За видачу судами документів:	
1) за повторну видачу копії судового рішення	1 гривня за кожний аркуш копії
2) за видачу дубліката судового наказу та виконавчого листа	3 гривні
3) за роздрукування технічного запису судового засідання	5 гривень за кожний аркуш тексту на папері формату А4
4) за видачу в електронному вигляді копії технічного запису судового засідання	15 гривень
5) за виготовлення копії судового рішення у разі, якщо особа, яка не бере (не брала) участі у справі, якщо судове рішення безпосередньо стосується її прав, свобод, інтересів чи обов'язків, звертається до апарату відповідного суду з письмовою заявою про виготовлення такої копії згідно із Законом України «Про доступ до судових рішень».	1 гривня за кожний аркуш копії

Стаття 5. Пільги щодо сплати судового збору

1. Від сплати судового збору звільняються:

1) позивачі - за подання позовів про стягнення заробітної плати, поновлення на роботі та за іншими вимогами, що випливають із трудових правовідносин;

2) позивачі - за подання позовів про відшкодування шкоди, заподіяної каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, а також смертю фізичної особи;

3) позивачі - за подання позовів про стягнення аліментів;

4) позивачі - за подання позовів щодо спорів, пов'язаних з виплатою компенсації, поверненням майна, або за подання позовів щодо спорів, пов'язаних з відшкодуванням його вартості громадянам, реабілітованим відповідно до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні»;

5) особи, які страждають на психічні розлади, та їх представники - за подання позовів щодо спорів, пов'язаних з розглядом питань стосовно захисту прав і законних інтересів особи під час надання психіатричної допомоги;

6) позивачі - за подання позовів про відшкодування матеріальних збитків, завданих внаслідок вчинення злочину;

7) державні органи, підприємства, установи, організації, громадські організації та громадяни, які звернулися у випадках, передбачених законодавством, із заявами до суду щодо захисту прав та інтересів інших осіб, а також споживачі - за позовами, що пов'язані з порушенням їхніх прав;

8) інваліди Великої Вітчизняної війни та сім'ї воїнів (партизанів), які загинули чи пропали безвісти, і прирівняні до них у встановленому порядку особи;

9) інваліди I та II груп, законні представники дітей-інвалідів і недієздатних інвалідів I та II груп;

10) позивачі - громадяни, віднесені до 1 та 2 категорій постраждалих внаслідок Чорнобильської катастрофи;

11) органи прокуратури - при здійсненні представництва інтересів громадян або держави в суді;

12) Антимонопольний комітет України та його територіальні відділення у справах, що вирішуються на підставі законодавства про захист економічної конкуренції та законодавства про здійснення державних закупівель;

13) Міністерство юстиції України - за подання позовів про відшкодування збитків, завданих Державному бюджету України внаслідок виконання рішень Європейського суду з прав людини, постановлених проти України;

14) позивачі - за подання позовів про уточнення списку виборців;

15) органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування - за подання позовів щодо спорів, пов'язаних з відчуженням земельних ділянок, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, які перебувають у приватній власності, для суспільних потреб чи з мотивів суспільної необхідності;

16) військовослужбовці, військовозобов'язані та резервісти, які призвані на навчальні (або перевірочні) та спеціальні збори і проходять службу у вій-

«Голос України» офіційно оприлюднює закони та інші акти Верховної Ради

ськовому резерві, - за подання позовів, пов'язаних з виконанням військового обов'язку;

17) позивачі - за подання позовів про відшкодування збитків, завданих внаслідок неповернення у строки, передбачені договорами або установчими документами, грошових та майнових внесків, залучених до акціонерних товариств, банків, кредитних установ, довірчих товариств та інших юридичних осіб, які залучають кошти та майно громадян;

18) Пенсійний фонд України та його органи; органи Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування України на випадок безробіття, Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань України, Фонду соціального страхування з тимчасової втрати працездатності, Фонду соціального захисту інвалідів і його відділення;

19) громадські організації інвалідів (спілки та інші об'єднання громадських організацій інвалідів), їх підприємства, установи та організації, громадські організації ветеранів, їх підприємства, установи та організації - за подання позовів, з якими вони звертаються до суду;

20) органи праці та соціального захисту населення - за подання позовів щодо призначення і виплати всіх видів державної соціальної допомоги, компенсацій, виплат та доплат, установлених законодавством.

Стаття 6. Порядок сплати судового збору

1. Судовий збір перераховується у безготівковій або готівковій формі виключно через установи банків чи відділення зв'язку.

За подання позовів, ціна яких визначається в іноземній валюті, судовий збір сплачується у гривнях з урахуванням офіційного курсу гривні до іноземної валюти, встановленого Національним банком України на день сплати.

2. У разі якщо судовий збір сплачується за подання позовної заяви до суду в розмірі, визначеному з урахуванням ціни позову, а встановлена при цьому позивачем ціна позову не відповідає дійсній вартості спірного майна або якщо на день подання позову неможливо встановити точну його ціну, розмір судового збору попередньо визначає суд з подальшою сплатою недоплаченої суми або з поверненням суми переплати судового збору відповідно до ціни позову, встановленої судом у процесі розгляду справи.

У разі якщо розмір позовних вимог збільшено або пред'явлено нові позовні вимоги, недоплачену суму судового збору необхідно сплатити до звернення до суду з відповідною заявою. У разі зменшення розміру позовних вимог питання щодо повернення суми судового збору вирішується відповідно до статті 7 цього Закону.

У разі якщо позовну заяву подано після подання заяви про вжиття запобіжних заходів чи заяви про забезпечення доказів або позову, розмір судового збору зменшується на розмір судового збору, сплаченого за подання заяви про вжиття запобіжних заходів чи заяви про забезпечення доказів або позову.

3. За подання позовної заяви, що має одночасно майновий і немайновий характер, судовий збір сплачується за ставками, встановленими для позовних заяв майнового та немайнового характеру.

За подання позовної заяви про розірвання шлюбу з одночасним поділом майна судовий збір справляється за розірвання шлюбу і за поділ майна.

4. За повторно подані позови, що раніше були залишені без розгляду, судовий збір сплачується на загальних підставах. У разі якщо сума судового збору підлягала поверненню у зв'язку із залишенням позову без розгляду, але не була повернута, до повторно поданого позову додається первісний документ про сплату судового збору.

5. За подання зустрічних позовних заяв, а також заяв про вступ у справу третіх осіб із самостійними позовними вимогами судовий збір справляється на загальних підставах.

У разі вибуття із справи позивача судовий збір сплачується його правонаступником, якщо збір не був сплачений.

У разі роз'єднання судом позовних вимог судовий збір, сплачений за подання позову, не повертається і перерахунок не здійснюється. Після роз'єднання судом позовних вимог судовий збір повторно не сплачується.

6. У разі якщо позов подається одночасно кількома позивачами до одного або кількох відповідачів, судовий збір обчислюється з урахуванням загальної суми позову і сплачується кожним позивачем пропорційно долі поданих кожним з них вимог окремим платіжним документом.

Судовий збір справляється з урахуванням загальної суми позову також у разі:

подання позову одним позивачем до кількох відповідачів;

об'єднання суддею в одне провадження кількох однорідних позовних вимог.

7. Розподіл судового збору між сторонами та перевірка повноти сплати судового збору здійснюються відповідно до процесуального законодавства.

Стаття 7. Повернення судового збору

1. Сплачена сума судового збору повертається за ухвалою суду в разі:

1) зменшення розміру позовних вимог або внесення судового збору в більшому розмірі, ніж встановлено законом;

2) повернення заяви або скарги;

3) відмови у відкритті провадження у справі;

4) залишення заяви або скарги без розгляду (крім випадків, якщо такі заяви або скарги залишені без розгляду у зв'язку з повторним неприбуттям позивача або за його клопотанням);

5) закриття провадження у справі.

2. У випадках, установлених пунктом 1 частини першої цієї статті, судовий збір повертається в розмірі переплаченої суми; в інших випадках, установлених частиною першою цієї статті, - повністю.

3. Повернення сплаченої суми судового збору здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади із забезпечення реалізації державної фінансової політики.

Стаття 8. Відстрочення та розстрочення сплати судового збору, зменшення його розміру або звільнення від його сплати

1. Враховуючи майновий стан сторони, суд може своєю ухвалою відстрочити або розстрочити сплату судового збору на певний строк, але не довше ніж до ухвалення судового рішення у справі.

2. Суд може зменшити розмір судового збору або звільнити від його сплати на підставі, зазначеній у частині першій цієї статті.

Стаття 9. Зарахування судового збору до Державного бюджету України

1. Судовий збір сплачується за місцем розгляду справи та зараховується до спеціального фонду Державного бюджету України.

2. Кошти судового збору спрямовуються на забезпечення здійснення правосуддя, зміцнення матеріально-технічної бази судів, включаючи створення та забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційної системи, веб-порталу судової влади, комп'ютерних локальних мереж, сучасних систем фіксування судового процесу, придбання та обслуговування комп'ютерної і копіювально-розмножувальної техніки, впровадження електронного цифрового підпису та інше.

Стаття 10. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 листопада 2011 року.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 6, ст. 56):

у статті 44:

слова «витрат на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу» виключити;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом»;

статті 45, 46, 47 та 47^{1} виключити;

в абзаці першому частини п'ятої статті 49 слова «витрати на інформаційно-технічне забезпечення судового процесу» виключити;

пункт 3^{1} частини першої статті 57, пункт 10 частини першої статті 63 виключити;

статтю 81^{1} доповнити частиною одинадцятою такого змісту:

«Розмір судового збору за роздрукування та видачу в електронному вигляді копії технічного запису судового засідання встановлюється законом»;

частину другу статті 111^{19} викласти в такій редакції:

«До заяви додається документ про сплату судового збору. За подання і розгляд заяви на підставі, встановленій пунктом 2 статті 111^{16} цього Кодексу, судовий збір не сплачується»;

статтю 120 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«За видачу стягувачу дубліката судового наказу справляється судовий збір у розмірі, встановленому законом»;

у статті 122^{2}:

пункт 4 частини четвертої викласти в такій редакції:

«4) документ, що підтверджує сплату судового збору»;

у частині п'ятій слова «державного мита чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» замінити словами «судового збору»;

у статті 122^{8}:

пункт 3 частини четвертої викласти в такій редакції:

«3) документ, що підтверджує сплату судового збору»;

у частині п'ятій слова «державного мита чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» замінити словами «судового збору»;

у тексті Кодексу слова «державне мито» в усіх відмінках замінити словами «судовий збір» у відповідному відмінку;

2) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., №№ 40-42, ст. 492):

у статті 79:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом»;

пункт 1 частини третьої виключити;

статтю 81 виключити;

у частині першій статті 82 слова «та витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

статтю 83 виключити;

у частині п'ятій статей 98 і 119 слова «додаються документи, що підтверджують» замінити словами «додається документ, що підтверджує», а слова «та оплату витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

у статті 99:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. За подання заяви про видачу судового наказу справляється судовий збір у розмірі, встановленому законом»;

у першому реченні частини другої слова «та витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

у статті 121:

у частині першій слова «чи не оплачено витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

у першому реченні частини другої слова «а також оплатить витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

частину першу статті 133 доповнити реченням такого змісту: «До клопотання про забезпечення доказів додається документ про сплату судового збору»;

частину четверту статті 151 доповнити словами «та документ, що підтверджує сплату судового збору за подання заяви про забезпечення позову»;

частину шосту статті 197 викласти в такій редакції:

«6. Розмір судового збору за роздрукування та видачу в електронному вигляді копії технічного запису судового засідання встановлюється законом»;

у пункті 8 частини першої статті 207 слова «чи не було оплачено витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

частину шосту статті 229 викласти в такій редакції:

«6. До заяви про перегляд заочного рішення додається документ про сплату судового збору»;

у частині другій статей 297 і 327 слова «чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

частину третю статті 299 викласти в такій редакції:

«3. До заяви про приєднання до апеляційної скарги додається документ про сплату судового збору»;

частину третю статті 329 викласти в такій редакції:

«3. До заяви про приєднання до касаційної скарги додається документ про сплату судового збору»;

у частині другій статті 358:

у першому реченні слова «та витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

у другому реченні слова «та витрати на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи не сплачуються» замінити словами «не сплачується»;

частину третю статті 364 викласти в такій редакції:

«3. До заяви додаються її копії відповідно до кількості осіб, які брали участь у справі, а також документ про сплату судового збору»;

частину третю статті 370 викласти в такій редакції:

«3. За видачу стягувачу дубліката виконавчого листа або судового наказу справляється судовий збір у розмірі, встановленому законом»;

у статті 389^{2}:

пункт 4 частини третьої викласти в такій редакції:

«4) документ, що підтверджує сплату судового збору»;

у частині четвертій слова «чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

у статті 389^{8}:

пункт 3 частини третьої викласти в такій редакції:

«3) документ, що підтверджує сплату судового збору»;

у частині четвертій слова «чи неоплати витрат на інформаційно-технічне забезпечення розгляду справи» виключити;

3) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

частину третю статті 44 викласти в такій редакції:

«3. Розмір судового збору за роздрукування та видачу в електронному вигляді копії технічного запису судового засідання встановлюється законом»;

частину першу статті 75 доповнити реченням такого змісту: «До заяви про забезпечення доказів додається документ про сплату судового збору»;

частину другу статті 87 викласти в такій редакції:

«2. Розмір судового збору, порядок його сплати, повернення і звільнення від сплати встановлюються законом»;

статтю 89 виключити;

частину другу статті 192 викласти в такій редакції:

«2. До заяви про приєднання до апеляційної скарги додається документ про сплату судового збору»;

частину другу статті 217 викласти в такій редакції:

«2. До заяви про приєднання до касаційної скарги додається документ про сплату судового збору»;

частину четверту статті 260 викласти в такій редакції:

«4. За видачу стягувачу дубліката виконавчого листа справляється судовий збір у розмірі, встановленому законом»;

4) у частині третій статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 7, ст. 84) слова «державного мита» замінити словами «судового збору»;

5) частину шосту статті 9 Закону України «Про доступ до судових рішень» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 15, ст. 128) викласти в такій редакції:

«6. За виготовлення копії судового рішення справляється судовий збір у розмірі, встановленому законом»;

6) друге речення частини першої статті 87 Закону України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 19-20, ст. 142) виключити;

7) у Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами):

пункти 1 і 2 статті 2 виключити;

пункти 1 і 2 статті 3 виключити;

у частині першій статті 4:

пункти 1-12, абзаци другий і третій пункту 15, пункти 27, 30, 31, 33, 36-44, 46-48 виключити;

у пункті 28 слова «за позовами, з якими вони звертаються до суду та господарського суду, а також» виключити;

у пункті 35 слова «за позовами, з якими вони звертаються до суду та господарського суду, в усіх справах, пов'язаних із захистом майнових інтересів держави та» виключити;

у статті 6:

у частині першій слова «з позовних заяв, які подаються до господарського суду, із апеляційних і касаційних скарг на рішення та постанови господарських судів, заяв про їх перегляд за нововиявленими обставинами, а також» виключити;

частину другу виключити;

у частині другій статті 7 слова «З позовів, що подаються до суду та господарського суду в іноземній валюті, а також за дії» замінити словами «За дії»;

у частині першій статті 8:

у пункті 2 слова «повернення заяви (скарги) або відмови в її прийнятті, а також» виключити;

пункти 3 і 4 виключити.

3. Кабінету Міністрів України:

1) протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України законопроект щодо внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям цього Закону;

2) протягом двох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади своїх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3674-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів

Цей Закон визначає основні засади діяльності та державного регулювання в галузі рибного господарства, збереження та раціонального використання водних біоресурсів, порядок взаємовідносин між органами державної влади, місцевого самоврядування і суб'єктами господарювання, які здійснюють рибогосподарську діяльність у внутрішніх водних об'єктах України, внутрішніх морських водах і територіальному морі, континентальному шельфі, виключній (морській) економічній зоні України та відкритому морі.

Розділ I
ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі нижченаведені терміни вживаються в такому значенні:

аквакультура (рибництво) — цілеспрямоване використання рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) для одержання максимальних обсягів корисної біологічної сільськогосподарської продукції (риби, молюсків, безхребетних, водоростей, інших водних організмів) шляхом їх штучного розведення та утримання;

анадромні види риб — види риб, які відтворюються у прісній воді та здійснюють нагул у морських водах;

відтворення водних біоресурсів — природне чи штучне (розведення, переселення тощо) поновлення чисельності водних біоресурсів (ретрансформація), яка зменшується у процесі їх використання чи природної смертності;

водні біоресурси (водні біологічні ресурси) — сукупність водних організмів (гідробіонтів), життя яких неможливе без перебування (знаходження) у воді. До водних біоресурсів належать прісноводні, морські, анадромні та катадромні риби на всіх стадіях розвитку, круглороті, водні безхребетні, у тому числі молюски, ракоподібні, черви, голкошкірі, губки, кишковопорожнинні, наземні безхребетні у водній стадії розвитку, водорості та інші водні рослини;

гідробіонти — тварини чи рослини (гідрофіти), що мають різноманітні пристосування для життя у воді;

добування (вилов) — вилучення водних біоресурсів із середовища їх перебування;

естуарії — частково замкнута водна маса в нижній течії річки, яка вільно з'єднана з морем і живиться прісною водою з водозбірного басейну;

каботажне плавання — плавання суден флоту рибної промисловості для здійснення рибогосподарської діяльності у межах Азово-Чорноморського басейну між портами України без заходу до портів інших держав;

катадромні види риб — види риб, які відтворюються у морі та здійснюють нагул у прісних водах;

квота добування (вилову) — частка ліміту спеціального використання водних біоресурсів, що встановлюється для кожної конкретної юридичної чи фізичної особи та визначається в натуральних величинах або у відсотках від загального ліміту;

конвенційний район — частина відкритого моря, на яку поширюється дія міжнародних договорів України щодо регулювання промислу водних біоресурсів;

користувачі водних біоресурсів — суб'єкти рибного господарства, що здійснюють спеціальне використання водних біоресурсів;

ліміт спеціального використання водних біоресурсів (загальнодопустимий улов) — обсяг вилучення з природного середовища (вилову, добування, збирання) конкретних видів водних біоресурсів на конкретному водному об'єкті, встановлений на певний проміжок часу з метою попередження перевищення прогнозу допустимого вилову;

любительське рибальство — безоплатне добування (вилов) водних біоресурсів у порядку загального використання, у дозволених обсягах, для особистих потреб (без права реалізації) знаряддями вилову, встановленими для цього правилами рибальства. В інших випадках любительське рибальство здійснюється на праві спеціального використання;

морський рибний порт — спеціалізований морський порт, який є державним підприємством з комплексом споруд та інфраструктурою, розташованими на спеціально відведеній території та акваторії, та призначений для обслуговування рибальських і торгівельних суден, вантажів, а також перевезення вантажів на суднах, що належать порту;

незаконне рибальство — рибальська діяльність, яка здійснюється: рибальськими суднами у водах під юрисдикцією держави без дозволу цієї держави або з порушенням її законів чи регламентів; рибальськими суднами під прапором держав, які є договірними сторонами міжнародних регіональних рибогосподарських організацій, що здійснюють промисел із порушенням заходів щодо збереження та управління, ухвалених цими організаціями, або відповідних положень міжнародного права; рибальськими суднами з порушенням національного законодавства або міжнародно-правових зобов'язань, включаючи зобов'язання держав, що співпрацюють у рамках міжнародних регіональних рибогосподарських організацій;

непідзвітне рибальство — рибальська діяльність, про яку користувач не звітував або подавав недостовірні звіти до центрального органу виконавчої влади з питань рибного господарства чи його територіальних органів, яка здійснювалася в районі компетенції міжнародних регіональних рибогосподарських організацій та про яку не звітував або подавав недостовірні звіти з порушенням процедур подання звітності, встановлених такими організаціями;

нерегульоване рибальство — рибальська діяльність, яка здійснюється в районі компетенції міжнародних регіональних рибогосподарських організацій рибальськими суднами без національної належності або під прапором держави, яка не є стороною цієї організації або рибальського об'єднання, у спосіб, що не відповідає або порушує заходи із збереження та управління, ухвалені цими організаціями, або яка здійснюється у районах чи щодо рибних запасів, стосовно яких не застосовуються заходи із збереження та управління рибальськими суднами у спосіб, що суперечить зобов'язанням держави із збереження водних біоресурсів згідно з міжнародним правом;

об'єкти промислу — водні біоресурси певного виду та біологічного стану, щодо яких здійснюється промисел, вилов, добування, збирання;

охорона водних біоресурсів — система правових, організаційних, економічних, матеріально-технічних, освітніх та інших заходів, спрямованих на збереження, поліпшення умов існування, відтворення і раціонального використання водних біоресурсів, забезпечення виконання юридичними і фізичними особами вимог законодавства;

переробка водних біоресурсів — зміна первинних властивостей гідробіонтів із застосуванням різноманітних способів технологічної обробки (охолодження, заморожування, соління, копчення, сушіння; обробка консервантами, кислотами, лугами чи ферментами, фізико-хімічна, біологічна, термічна обробка, консервування, подрібнення, розбирання тощо);

правила рибальства — нормативно-правові акти, які у визначеному районі дії встановлюють умови, способи добування, допустимі до вилучення розміри водних біоресурсів, вимоги щодо їх охорони, а також можуть визначати кількість, типи, розміри, технічні характеристики суден флоту рибної промисловості та знарядь вилову, умови користування рибогосподарськими водними об'єктами та навантаження на них;

прогноз допустимого вилову — можливий обсяг вилову водних біоресурсів у рибогосподарському водному об'єкті або районі промислу на промисловий сезон, що визначається центральним органом виконавчої влади в галузі рибного господарства на підставі науково-біологічних обґрунтувань та може змінюватися (уточнюватися) під час здійснення промислу на основі результатів нових наукових досліджень про стан запасів водних біоресурсів;

продукція промислу українського походження — різні види харчової, технічної, кормової, медичної та іншої продукції, виробленої з водних біоресурсів резидентами України, у тому числі на суднах флоту рибної промисловості під Державним Прапором України;

промислове рибальство (промисел) вид спеціального використання водних біоресурсів (вилучення, приймання, переробка, зберігання, транспортування тощо, у тому числі постачання палива, води, тари, продовольства для функціонування суден флоту рибної промисловості та їх екіпажів) у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), у тому числі у водах, що знаходяться за межами юрисдикції України;

район промислу — рибогосподарський водний об'єкт (його частина), в якому проводиться промисел водних біоресурсів;

режим промислу — встановлена на певний проміжок часу сукупність вимог та правил, які уточнюють, доповнюють або скасовують правила рибальства для оптимізації кількісного та видового складу водних біоресурсів у визначеному водному об'єкті (його частині);

режим рибогосподарської експлуатації водного об'єкта — установлена на відповідний термін сукупність вимог, умов та заходів щодо обсягів робіт з відтворення водних біоресурсів за їх віковими та видовими характеристиками, строків лову, типів і кількості знарядь та засобів лову, обсягів вилучення, регламентації любительського і спортивного рибальства, ощадливого використання водних біоресурсів рибогосподарського водного об'єкта (його частини);

рибальство — добування водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах;

рибне господарство — галузь економіки, завданнями якої є вивчення, охорона, відтворення, вирощування, використання водних біоресурсів, їх вилучення (добування, вилов, збирання), реалізація та переробка з метою одержання харчової, технічної, кормової, медичної та іншої продукції, а також забезпечення безпеки мореплавства суден флоту рибної промисловості;

рибогосподарська діяльність — діяльність юридичних осіб і фізичних осіб — підприємців, пов'язана з вивченням водних біоресурсів, їх охороною, відтворенням, спеціальним використанням, переробкою, реалізацією тощо;

рибогосподарський водний об'єкт (його частина) — водний об'єкт (його частина), що використовується або може використовуватися для цілей рибного господарства;

рибогосподарські водні об'єкти за межами юрисдикції України — виключні (морські) економічні зони іноземних держав, конвенційні райони та відкрите море, в яких вилучення (добування, вилов, збирання) водних біоресурсів здійснюється відповідно до вимог законодавства прибережних держав та міжнародних договорів України;

рибоприймальний пункт — спеціально визначене місце для обліку вилучених водних біоресурсів та продукції з них;

рибопромислове судно (плавзасіб) — судно, що використовується для здійснення рибальства, у тому числі судна для приймання, переробки, перевантаження, транспортування, зберігання улову водних біоресурсів і продуктів їх переробки, а також для постачання палива, води, продовольства, тари та інших матеріалів;

спеціальне товарне рибне господарство — діяльність, яка включає комплекс заходів, основною метою яких є підвищення рибопродуктивності рибогосподарського водного об'єкта (його частини) шляхом штучного відтворення водних біоресурсів, а також шляхом збереження та раціонального використання видів водних біоресурсів, які раніше перебували у рибогосподарському водному об'єкті (його частині);

спортивне рибальство — вид любительського рибальства, що здійснюється у порядку загального використання, з установленням певних вимог до проведення спортивних змагань або кваліфікаційних нормативів;

суб'єкт рибного господарства — юридична чи фізична особа, яка провадить рибогосподарську діяльність відповідно до законодавства;

улов — сукупність добутих водних біоресурсів у кількісному, ваговому та видовому вимірах;

флот рибної промисловості — рибальські, науково-дослідні, навчальні чи інші спеціалізовані судна, що використовуються для здійснення рибогосподарської діяльності, у тому числі судна для приймання, переробки, перевантаження, транспортування, зберігання уловів водних біоресурсів і продуктів їх переробки, а також для постачання палива, води, продовольства, тари та інших матеріалів.

Стаття 2. Законодавство про рибне господарство

Законодавство про рибне господарство ґрунтується на нормах Конституції України і складається з цього Закону, інших законодавчих актів, міжнародних договорів України, які застосовуються в Україні в порядку, передбаченому Законом України «Про міжнародні договори України», та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів.

Стаття 3. Завдання законодавства про рибне господарство

Завданням законодавства про рибне господарство є правове регулювання відносин у галузі вивчення, охорони, відтворення, використання та реалізації водних біоресурсів, переміщення через митний кордон України водних біоресурсів та продукції з них, а також встановлення основних принципів регулювання та управління рибогосподарською діяльністю в межах території України у внутрішніх рибогосподарських водних об'єктах, територіальному морі, виключній (морській) економічній зоні України та на континентальному шельфі.

Правове регулювання відносин у відкритому морі, конвенційних районах та економічних зонах іноземних держав здійснюється відповідно до міжнародних договорів України.

Стаття 4. Галузь рибного господарства

Функціонування галузі рибного господарства забезпечують суб'єкти рибного господарства, а також технологічно пов'язані з ними підприємства та організації чи інші підприємства, які забезпечують діяльність та розвиток галузі (морські рибні порти, галузеві навчальні заклади, навчально-тренажерні центри, науково-дослідні, проектно-конструкторські підприємства та організації, суднобудівні, судноремонтні заводи, селекційні центри, спеціалізовані лабораторії тощо).

Стаття 5. Завдання державної політики у галузі рибного господарства

Завданням державної політики у галузі рибного господарства є:

забезпечення продовольчої безпеки держави;

управління рибальством, збереження та збільшення чисельності водних біоресурсів у природному середовищі, їх біологічного різноманіття шляхом забезпечення охорони, відтворення та раціонального використання;

науково обґрунтоване використання водних біоресурсів;

підвищення біопродуктивності рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) шляхом відтворення водних біоресурсів, розвитку аквакультури;

забезпечення раціонального використання об'єктів промислу, покращення та розширення асортименту продукції їх переробки;

забезпечення рівних умов конкуренції в галузі рибного господарства;

виконання міжнародно-правових зобов'язань України щодо забезпечення гарантій і створення умов безпеки, захисту інтересів під час провадження суднами фізичних та юридичних осіб незалежно від форми власності промислового вилову водних біоресурсів і рибогосподарської діяльності у виключній (морській) економічній зоні України, відкритому морі, конвенційних районах та у виключних (морських) економічних зонах інших держав;

здійснення державного нагляду (контролю) у галузі рибного господарства.

Розділ II
ДЕРЖАВНІ ОРГАНИ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ УПРАВЛІННЯ ТА РЕГУЛЮВАННЯ У ГАЛУЗІ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА, ЇХ ПОВНОВАЖЕННЯ

Стаття 6. Державне управління та регулювання у галузі рибного господарства

Державне управління та регулювання у галузі рибного господарства здійснюють Кабінет Міністрів України, центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства, центральний орган виконавчої влади у галузі рибного господарства та інші центральні органи виконавчої влади відповідно до їх повноважень, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації.

Стаття 7. Повноваження Кабінету Міністрів України у галузі рибного господарства

До повноважень Кабінету Міністрів України у галузі рибного господарства належать:

забезпечення здійснення державної політики у галузі рибного господарства, визначеної Верховною Радою України;

розроблення та виконання загальнодержавних програм охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

організація зовнішньоекономічних зв'язків і міжнародного співробітництва у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

затвердження переліку промислових ділянок рибогосподарських водних об'єктів (їх частин);

здійснення інших повноважень відповідно до Конституції та законів України.

Стаття 8. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства

До повноважень центрального органу виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства у галузі рибного господарства належать:

визначення пріоритетних напрямів розвитку в галузі рибного господарства, узагальнення практики застосування законодавства, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президенту України та Кабінету Міністрів України;

участь у здійсненні державної політики в галузі освіти, професійної підготовки кадрів для рибного господарства;

затвердження правил пожежної безпеки на суднах флоту рибної промисловості, а також під час проведення вогневих робіт на суднах, які ремонтуються або будуються на суднобудівних та судноремонтних підприємствах;

затвердження порядку реєстрації рибальських суден;

затвердження методики розрахунку збитків, завданих рибному господарству внаслідок порушень правил рибальства та охорони водних біоресурсів;

затвердження переліку категорій посад працівників рибного господарства;

затвердження системи управління охороною праці в рибному господарстві;

затвердження спеціальних правил експлуатації та обліку, інструкції і положення про комісію з проведення технічного нагляду за суднами рибної промисловості, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства;

затвердження типового табеля забезпечення постачання суден флоту рибної промисловості;

затвердження інструкції про порядок здійснення штучного розведення, вирощування водних біоресурсів та їх використання у спеціальних товарних рибних господарствах;

затвердження лімітів спеціального використання водних біоресурсів та квот добування;

затвердження положення про безпечне укомплектування екіпажами морських суден флоту рибної промисловості;

затвердження положення про інспекцію державного портового нагляду морських рибних портів України;

затвердження положення про капітана морського рибного порту;

затвердження правил та режимів рибальства, добування (вилучення, вилову) та відтворення водних біоресурсів;

затвердження положення про встановлення відповідності системи управління безпекою компаній та суден флоту рибної промисловості вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року;

затвердження порядку нарахування та внесення платежів за спеціальне використання водних біоресурсів;

затвердження порядку носіння форменого одягу та формених знаків розрізнення працівників рибного господарства;

затвердження положення про сертифікацію персоналу суден флоту рибної промисловості;

затвердження порядку оформлення приходу з рейсу та виходу в рейс суден флоту рибної промисловості капітанами морських рибних портів України;

встановлення нормативів екологічної безпеки водних об'єктів, що використовуються для потреб рибного господарства за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань охорони навколишнього природного середовища;

прийняття інших нормативно-правових актів у галузі рибного господарства, у тому числі на виконання міжнародно-правових зобов'язань України, відповідно до законів України.

Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства

До повноважень центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства відповідно до покладених на нього завдань належать:

вжиття заходів щодо забезпечення збереження запасів анадромних видів риб у виключній (морській) економічній зоні України;

здійснення державного нагляду (контролю) у галузі охорони, використання та відтворення водних живих ресурсів у виключній (морській) економічній зоні України, територіальному морі, внутрішніх водоймах України та у водах за межами юрисдикції України щодо рибальських суден, що плавають під Державним Прапором України, відповідно до міжнародних договорів України;

здійснення державного контролю технічного стану рибозахисних споруд, проведення рибозахисних заходів на водозабірних та інженерних спорудах меліоративних систем;

здійснення контролю за дотриманням правил рибальства;

здійснення контролю за дотриманням лімітів і нормативів використання водних біоресурсів;

здійснення контролю за дотриманням правил використання об'єктів тваринного світу в частині водних біоресурсів;

складання протоколів та розгляд справ про адміністративні правопорушення у випадках, передбачених законом;

ведення обліку суб'єктів господарювання, які здійснюють виробництво консервів і пресервів із водних біоресурсів, присвоєння таким суб'єктам номерів;

ведення реєстру рибальських суден;

акредитація органів сертифікації персоналу рибальських суден;

видача дипломів, кваліфікаційних сертифікатів та документів про відповідність компаній і суден вимогам Міжнародної конвенції про стандарти підготовки, сертифікації персоналу риболовних суден та несення вахти 1995 року, Міжнародної конвенції з охорони людського життя на морі 1974 року, Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року;

видача свідоцтва про право плавання суден під Державним Прапором України;

видача дозволів, сертифікатів, довідок міжнародного зразка відповідно до вимог міжнародних договорів України з питань ведення рибного промислу і торгівлі рибою та морепродуктами;

видача свідоцтва про мінімальний склад екіпажу, свідоцтва про тимчасове виключення судна з Державного суднового реєстру України;

видача свідоцтва про стабільність і надводний борт судна, що не підлягає нагляду класифікаційного товариства;

видача суднового білета для суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства;

здійснення державного контролю за безпекою мореплавства флоту рибної промисловості;

контроль за дотриманням кваліфікаційних вимог (стандартів) щодо підготовки та сертифікації персоналу рибальських суден;

здійснення контролю за достовірністю подання суб'єктами рибного господарства, пов'язаними з добуванням і використанням водних біоресурсів, звітних даних про обсяги використання водних біоресурсів;

здійснення контролю за дотриманням порядку придбання або збуту осетрових видів риб та продукції з них;

здійснення державного контролю за системою моніторингу рибальських суден;

здійснення технічного нагляду та нагляду за дотриманням вимог міжнародних договорів України стосовно технічного стану суден рибної промисловості;

реєстрація рибальських суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, у Судновій книзі України;

ведення реєстру сертифікатів, дипломів, кваліфікаційних посвідчень командного складу та членів персоналу рибальського судна;

запровадження спеціальних форм статистичної звітності в галузі рибного господарства щодо водних біоресурсів згідно з міжнародними стандартами та нормами, забезпечення обміну такою інформацією з відповідними міжнародними організаціями згідно із законодавством та міжнародними договорами України;

виконання функцій уповноваженого органу, який взаємодіє з Європейським Союзом, органами влади іноземних держав (їх компетентними органами і організаціями) з питань дотримання вимог системи попередження та ліквідації незаконного, непідзвітного та нерегульованого рибальства;

здійснення у випадках, передбачених законом, ліцензування певних видів господарської діяльності;

розроблення порядку штучного розведення (відтворення), вирощування водних біоресурсів та їх використання;

погодження науковим установам програм на проведення дослідного вилову водних біоресурсів;

участь у проведенні експертизи проектів будівництва нових та розширення, реконструкції, технічного переозброєння діючих підприємств, документації з перепрофілювання, консервації та ліквідації діючих підприємств, окремих цехів, виробництв та ін-

ших промислових і господарських об'єктів, виконання інших робіт, а також впровадження нової техніки, технологій, матеріалів і речовин, що впливають або можуть вплинути на стан рибогосподарських водних об'єктів (їх частин);

надання в установленому порядку пропозицій та здійснення контролю щодо рівневого режиму роботи рибогосподарських водних об'єктів, що забезпечує повноцінне існування гідробіонтів;

ведення реєстру гідротехнічних споруд рибогосподарських водних об'єктів щодо їх технічної експлуатації та використання з метою досягнення максимальної рибопродуктивності;

погодження видачі дозволів на будівельні, днопоглиблювальні роботи, видобування піску і гравію, прокладання кабелів, трубопроводів та інших комунікацій на землях водного фонду;

погодження режимів рибогосподарської експлуатації водних об'єктів та контроль за діяльністю спеціальних товарних рибних господарств;

встановлення в установленому порядку заборони вилову водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) та забезпечення контролю за дотриманням заборони;

видача документів дозвільного характеру у сфері рибного господарства;

здійснення розподілу лімітів спеціального використання водних біоресурсів на квоти добування;

здійснення в установленому порядку обліку (реєстрації) зовнішньоекономічних договорів (контрактів) стосовно рибогосподарської продукції групи 3, підгруп 1603, 1604, 1605 УКТ ЗЕД для визначення рівня індикативних цін на такі товари, проведення у межах своїх повноважень моніторингу внутрішнього і зовнішнього ринків рибопродукції, здійснення державного регулювання внутрішнього ринку рибопродукції, надання дозволів на імпорт водних біоресурсів, продуктів переробки з них за кількісним та видовим складом;

участь у веденні державного кадастру тваринного світу;

здійснення у межах своїх повноважень у порядку, визначеному законом, співробітництва з державами-донорами та міжнародними організаціями з питань залучення міжнародної технічної допомоги в рибогосподарський комплекс України;

співпраця з Комітетом рибного господарства Сільськогосподарської та харчової організації ООН, органами влади іноземних держав та міжнародними організаціями з питань управління рибальством, аквакультури, безпеки мореплавства на морі, запобігання забрудненню навколишнього природного середовища, охорони праці у рибному господарстві;

здійснення державного регулювання у галузі аквакультури, забезпечення формування раціонального ринку вітчизняної продукції аквакультури, здійснення науково-технологічної політики селекції в аквакультурі;

забезпечення підготовки, перепідготовки, дипломування та сертифікації фахівців у галузі рибного господарства згідно з вимогами міжнародних договорів України, інших нормативно-правових актів;

здійснення контролю за діяльністю галузевої системи науково-технічної інформації;

забезпечення функціонування морських рибних портів;

співпраця з класифікаційними товариствами;

розподіл між користувачами водних біоресурсів квот добування, у тому числі:

у районах дії міжнародних організацій з управління рибальством, членом яких є Україна відповідно до міжнародних договорів України;

у водах за межами районів управління таких організацій відповідно до міжнародно-правових зобов'язань України;

у водах, що перебувають під юрисдикцією прибережних держав, якщо це передбачено міжнародними договорами України;

участь у розробленні та здійсненні заходів з нарощення експортного потенціалу рибної галузі, відновлення традиційних та освоєння нових ринків збуту продукції;

участь у заходах з контролю якості та безпеки продуктів рибальства, харчової продукції під час її виробництва, зберігання, транспортування, реалізації, використання та утилізації;

розроблення програми науково-технічного розвитку галузі та організація її виконання;

здійснення організаційного забезпечення підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації фахівців у галузі рибного господарства у вищих навчальних закладах, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства;

здійснення атестації педагогічних працівників навчальних закладів I рівня акредитації, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства;

сприяння підвищенню енергоефективності підприємств, установ та організацій, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства;

виконання в межах повноважень інших функцій з управління об'єктами державної власності, що належать до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Стаття 10. Повноваження посадових осіб органів рибоохорони центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства

Посадові особи органів рибоохорони центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства здійснюють державний контроль та управління в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів та мають такі повноваження:

здійснювати державний контроль (нагляд) за дотриманням правил використання, порядку придбання та збуту об'єктів тваринного світу в частині водних біоресурсів;

давати обов'язкові до виконання письмові вказівки (приписи) про усунення порушень у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

перевіряти документи на право використання водних біоресурсів, зупиняти транспортні (у тому числі плавучі) засоби та проводити огляд речей, транспортних (у тому числі плавучих) засобів, знарядь рибальства, добутої продукції та інших предметів;

безперешкодно користуватися при виконанні службових обов'язків послугами попутного водного і сухопутного транспорту та засобами зв'язку, що належать користувачам водних біоресурсів усіх форм власності;

безоплатно одержувати від органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, громадян, іноземців та осіб без громадянства статистичні, інші довідкові та інформаційні матеріали, пояснення, необхідні для визначення стану охорони, відтворення і використання водних біоресурсів, а також повідомлення про аварійні забруднення довкілля;

у разі неможливості встановлення особи правопорушника на місці вчинення правопорушення доставляти його до правоохоронних органів чи в приміщення виконавчого органу місцевого самоврядування для складення протоколу про адміністративне правопорушення;

вилучати в осіб, які порушують законодавство у галузі охорони і використання водних біоресурсів, знаряддя добування водних біоресурсів, транспортні (у тому числі плавучі) засоби, обладнання та предмети, що були знаряддями правопорушення, незаконно добуті водні біоресурси, а також відповідні документи на них;

проводити у випадках, встановлених законом, фотографування, звукозапис, фото- і відеозйомку як допоміжні засоби для запобігання і виявлення порушень законодавства в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

викликати посадових осіб, громадян України, іноземців та осіб без громадянства для надання усних або письмових пояснень у зв'язку з порушенням законодавства у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

безперешкодного доступу до території (у тому числі об'єктів природно-заповідного фонду) і приміщень підприємств, установ та організацій, які здійснюють добування, утримання, зберігання або переробку водних біоресурсів, з метою здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

визначати розмір збитків, завданих рибному господарству, за затвердженими таксами та методиками;

видавати та скасовувати передбачені законодавством документи на право добування водних біоресурсів, а також на право переселення та утримання в неволі чи напіввільних умовах водних біоресурсів;

складати протоколи та розглядати в установленому законом порядку справи про адміністративні правопорушення у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

подавати позови про відшкодування шкоди, заподіяної суб'єктами господарювання та громадянами, внаслідок порушення законодавства в галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

вилучати знаряддя добування (вилову) водних біоресурсів, транспортні засоби, обладнання та предмети, що були знаряддями правопорушення у галузі охорони, використання та відтворення водних біоресурсів, а також незаконно добуті водні біоресурси у разі неможливості встановлення власника зазначеного майна;

зупиняти діяльність суб'єктів рибного господарства, що провадиться з порушенням вимог законодавства з питань охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

визначати в установленому порядку строки заборони вилову водних біоресурсів в рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) та забезпечувати контроль за їх дотриманням;

вимагати від суб'єктів рибного господарства подання звітів про обсяги спеціального використання водних біоресурсів та контролювати їх достовірність;

здійснювати перевірку знарядь добування, контролювати їх кількість, перевіряти відповідність вимогам законодавства у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів;

погоджувати режими рибогосподарської експлуатації водних об'єктів та забезпечувати державний контроль (нагляд) за їх дотриманням;

здійснювати передбачені законодавством заходи щодо регулювання рибальства;

погоджувати видачу дозволів на будівельні, днопоглиблювальні роботи, видобування піску і гравію, прокладання кабелів, трубопроводів та інших комунікацій на землях водного фонду;

виконувати функції контролю, спостереження та нагляду в районах відкритого моря відповідно до міжнародних договорів України;

використовувати за погодженням із Міністерством внутрішніх справ України спеціальні транспортні засоби, які мають графічні забарвлення, написи та емблему;

інші повноваження відповідно до закону.

Органи рибоохорони під час здійснення охорони виключної (морської) економічної зони мають такі повноваження:

зупиняти та оглядати в установленому порядку судна, що здійснюють промисел водних біоресурсів, пошук, дослідження та операції, пов'язані з промислом у виключній (морській) економічній зоні, а також перевіряти документи на здійснення промислу та інших робіт;

зупиняти або припиняти промисел та інші роботи у разі порушення вимог Закону «Про виключну (морську) економічну зону України» або відсутності дозволу (погодження) на їх проведення;

складати протоколи про вчинення правопорушення у виключній (морській) економічній зоні;

застосовувати штрафні санкції у випадках, передбачених законом;

безоплатно користуватися транспортними послугами та засобами зв'язку промислових суден іноземних держав, що здійснюють промисел або інші роботи у виключній (морській) економічній зоні згідно з міжнародними договорами України або дозволами.

Під час виконання службових обов'язків посадові особи органів рибоохорони мають право на носіння форми встановленого зразка, а також на носіння і застосування табельної зброї та інших спеціальних засобів відповідно до закону.

Органи рибоохорони є правоохоронними органами, які для виконання їх повноважень держава забезпечує транспортними засобами, приладами спостереження, зброєю, відео- і фототехнікою, спецодягом тощо.

Посадові особи органів рибоохорони підлягають обов'язковому державному особистому страхуванню. Держава гарантує їм соціальний захист.

Порядок та умови страхування посадових осіб органів рибоохорони та їх соціального захисту встановлює Кабінет Міністрів України.

Посадові особи органів рибоохорони мають право залучати до охорони водних біоресурсів громадських інспекторів рибоохорони. Положення про громадських інспекторів рибоохорони затверджує центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства за поданням центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Держава гарантує посадовим особам органів рибоохорони та членам їхніх сімей захист честі, гідності, здоров'я та майна від злочинних посягань та інших протиправних дій.

Стаття 11. Повноваження Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у галузі рибного господарства

До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій у галузі рибного господарства належать:

розроблення, затвердження і реалізація в межах своїх повноважень місцевих програм охорони, використання та відтворення водних біоресурсів;

організація та здійснення заходів у межах своїх повноважень щодо охорони водних біоресурсів і поліпшення середовища їх існування;

здійснення інших повноважень відповідно до закону.

Розділ III
БІОРЕСУРСИ ТА РИБОГОСПОДАРСЬКІ ВОДНІ ОБ'ЄКТИ (ЇХ ЧАСТИНИ)

Стаття 12. Водні біоресурси

До водних біоресурсів належать:

водні біоресурси, які перебувають в умовах природної волі внутрішніх морських вод, територіального моря, континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони, транскордонних вод та внутрішніх рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), розташованих на території більш як однієї області та у водах за межами юрисдикції України;

водні біоресурси, які перебувають у водних об'єктах у межах територій природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, а також види, занесені до Червоної книги України.

Стаття 13. Рибогосподарські водні об'єкти (їх частини), які використовуються для цілей рибного господарства

Рибогосподарські водні об'єкти (їх частини) поділяються на рибогосподарські водні об'єкти загальнодержавного та місцевого значення.

До рибогосподарських водних об'єктів загальнодержавного значення належать:

внутрішні морські води і територіальне море (з лиманами та естуаріями), виключна (морська) економічна зона України;

поверхневі води (озера, водосховища, річки, канали), що розташовані і використовуються на території більш як однієї області, а також їх притоки всіх порядків.

До рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) місцевого значення належать водні об'єкти (озера, річки та їх притоки всіх порядків, водосховища), що розташовані і використовуються у межах однієї області та не належать до водних об'єктів загальнодержавного значення.

Розділ IV
НАУКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА. ДЕРЖАВНИЙ МОНІТОРИНГ, ДЕРЖАВНИЙ ОБЛІК І ДЕРЖАВНИЙ КАДАСТР ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ ТА РИБОГОСПОДАРСЬКИХ ВОДНИХ ОБ'ЄКТІВ (ЇХ ЧАСТИН)

Стаття 14. Наукове забезпечення

Наукове забезпечення рибного господарства здійснюють рибогосподарські та інші спеціалізовані науково-дослідні установи, наукові підприємства та організації, селекційні центри, основними завданнями яких є:

проведення державного моніторингу запасів водних біоресурсів та стану рибогосподарських водних об'єктів;

проведення наукових досліджень з оцінки стану, вивчення біології та середовища існування водних біоресурсів, збирання біологічних і промислово-статистичних даних, розроблення прогнозів допустимих виловів та лімітів певних видів водних біоресурсів, щодо яких існує доцільність визначення;

розроблення ефективних екологічно безпечних методів профілактики хвороб водних біоресурсів;

розроблення та створення нових знарядь добування;

розроблення методів управління та раціонального використання водних біоресурсів, їх збереження і відтворення у водах під юрисдикцією України, відкритому морі, а також у водах під юрисдикцією інших держав відповідно до міжнародних договорів України;

розроблення та удосконалення методів підвищення продуктивності рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) шляхом введення аквакультури, створення нових високопродуктивних об'єктів рибництва на селекційно-генетичній основі;

розроблення нових ресурсозберігаючих технологій і технологій переробки водних біоресурсів;

розроблення та удосконалення методів виробництва з водних біоресурсів харчових, лікувально-профілактичних препаратів, біологічно активних речовин, кормів і харчових добавок для населення та сільськогосподарських тварин;

участь у створенні міжнародної системи збереження та управління біоресурсами в Азово-Чорноморському басейні і відкритому морі, налагодження та підтримка зв'язків з іноземними рибогосподарськими і науковими установами та організаціями;

маркетингові дослідження у рибному господарстві, промисловому рибальстві, розроблення стратегії подальшої діяльності суб'єктів рибного господарства, промислового рибальства та охорони водних біоресурсів, підвищення їх конкурентоспроможності, забезпечення інтеграції у міжнародні організації;

створення інвестиційних проектів, планів розвитку, реконструкції та реструктуризації підприємств;

використання галузевих трудових, матеріальних та фінансових ресурсів.

Фінансування наукових досліджень у галузі охорони, використання та відтворення водних біоресурсів, аквакультури, діяльності рибогосподарських і наукових установ та організацій здійснюється за рахунок Державного бюджету України, коштів інноваційних програм і проектів та інших джерел, не заборонених законом.

Стаття 15. Державний моніторинг і ведення державного обліку та державного кадастру водних біоресурсів і рибогосподарських водних об'єктів

Державний облік, державний моніторинг, державний кадастр водних біоресурсів, а також державний облік та державний реєстр рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) ведуться центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства з метою визначення сучасного стану, планування, організації і здійснення заходів щодо охорони водних біоресурсів, їх раціонального використання та відтворення.

Державний моніторинг водних біоресурсів здійснюється з метою забезпечення сталого використання водних біоресурсів та недопущення їх виснаження.

Державний кадастр водних біоресурсів є складовою частиною державного кадастру тваринного світу і ведеться відповідно до законодавства.

Результатом ведення державного обліку рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) є створення відповідного реєстру. Державний реєстр рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) ведеться центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Державний облік водних біоресурсів здійснюється шляхом наукових досліджень, пов'язаних з визначенням чисельності водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах, а також контролю за одержанням достовірної інформації про обсяги їх використання, загибелі або знищення.

Фінансування робіт з ведення державного обліку, державного моніторингу, державного кадастру водних біоресурсів, а також державного обліку та державного реєстру рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України.

Розділ V
ОХОРОНА ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ ТА ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ У ГАЛУЗІ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 16. Зміст охорони водних біоресурсів та основні шляхи її забезпечення

Охорона водних біоресурсів та основні шляхи її забезпечення визначаються відповідно до цього Закону, законів України «Про тваринний світ», «Про охорону навколишнього природного середовища» та інших нормативно-правових актів.

Стаття 17. Основні вимоги до охорони середовища перебування водних біоресурсів

При розміщенні, проектуванні, будівництві, реконструкції, технічному переоснащенні та введенні в експлуатацію підприємств, споруд, інших об'єктів, при проведенні різних робіт на землях водного фонду, які можуть негативно впливати на стан водних біоресурсів, виконавці таких робіт зобов'язані виконувати заходи щодо збереження сприятливих умов для існування, відтворення, міграції та зимівлі водних біоресурсів, а також забезпечувати недоторканність ділянок, що становлять особливу цінність для охорони і відтворення водних біоресурсів.

Експлуатація водозабірних споруд та інших об'єктів, застосування технологій без рибозахисних пристроїв забороняється.

Особи, які здійснюють експлуатацію гідротехнічних споруд рибогосподарських водних об'єктів (їх частин), зобов'язані утримувати в належному технічному стані рибогосподарські та рибозахисні споруди, дотримуватися вимог технологічних, ветеринарно-біологічних, санітарно-епідеміологічних заходів та своєчасно проводити їх капітальний ремонт.

Під час розвідки та видобування корисних копалин, користування надрами континентального шельфу, створення на ньому штучних островів, установок та інших споруд обов'язково вживаються заходи щодо охорони водних біоресурсів та рибогосподарських водних об'єктів (їх частин).

На рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), що становлять особливу цінність для охорони і відтворення водних біоресурсів, права користувачів природних ресурсів можуть обмежуватися відповідно до закону.

Для рибогосподарських водних об'єктів встановлюються екологічні нормативи якості води. Зазначені нормативи розробляються і встановлюються відповідно до законодавства.

За забруднення водних об'єктів наднормативними скидами забруднюючих речовин забруднювач несе відповідальність відповідно до закону.

Рівень води в рибогосподарських водних об'єктах має бути достатнім для забезпечення природного відтворення та життєдіяльності гідробіонтів. Підвищення або зниження рівня води у водних об'єктах погоджується з центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Стаття 18. Охорона анадромних видів риб

Україна як держава походження анадромних видів риб — осетра, севрюги, білуги, шипа, азово-чорноморського (дунайського) оселедця, вирезуба, атлантичного лосося, дунайського лосося та інших забезпечує їх збереження шляхом охорони та регулювання їх промислу.

Розроблення та виконання заходів щодо охорони та регулювання використання анадромних видів риб, які формуються у річках та лиманах України, за межами виключної (морської) економічної зони здійснюються на основі міжнародних договорів України.

Для забезпечення раціонального використання анадромних видів риб, які формуються у річках та лиманах України, за межами виключної (морської) економічної зони України можуть вживатися також інші заходи щодо їх збереження та управління промислом відповідно до законодавства та міжнародних договорів України.

Іноземці, іноземні юридичні особи за порушення, допущені за межами виключної (морської) економічної зони України, пов'язані з промислом анадромних видів риб, які формуються у річках та лиманах України, несуть відповідальність згідно з вимогами міжнародного права.

Стаття 19. Особливості охорони водних біоресурсів Азово-Чорноморського басейну

Охорона водних біоресурсів Азово-Чорноморського басейну здійснюється з урахуванням необхідності створення сприятливих умов для відтворення та збільшення запасів осетрових та інших видів водних біоресурсів шляхом обмеження кількості знарядь лову, плавзасобів, а також потужності плавзасобів, заборони застосування певних видів знарядь лову та припинення їх спеціального використання.

Охорона, відтворення, регулювання вилову осетрових видів риб, інших водних біоресурсів Азово-Чорноморського басейну здійснюються на основі міждержавних угод між Україною та Російською Федерацією.

Стаття 20. Відшкодування шкоди, завданої рибному господарству внаслідок знищення або погіршення стану водних біоресурсів та середовища їх перебування внаслідок господарської та іншої діяльності

Шкода, завдана рибному господарству внаслідок знищення або погіршення стану водних біоресурсів та середовища їх перебування внаслідок господарської та іншої діяльності, підлягає відшкодуванню за рахунок осіб, які безпосередньо здійснювали або замовляли здійснення такої діяльності.

Стаття 21. Державний контроль за провадженням рибогосподарської діяльності

Державний контроль за провадженням рибогосподарської діяльності здійснюється центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства та органами рибоохорони з метою забезпечення:

реалізації державної політики у галузі вивчення, охорони, відтворення, раціонального використання водних біоресурсів, їх переробки та ведення аквакультури;

підтримання балансу між виробничими потужностями користувачів, наявними запасами водних біоресурсів та їх репродуктивним потенціалом;

виконання зобов'язань за міжнародними договорами України щодо збереження та раціонального використання водних біоресурсів під час провадження рибогосподарської діяльності у водах за межами юрисдикції України;

запобігання виснаженню рибогосподарських водних об'єктів (їх частин);

державного контролю за кількістю, якістю, видовим складом імпортованої в Україну продукції водних біоресурсів;

захисту прав і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, що одержали квоти на вилов водних біоресурсів, шляхом регулювання імпорту в Україну тих видів водних біоресурсів, які використовуються у водних об'єктах України вітчизняними користувачами.

Стаття 22. Громадський контроль за провадженням рибогосподарської діяльності

Громадський контроль у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів здійснюється громадськими інспекторами рибоохорони.

Громадський контроль громадських інспекторів рибоохорони у галузі охорони, використання і відтворення водних біоресурсів здійснюється відповідно до положення про них.

Розділ VI
ОСОБЛИВОСТІ ВИДАЧІ ДОЗВІЛЬНИХ ДОКУМЕНТІВ У ГАЛУЗІ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 23. Документи дозвільного характеру, що видаються центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства та його територіальними органами

Центральний орган виконавчої влади у галузі рибного господарства та його територіальні органи видають такі документи дозвільного характеру:

акт технічного огляду суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства;

свідоцтво про відповідність компанії та суден вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року;

дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах);

дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України;

форма реєстрації уловів (реекспорту) антарктичного та патагонського іклачів;

сертифікати на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зразків осетрових риб і виробленої з них продукції, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення;

підтвердження законності вилучення водних біоресурсів з середовища їх існування та переробки продуктів лову;

дозвіл на імпорт в Україну водних біоресурсів, продуктів харчування та переробки з них за кількістю та видовим складом;

інші документи дозвільного характеру, передбачені міжнародними договорами України.

Стаття 24. Особливості видачі дозвільних документів у галузі рибного господарства

Видача свідоцтва про відповідність компанії та суден вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року, дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України, форми реєстрації уловів (реекспорту) антарктичного та патагонського іклачів; сертифіката на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зразків осетрових риб і виробленої з них продукції, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення; підтвердження законності вилучення водних біоресурсів з середовища їх існування та переробки продуктів вилову, дозволу на імпорт в Україну водних біоресурсів, продуктів харчування та переробки з них за кількістю та видовим складом здійснюється на безоплатній основі центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства та його територіальними органами.

Акт технічного огляду суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, видається на платній основі.

Розмір плати за видачу, переоформлення, видачу дубліката акта технічного огляду суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, встановлює Кабінет Міністрів України на підставі розрахунків, наданих центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) або письмове повідомлення про відмову у видачі такого дозволу видається протягом тридцяти календарних днів після державної реєстрації наказу про розподіл лімітів.

Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) видається центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства та його територіальними органами, крім видів водних біоресурсів, занесених до Червоної книги України.

Строк дії дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) становить п'ять років.

Підставою для відмови у видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) є:

несвоєчасне подання суб'єктом господарювання пакета документів, необхідних для одержання дозволу, згідно із встановленим Кабінетом Міністрів України переліком;

подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, необхідних для одержання дозволу, згідно із встановленим Кабінетом Міністрів України переліком;

виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

відсутність науково обґрунтованої інформації щодо спеціального використання водних біоресурсів (рішень науково-технічної або науково-промислової ради центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства);

відсутність частки нерозподіленого ліміту водних біоресурсів;

систематичні грубі (три і більше) порушення протягом року законодавства з охорони, використання та відтворення водних біоресурсів;

несплата на час розгляду питання про видачу дозволу штрафних санкцій або наявність невідшкодованої шкоди, заподіяної рибному господарству;

наявність простроченої заборгованості перед державним або місцевим бюджетом;

використання виділеної кількості водних біоресурсів менш як на 75 відсотків протягом попередніх чотирьох років.

Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) анулюється центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства чи його територіальними органами у разі:

звернення суб'єкта господарювання із заявою про анулювання дозволу;

ліквідації юридичної особи або припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, якій видано дозвіл;

рішення суду про скасування дозволу;

систематичних грубих (три і більше) порушень протягом попереднього року законодавства з охорони, використання та відтворення водних біоресурсів;

встановлення факту надання в заяві та документах, що додаються до неї, недостовірної інформації.

Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України або письмове повідомлення про відмову у видачі такого дозволу видаються протягом тридцяти календарних днів з дня затвердження наказу центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства щодо розподілу прав на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України. Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України видається на кожне рибальське судно і строк дії зазначеного дозволу не може перевищувати дванадцяти календарних місяців.

Підставою для відмови у видачі дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України є:

несвоєчасне подання суб'єктом господарювання пакета документів, необхідних для одержання дозволу, згідно із встановленим Кабінетом Міністрів України переліком;

подання суб'єктом господарювання неповного пакета документів, необхідних для одержання дозволу, згідно із встановленим Кабінетом Міністрів України переліком;

виявлення в документах, поданих суб'єктом господарювання, недостовірних відомостей;

занесення рибальського судна до переліку суден, задіяних у незаконному рибальстві.

Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України анулюється у разі:

порушення рибальським судном правил та режимів промислу;

порушення рибальським судном вимог законодавства з охорони, використання та відтворення водних біоресурсів, міжнародних договорів України;

занесення рибальського судна до переліку суден, задіяних у незаконному рибальстві;

цілеспрямованого промислу водних біоресурсів, який підпадає під дію мораторію або заборони використання водних біоресурсів, який установлюється відповідними міжнародними договорами України та міжнародними компетентними органами;

використання рибальським судном заборонених знарядь промислу;

цілеспрямованого пошкодження суднової апаратури, що унеможливлює здійснення дистанційного контролю за рибальським судном;

фальсифікації або приховування розпізнавальних знаків, назви або порту реєстрації рибальського судна;

закінчення строку дії суднових документів.

Рішення про анулювання дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) та дозволу на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України видається особисто або надсилається суб'єкту господарювання — юридичній чи фізичній особі поштовим відправленням з описом вкладення не пізніше п'яти робочих днів з дня видання наказу. Дія зазначених дозволів припиняється через п'ятнадцять робочих днів з дня прийняття рішення про їх анулювання.

Свідоцтво про відповідність компанії та суден вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року або письмове повідомлення про відмову у його видачі видається протягом десяти календарних днів з дня отримання результатів перевірки компанії та суден аудиторами на відповідність їх вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року.

Акт технічного огляду суден або письмове повідомлення про відмову у видачі акта видається протягом трьох робочих днів з дня проведення технічного обстеження судна.

Форма реєстрації уловів антарктичного та патагонського іклачів або письмове повідомлення про відмову у її видачі оформлюється протягом десяти календарних днів з дня отримання запиту від судновласника, юридичної або фізичної особи, судно якого здійснювало вилучення зазначених видів риб, чи від імпортера, який здійснює імпорт відповідної продукції в Україну.

Сертифікати на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зразків осетрових риб і виробленої з них продукції, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення, або письмове повідомлення про відмову у їх видачі видаються протягом тридцяти календарних днів з дня отримання запиту від суб'єкта господарювання щодо здійснення відповідної зовнішньоторговельної операції. У разі необхідності підготовки висновку наукової установи щодо існування потенційної загрози виживанню виду внаслідок міжнародної торгівлі його зразками строк розгляду поданих документів продовжується на тридцять календарних днів. З метою зменшення негативного впливу на живі зразки вживаються заходи щодо скорочення строку розгляду документів, поданих заявником для видачі сертифіката, до трьох робочих днів з дня отримання документів для розгляду.

Підтвердження законності вилучення водних біоресурсів з середовища їх існування та переробка продуктів вилову або письмове повідомлення про відмову у видачі підтвердження видається протягом десяти календарних днів з дня отримання запиту від судновласника, судно якого здійснювало вилучення водних біоресурсів з середовища їх існування.

Свідоцтво про відповідність компанії або суден вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року дійсне протягом п'яти років.

Акт технічного огляду суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, видається строком не більш як на дванадцять календарних місяців.

Строк дії форм реєстрації уловів антарктичного та патагонського іклачів та сертифіката на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зразків осетрових риб і виробленої з них продукції, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення, які є разовими, обмежується строком завершення зовнішньоторговельних операцій із конкретним вантажем зазначених видів риб.

Підтвердження законності вилучення водних біоресурсів з середовища їх існування та переробки продуктів вилову обмежується строком завершення зовнішньоторговельних або внутрішньоторговельних операцій з конкретним вантажем водних біоресурсів.

Підстави відмови у видачі форм реєстрації уловів антарктичного та патагонського іклачів та сертифіката на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зразків осетрових риб і виробленої з них продукції, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення, підтвердження законності вилучення водних біоресурсів з середовища їх існування та переробки продуктів вилову, акта технічного огляду суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, дозволу на імпорт в Україну водних біоресурсів, продуктів харчування та переробки з них за кількістю та видовим складом свідоцтва про відповідність компанії або суден вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року та їх анулювання визначаються Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Підстави для переоформлення, видачі дублікатів документів дозвільного характеру у галузі рибного господарства визначаються Законом України «Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності».

Порядок видачі документів дозвільного характеру або відмови в їх видачі, переоформлення, видачі дублікатів, анулювання документів дозвільного характеру у галузі рибного господарства встановлюється Кабінетом Міністрів України

Розділ VII
ВИКОРИСТАННЯ ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ

Стаття 25. Види використання водних біоресурсів

Використання водних біоресурсів, які перебувають у стані природної волі, здійснюється в порядку загального і спеціального використання.

Стаття 26. Загальне використання водних біоресурсів

Громадяни мають право використовувати безоплатно водні біоресурси в наукових, культурно-освітніх та виховних цілях для задоволення естетичних, оздоровчих, рекреаційних та інших потреб без вилучення їх з природного середовища, а також здійснювати любительське і спортивне рибальство у водних об'єктах загального користування в межах встановлених законодавством обсягів безоплатного вилову водних біоресурсів.

Стаття 27. Спеціальне використання водних біоресурсів

Спеціальне використання водних біоресурсів здійснюється шляхом їх вилучення з природного середовища (крім любительського і спортивного рибальства у водних об'єктах загального користування в межах та обсягах безоплатного вилову) і включає:

промислове рибальство;

вилов водних біоресурсів у науково-дослідних, науково-промислових, дослідно-конструкторських цілях, а також з метою з'ясування їх санітарно-епідеміологічного стану (далі — дослідний вилов);

контрольний вилов водних біоресурсів для визначення їх стану та запасів;

меліоративний вилов водних біоресурсів з метою формування їх оптимального видового та вікового складу;

вилов водних біоресурсів з метою отримання біологічного матеріалу для штучного відтворення їх запасів та здійснення аквакультури;

любительське і спортивне рибальство у водних об'єктах загального користування, що перевищує встановлені обсяги безоплатного вилову.

Законодавством можуть визначатися й інші види спеціального використання водних біоресурсів.

Спеціальне використання водних біоресурсів здійснюється у внутрішніх рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), внутрішніх морських водах, територіальному морі, виключній (морській) економічній зоні та на континентальному шельфі України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, а у відкритому морі та у виключних економічних зонах іноземних держав — відповідно до умов міжнародних договорів України або законодавства іноземних держав.

Спеціальне використання водних біоресурсів іноземцями, іноземними юридичними особами у виключній (морській) економічній зоні і на континентальному шельфі України здійснюється в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України відповідно до міжнародних договорів України.

Використання водних біоресурсів, які перебувають у межах ізольованих природних або штучно створених водних об'єктів, наданих у користування для потреб аквакультури, не належить до спеціального використання і здійснюється в порядку, визначеному власниками цих водних біоресурсів.

Стаття 28. Ліміти і прогнози допустимого вилову спеціального використання водних біоресурсів

Спеціальне використання водних біоресурсів (крім любительського рибальства та використання ресурсів, запаси яких формуються виключно шляхом їх штучного розведення) здійснюється відповідно до лімітів та прогнозів допустимого вилову.

З метою збереження та забезпечення раціонального використання окремих водних біоресурсів, які інтенсивно експлуатуються та/або характеризуються відповідно до наукових обґрунтувань наукових установ, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства, незадовільним станом, встановлюються ліміти промислового вилову на наступний календарний рік, які в подальшому розподіляються на квоти. Перелік видів водних біоресурсів, щодо яких встановлюються ліміти промислового вилучення, та обсяги лімітів на підставі наукових обґрунтувань наукових установ, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства, затверджує центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства.

Для регулювання промислу водних біоресурсів, щодо яких не встановлюються ліміти вилову, центральний орган виконавчої влади у галузі рибного господарства на підставі наукових обґрунтувань наукових установ, що входять до сфери його управління, визначає прогноз допустимого вилову на наступний календарний рік. Прогноз допустимого вилову може коригувати центральний орган виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Спеціальне використання тих видів водних біоресурсів, щодо яких у зв'язку з особливостями їх просторового розподілу у водному об'єкті або відповідно до технічних можливостей промислу не може бути досягнуто рівня вилучення, який загрожує стану запасів ресурсів, ліміти та прогнози допустимого вилову не встановлюються.

Порядок затвердження лімітів та прогнозів допустимого вилову водних біоресурсів встановлює Кабінет Міністрів України.

Стаття 29. Встановлення лімітів на використання водних біоресурсів

Ліміти встановлюються на види (групи видів) водних біоресурсів, щодо яких здійснюється промисел на відповідних водних об'єктах, крім ізольованих об'єктів (із застосуванням споруд або технічних пристроїв, штучно створених водних об'єктів, що використовуються для цілей аквакультури) та об'єктів промислу, запаси яких формуються виключно шляхом штучного розведення водних біоресурсів.

Обґрунтування допустимих обсягів спеціального використання водних біоресурсів за видами (групами видів) у водних об'єктах розробляють наукові установи та організації, що входять до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства, наукові установи, що входять до Національної академії наук України та Української академії аграрних наук, на замовлення центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства, суб'єктів рибного господарства.

Затвердження лімітів на спеціальне використання водних біоресурсів у зоні юрисдикції України в місячний строк з дня отримання документів здійснює центральний орган виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства на підставі поданого науковими організаціями та установами науково-біологічного обґрунтування.

Порядок установлення лімітів на спеціальне використання водних біоресурсів загальнодержавного значення в межах юрисдикції України та водних біоресурсів у відкритому морі, територіальному морі та виключних (морських) економічних зонах іноземних держав визначає Кабінет Міністрів України, у тому числі — відповідно до міжнародних договорів України.

Стаття 30. Розподіл ліміту на квоти спеціального використання водних біоресурсів та прогнозів допустимого вилову

Ліміти вилову водних біоресурсів розподіляються центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства.

За рішенням центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства ліміти вилову водних біоресурсів, а також прогнози допустимого вилову можуть розподілятися на квоти:

користувачів для промислу;

наукових установ та організацій;

для здійснення контрольного вилову органами рибоохорони;

для здійснення рибальства з навчальними та культурно-освітніми цілями;

добування (вилову) водних біоресурсів для здійснення рибальства з метою рибництва, відтворення та акліматизації водних біоресурсів;

добування (вилову) водних біоресурсів з метою організації любительського та спортивного рибальства.

До 15 відсотків встановленого ліміту або прогнозу допустимого вилову за рішенням центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства можуть попередньо не розподілятися на окремі квоти та залишатися як резерв для подальшого поповнення вищезазначених квот у разі їх вичерпання під час здійснення промислу.

Переважне право на одержання квот добування (вилову) водних біоресурсів для здійснення спеціального використання мають суб'єкти рибного господарства — користувачі водних біоресурсів, які:

традиційно (три і більше років) здійснюють спеціальне використання водних біоресурсів;

використовували протягом попередніх трьох і більше років квоти не менш як на 75 відсотків;

мають власну матеріально-технічну базу (плавзасоби, холодильні ємності, засоби добування, пристрої та механізми, що використовуються для переробки) для здійснення рибогосподарської діяльності;

здійснюють рибницько-меліоративні заходи, що забезпечують поліпшення санітарного стану рибогосподарських водних об'єктів (їх частин).

Після затвердження у встановленому порядку центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства лімітів або прогнозів допустимого вилову центральний орган виконавчої влади у галузі рибного господарства укладає договори на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) з користувачами строком на п'ять років. Квоти розраховуються пропорційно до даних державної статистики за останні чотири роки, що передують розрахунковому, про обсяг добутих (виловлених) кожним користувачем водних біоресурсів у середньому за рік. Відповідно до заявки користувача за ним може закріплюватися квота менша, ніж розрахована до принципів, визначених у цій статті.

Договори на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) можуть укладатися за результатами аукціонів, що проводяться для реалізації квот або прогнозів допустимого вилову, що вивільняються внаслідок припинення права користувачів на спеціальне використання водних біоресурсів, або з резерву.

Типовий договір на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) встановлює Кабінет Міністрів України.

Організатором аукціонів з продажу права на укладення договорів на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) є центральний орган виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Порядок проведення аукціонів з продажу права на укладення договорів на право спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) встановлює Кабінет Міністрів України.

Стаття 31. Правила промислового рибальства

Правила промислового рибальства розробляються на основі наукових обґрунтувань за басейновим принципом та затверджуються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства.

Правилами промислового рибальства визначаються райони, способи і строки вилучення (вилову, добування, збирання) водних біоресурсів, типи, розміри та кількість рибопромислових суден, знаряддя вилову, їх кількість, допустимі до вилову розміри об'єктів промислу, вимоги щодо їх охорони, а також умови користування промисловими ділянками рибогосподарських водних об'єктів (їх частинами), навантаження на кожний водний об'єкт за кількістю та потужністю плавзасобів.

З метою забезпечення охорони, раціонального використання окремих видів водних біоресурсів, а також для доповнення, уточнення або зміни зазначених правил можуть розроблятися режими для окремих рибогосподарських водних об'єктів (їх частин). Режими затверджуються центральним органом виконавчої влади з питань аграрної політики та продовольства.

Стаття 32. Порядок спеціального використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах за межами юрисдикції України

У виключних (морських) економічних зонах іноземних держав, конвенційних районах та відкритому морі промислове та науково-пошукове використання водних біоресурсів здійсню-

ється суб'єктами рибного господарства згідно з вимогами міжнародних договорів України або законодавства відповідних іноземних держав.

Порядок спеціального використання водних біоресурсів у відкритому морі та виключних (морських) економічних зонах іноземних держав встановлюється відповідно до норм міжнародного права або міжнародних договорів України.

Стаття 33. Порядок спеціального використання водних біоресурсів іноземними юридичними і фізичними особами

Іноземні юридичні і фізичні особи можуть нарівні з українськими суб'єктами рибного господарства використовувати водні біоресурси у промислових, наукових та інших цілях у виключній (морській) економічній зоні України, територіальному морі, на континентальному шельфі, крім акваторій та об'єктів природно-заповідного фонду, за умови наявності міжнародних договорів України та на підставах відповідних документів дозвільного характеру.

Іноземні юридичні та фізичні особи, які здійснюють вилов у виключній (морській) економічній зоні України, дотримуються вимог, установлених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 34. Права суб'єктів рибного господарства

Суб'єкти рибного господарства мають право на:

користування рибогосподарськими водними об'єктами (їх частинами), землями водного фонду та використання водних біоресурсів на недискримінаційних умовах у встановленому порядку;

власність на водні біоресурси, добуті у порядку, встановленому законом, а також на доходи від їх реалізації;

спорудження у встановленому порядку гідротехнічних та інших об'єктів, необхідних для забезпечення рибогосподарської діяльності;

поновлення права власності на водні біоресурси;

одержання компенсації або кредитних чи інших пільг у разі проведення за власні кошти робіт з відтворення водних біоресурсів, здійснення інших ефективних заходів щодо їх охорони тощо;

оскарження в суді неправомірних дій посадових осіб;

інші права, передбачені законом.

Стаття 35. Обов'язки суб'єктів рибного господарства

Суб'єкти рибного господарства зобов'язані:

додержуватися умов провадження діяльності, пов'язаної з промисловим виловом, крім внутрішніх водойм (ставків) рибницьких господарств;

додержуватися правил рибальства;

вносити своєчасно плату за спеціальне використання водних біоресурсів;

не допускати погіршення умов існування водних біоресурсів внаслідок своєї діяльності;

додержуватися встановленого режиму господарської діяльності на земельних ділянках прибережних захисних смуг;

сприяти науковим установам на договірних умовах у роботі щодо вивчення біологічного стану водних біоресурсів і стану наданих у користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин);

вести облік обсягів використання водних біоресурсів та надавати у встановленому порядку інформацію органам, що здійснюють проведення державного моніторингу, ведення державного обліку та державного кадастру водних біоресурсів;

здійснювати у встановленому порядку комплексні рибницько-меліоративні заходи щодо охорони та відтворення, у тому числі штучного, водних біоресурсів, збереження і поліпшення умов їх існування;

негайно інформувати центральні органи виконавчої влади у галузі рибного господарства, охорони навколишнього природного середовища, а також ветеринарні, санітарно-епідеміологічні органи про виявлення захворювань водних біоресурсів, погіршення стану середовища їх перебування, випадки їх загибелі;

здійснювати заходи з профілактики і боротьби із захворюванням та загибеллю водних біоресурсів;

здійснювати охорону водних біоресурсів, додержуватися режиму охорони видів, занесених до Червоної книги України, у межах наданих у користування промислових ділянок рибогосподарських водних об'єктів (їх частин);

самостійно припиняти використання водних біоресурсів у разі зниження їх відтворюючої здатності та виникнення загрози знищення, негайно вживати заходів для усунення негативного зовнішнього впливу на водні біоресурси та середовище їх перебування, проникнення чужорідних видів;

не допускати без дозволу центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства переселення водних біоресурсів;

безперешкодно допускати в місця відтворення, добування, зберігання, утримання, на рибоприймальні пункти та місця реалізації водних біоресурсів, на рибальські судна та інші плавучі засоби, зайняті в технологічному процесі, представників центральних органів виконавчої влади, які здійснюють державний контроль за провадженням рибогосподарської діяльності, надавати на їх вимогу документи щодо обліку та використання водних біоресурсів, своєчасно виконувати їхні вимоги та письмові розпорядження, які базуються на засадах цього Закону та інших нормативно-правових актів у галузі рибного господарства.

Розділ VIII
ПРАВО КОРИСТУВАННЯ ТА ПРАВО ВЛАСНОСТІ НА ВОДНІ БІОРЕСУРСИ

Стаття 36. Право користування водними біоресурсами

Юридичні та фізичні особи мають право користуватися водними біоресурсами як об'єктами права власності Українського народу відповідно до Конституції України та цього Закону.

Право користування водними біоресурсами здійснюється з вилученням і без вилучення їх з природного середовища суб'єктами господарювання та фізичними особами відповідно до закону.

Надання у користування рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) місцевого значення для провадження рибогосподарської діяльності здійснюється відповідно до закону.

Припинення права користування водними біоресурсами здійснюється відповідно до закону.

Стаття 37. Право власності на водні біоресурси

Водні біоресурси, що знаходяться у внутрішніх водних об'єктах, територіальному морі, у виключній (морській) економічній зоні України, на континентальному шельфі, є об'єктами права власності Українського народу, від імені якого права власника на ці ресурси здійснюють органи державної влади та органи місцевого самоврядування у межах, визначених Конституцією України та законами України.

Водні біоресурси можуть перебувати у державній, комунальній та приватній власності.

У власності суб'єктів господарювання та фізичних осіб, іноземців, осіб без громадянства, а також іноземних юридичних осіб можуть перебувати окремі види водних біоресурсів, які на законних підставах, з додержанням умов та правил добування вилучені з природного середовища або розведені у штучно створених умовах, що підтверджено документами, які засвідчують законність їх набуття.

Водні біоресурси, вилучені в порядку спеціального використання, є власністю користувачів з моменту, коли вони потрапили до знарядь вилову, крім видів, що становлять особливу природоохоронну, наукову та естетичну цінність, а також види, занесені до Червоної книги України.

Не можуть передаватися у приватну власність водні біоресурси з числа видів, що становлять особливу природоохоронну, наукову та естетичну цінність, а також види, занесені до Червоної книги України (крім випадків, коли вони одержані шляхом розведення, вирощування в неволі або в передбаченому законодавством порядку придбані за межами України).

Стаття 38. Припинення права власності на водні біоресурси

Право власності на водні біоресурси припиняється у разі:

порушення порядку їх спеціального використання;

порушення установленого порядку переселення, схрещування водних біоресурсів, а також виведення та використання генетично змінених їх видів;

створення власником водних біоресурсів умов, що призводять до погіршення довкілля, порушення стану екосистеми;

встановлення законодавчими актами України заборони щодо перебування у приватній власності окремих видів водних біоресурсів;

добровільної відмови власника від права власності на водні біоресурси.

Право власності суб'єктів господарювання на водні біоресурси може припинятися відповідно до рішення суду.

Стаття 39. Гарантії і захист прав суб'єктів рибного господарства

Права суб'єктів рибного господарства охороняються законом.

Припинення права користування або права власності на водні біоресурси застосовується лише у випадках, передбачених цим Законом.

Стаття 40. Умови та порядок відшкодування шкоди, заподіяної суб'єктам рибного господарства

Шкода, заподіяна суб'єктам рибного господарства неправомірними діями центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, органів рибоохорони, правоохоронних органів, юридичних та фізичних осіб, підлягає відшкодуванню у порядку, визначеному цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Розділ IX
ШТУЧНЕ ВІДТВОРЕННЯ ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ І ЗДІЙСНЕННЯ АКВАКУЛЬТУРИ

Стаття 41. Порядок штучного відтворення водних біоресурсів

Штучне відтворення водних біоресурсів здійснюють суб'єкти рибного господарства шляхом розведення, вселення, переселення водних біоресурсів для здійснення рибогосподарської діяльності.

Стаття 42. Порядок здійснення аквакультури

Здійснення аквакультури дозволяється суб'єктам рибного господарства у спеціальних штучних умовах або наданих для цього у користування чи оренду рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) відповідно до закону.

Перелік рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) для здійснення аквакультури, порядок, строки надання їх у користування затверджуються центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Розділ X
ПЕРЕРОБКА ВОДНИХ БІОРЕСУРСІВ

Стаття 43. Переробка водних біоресурсів

Переробка водних біоресурсів здійснюється шляхом їх розбирання, охолодження, заморожування, копчення, соління, маринування, сушіння, в'ялення, консервування, фасування, нагрівання чи поєднання цих процесів та інших видів переробки та технологій.

Стаття 44. Забезпечення виробником контролю якості і безпеки водних біоресурсів та продуктів їх переробки

З метою збереження здоров'я населення виробник зобов'язаний здійснювати постійний контроль якості та безпеки водних біоресурсів та продуктів їх переробки з дотриманням закріплених у законодавстві норм щодо стандартів якості продукції, що виробляється.

Стаття 45. Підтвердження якості і безпеки водних біоресурсів та продуктів їх переробки

Підтвердження якості і безпеки водних біоресурсів та продуктів їх переробки відповідності встановленим законодавством вимогам є обов'язковим у разі їх реалізації як готової продукції або для подальшої переробки.

Розділ XI
РИБНІ ПОРТИ, ПРИЙМАЛЬНІ ПУНКТИ ТА ФЛОТ РИБНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Стаття 46. Рибні порти, приймальні пункти та флот рибної промисловості

У галузі рибного господарства діють морські рибні порти, портопункти та інші місця базування суден флоту рибної промисловості.

Перелік морських рибних портів, портопунктів та місць базування суден флоту рибної промисловості для вивантаження водних біоресурсів (структурно відокремлена частина рибогосподарського підприємства) затверджується центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Морські рибні порти, портопункти та місця базування суден флоту рибної промисловості мають забезпечувати безпечну стоянку суден (плавзасобів) флоту рибної промисловості.

Морський рибний порт належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства. Начальник і капітан морського рибного порту (портопункту) призначається на посаду та звільняється з посади керівником центрального органу виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Будівництво або будь-які інші роботи на території та акваторії, відведених порту, здійснюються за погодженням з центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства та органами місцевого самоврядування.

Стаття 47. Рибоприймальні пункти

Місце розташування рибоприймального пункту погоджує центральний орган виконавчої влади у галузі рибного господарства для обліку вилучених водних біоресурсів та продукції з них.

Рибоприймальний пункт розташовується безпосередньо біля берегової лінії водного об'єкта, де здійснюється спеціальне використання водних біоресурсів.

Рибоприймальний пункт може розташовуватися безпосередньо на судні з веденням відповідного обліку вилучених водних біоресурсів.

Стаття 48. Класифікація суден флоту рибної промисловості та технічний нагляд за ними

Класифікацію суден флоту рибної промисловості, що підлягають реєстрації у Державному судновому реєстрі України, і технічний нагляд за ними здійснює класифікаційне товариство, обране судновласником.

Технічний нагляд за виконанням на суднах вимог міжнародних договорів України (конвенційний нагляд) здійснюють класифікаційні товариства. Нагляд за виконанням на суднах вимог міжнародних договорів України здійснюється класифікаційним товариством за дорученням Кабінету Міністрів України.

Контроль за здійсненням технічного нагляду за українськими рибальськими суднами здійснює центральний орган виконавчої влади в галузі рибного господарства відповідно до міжнародних договорів України.

Класифікація суден флоту рибної промисловості, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, здійснюється залежно від району плавання та висоти мінімального надводного борту, а саме:

судна 1 району плавання — судна з висотою мінімального надводного борту не менше 0,2 м, які експлуатуються у закритих для судноплавства рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) — озерах, ставках, охолоджувачах енергетичних об'єктів тощо загальною площею до 200 га;

судна 2 району плавання — судна з висотою мінімального надводного борту не менше 0,3 м, які експлуатуються у закритих для судноплавства рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) — озерах, ставках, охолоджувачах енергетичних об'єктів тощо загальною площею понад 200 га та в частинах судноплавних річок;

судна 3 району плавання — судна з висотою мінімального надводного борту не менше 0,4 м, які експлуатуються у відкритих для судноплавства рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) — річках, мілководних частинах водосховищ;

судна 4 району плавання — судна з висотою мінімального надводного борту не менше 0,5 м, які експлуатуються у відкритих для судноплавства рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах) — річках, відкритих частинах водосховищ, прибережних частинах Азовського та Чорного морів (20 миль від берега).

Технічний нагляд за рибальськими суднами, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства, здійснюється центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Судна (плавзасоби), які здійснюють промисловий вилов водних біоресурсів, мають бути побудовані згідно з проектом та призначені для промислового рибальства, а також мати відповідну проектну документацію, що містить інформацію про призначення цього судна.

Судна, що допускаються до експлуатації з нижчим значенням району плавання, не можуть бути допущені до використання в районах плавання з вищим значенням.

Стаття 49. Допуск суден флоту рибного господарства до плавання

Судно може бути допущене до плавання тільки після того, як буде встановлено, що воно задовольняє вимоги безпеки мореплавства, охорони людського життя і навколишнього природного середовища.

Стаття 50. Порядок реєстрації суден флоту рибної промисловості

Порядок реєстрації суден флоту рибної промисловості у Державному судновому реєстрі України та Судновій книзі України встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Реєстр рибальських суден є складовою частиною Державного суднового реєстру України та Суднової книги України. Керівництво та контроль за реєстрацією і веденням обліку рибальських суден здійснюється центральним органом виконавчої влади у галузі рибного господарства.

Судна флоту рибної промисловості мають відповідати вимогам міжнародних договорів України та угод щодо безпеки мореплавства, підготовки їх екіпажів, збереження життя людини на морі, запобігання забрудненню навколишнього природного середовища та управління рибальством, а також вимогам міжнародних організацій з управління рибальством, членом яких є Україна.

Розділ XII
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО В ГАЛУЗІ РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 51. Міжнародне співробітництво в галузі рибного господарства

Міжнародне співробітництво в галузі рибного господарства здійснюється шляхом:

участі в розробленні проектів міжнародних договорів;

участі в роботі міжнародних організацій.

Якщо міжнародними договорами України встановлено інші правила та положення, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила цих міжнародних договорів.

Розділ XIII
ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО РИБНЕ ГОСПОДАРСТВО

Стаття 52. Відповідальність за порушення законодавства про рибне господарство

Порушення вимог цього Закону тягне за собою дисциплінарну, адміністративну, цивільну і кримінальну відповідальність відповідно до закону.

Відповідальність за рибогосподарську діяльність на суднах під Державним Прапором України за межами України встановлюється на підставі міжнародних договорів України. У разі такої діяльності у виключних (морських) економічних зонах іноземних держав відповідальність встановлюється законодавством цих держав.

Розділ XIV
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РИБНОГО ГОСПОДАРСТВА

Стаття 53. Основні засади пріоритетного розвитку рибного господарства

Основні засади пріоритетного розвитку рибного господарства передбачають:

формування цінового і кредитного механізму з урахуванням специфіки рибного господарства як галузі з уповільненим обігом капіталу та низькою нормою прибутку;

сприяння будівництву та модернізації суден флоту рибної промисловості, підприємств рибного господарства шляхом включення до планів державного замовлення будівництва суден для флоту рибної промисловості та рибницьких заводів (риборозплідників) з вирощування цінних видів риби для зариблення рибогосподарських водних об'єктів (їх частин) загальнодержавного значення;

визнання суб'єктів рибогосподарського комплексу, діяльність яких пов'язана з промисловим виловом водних біоресурсів на водних об'єктах загальнодержавного значення, розведенням, вирощуванням та переробкою власної продукції, товаровиробниками сільськогосподарської продукції;

пріоритетне надання в оренду водних об'єктів (їх частин) з низькою рибопродуктивністю суб'єктам господарювання, які займаються вирощуванням водних біоресурсів.

Розділ XV
ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Доповнити Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затверджений Законом України від 19 травня 2011 року «Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності», пунктами 136—143 такого змісту:

	Назва документа дозвільного характеру	Законодавчий акт України
136.	Акт технічного огляду суден, що не підлягають нагляду класифікаційного товариства	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"
137.	Свідоцтво про відповідність компанії та суден вимогам Міжнародного кодексу з управління безпечною експлуатацією суден і попередженням забруднення 1993 року	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"
138.	Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів у рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах)	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"
139.	Дозвіл на спеціальне використання водних біоресурсів за межами юрисдикції України	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"
140.	Форма реєстрації уловів (реекспорту) антарктичного та патагонського іклачів	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"
141.	Сертифікати на пересувні виставки, реекспорт та інтродукцію з моря зразків осетрових риб і виробленої з них продукції, які є об'єктами регулювання Конвенції про міжнародну торгівлю видами дикої фауни і флори, що перебувають під загрозою зникнення	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"
142.	Підтвердження законності вилучення водних біоресурсів з середовища їх існування та переробки продуктів лову	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"
143.	Дозвіл на імпорт в Україну водних біоресурсів, продуктів харчування та переробки з них за кількістю та видовим складом	Закон України "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів"

3. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

забезпечити перегляд та скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ,
8 липня 2011 року.
№ 3677-VI.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України з питань державних закупівель

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) частину третю статті 38 доповнити реченням такого змісту: «Адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, передбаченого статтею 164^{14} цього Кодексу, може бути накладено протягом трьох місяців з дня виявлення, але не пізніше двох років з дня його вчинення»;

2) у статті 164^{14}:

в абзаці другому частини першої слова «від трьохсот до семисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «від семисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

в абзаці другому частини другої слова «від семисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» замінити словами «від тисячі до тисячі п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян».

2. У Законі України «Про здійснення державних закупівель» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 33, ст. 471, № 35-36, ст. 491, № 46, ст. 548); із змінами, внесеними законами України від 23 грудня 2010 року № 2856-VI, від 11 січня 2011 року № 2900-VI, від 3 лютого 2011 року № 2995-VI, від 17 березня 2011 року № 3156-VI):

1) у статті 1:

у частині першій:

у пункті 1:

перше речення після слів «акцепт пропозиції конкурсних торгів або цінової пропозиції» доповнити словами «(пропозиції за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника)», а після слів «за результатами оцінки» доповнити словами «(за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника)»;

друге речення після слів «цінова пропозиція» доповнити словами «пропозиція за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника»;

у пункті 2 слова «на засадах координації» замінити словами «в інтересах замовників за рамковими угодами»;

у пункті 4 слова «кошти підприємств та їх об'єднань» виключити;

пункт 6 викласти в такій редакції:

«6) документація конкурсних торгів - документація, що розробляється та затверджується замовником, оприлюднюється для вільного доступу та безоплатно подається замовником під час проведення торгів (конкурсних торгів) фізичним/юридичним особам. Документація конкурсних торгів не є об'єктом авторського права та/або суміжних прав»;

пункт 9 виключити;

у пункті 14 слова «та інші» виключити;

пункт 15 викласти в такій редакції:

«15) моніторинг закупівель - систематичне спостереження за станом здійснення замовниками державних закупівель, у тому числі аналіз ефективності здійснення цих закупівель»;

у пункті 20 слово «прийнято» замінити словом «акцептовано»;

пункт 23 викласти в такій редакції:

«23) послуги - будь-який предмет закупівлі (крім товарів і робіт), включаючи транспортні послуги, освоєння технологій, наукові дослідження, науково-дослідні або дослідно-конструкторські розробки, медичне та побутове обслуговування, лізинг, найм (оренду), а також фінансові та консультаційні послуги, поточний ремонт»;

доповнити пунктом 26^{1} такого змісту:

«26^{1}) рамкова угода - правочин, який укладається одним чи кількома замовниками (генеральним замовником) у письмовій формі в порядку, встановленому цим Законом, з одним чи кількома учасниками процедури закупівлі з метою визначення основних умов закупівлі окремих товарів і послуг для укладення відповідних договорів про закупівлю протягом строку дії рамкової угоди»;

у пункті 33 слова «пропозицію на переговорах» замінити словами «взяла участь у переговорах»;

частину другу виключити;

2) у статті 2:

частину першу доповнити абзацами такого змісту:

«Цей Закон застосовується до підприємств, визначених у пункті 21 частини першої статті 1 цього Закону, у разі якщо підприємства відповідають хоча б одній з таких ознак:

1) підприємство користується податковою пільгою, передбаченою податковим, митним законодавством України, протягом користування такою пільгою;

2) підприємство відповідно до закону звільнено від обов'язку сплачувати заборгованість перед бюджетами, за єдиним внеском на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, за зобов'язаннями перед фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування - протягом календарного року від дати такого звільнення;

3) отримує пряму або опосередковану бюджетну підтримку, в тому числі у вигляді компенсації частини витрат або відшкодування відсотків за кредитами, - протягом календарного року від дати одержання бюджетної підтримки»;

абзаци другий і третій частини другої виключити;

у частині третій:

в абзаці другому слова «банкнот і монет» замінити словами «банкнот, монет і державних нагород України»;

абзаци восьмий - одинадцятий виключити;

доповнити абзацами такого змісту:

«товари і послуги, пов'язані з операціями Національного банку України із забезпечення управління золотовалютними резервами, їх розміщення, купівлі та продажу на вторинному ринку цінних паперів, здійснення валютних інтервенцій шляхом купівлі-продажу валютних цінностей на валютних ринках;

платні послуги у розмірі, визначеному нормативно-правовими актами, що надаються органами державної влади, органами місцевого самоврядування або іншими особами, уповноваженими такими органами, та обов'язковість отримання яких встановлюється законодавством;

послуги з оренди нежитлових приміщень, які знаходяться у державній та комунальній власності, для розміщення бюджетних установ;

юридичні послуги, пов'язані із захистом прав та інтересів України під час врегулювання спорів, розгляду у закордонних юрисдикційних органах справ за участю іноземного суб'єкта та України;

об'єкти державного цінового регулювання і послуги, закупівля яких здійснюється Аграрним фондом відповідно до Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України»;

товари, закупівля яких здійснюється Державним агентством резерву України та його підприємствами шляхом укладення договорів купівлі-продажу, ф'ючерсних, форвардних контрактів виключно на біржовому ринку (товарних, фондових біржах) в установленому законодавством порядку згідно з номенклатурою, яка затверджується Кабінетом Міністрів України;

товари, що реалізуються відповідно до Закону України «Про державний матеріальний резерв», закупівля яких здійснюється розпорядниками бюджетних коштів. Умови такої реалізації визначаються Кабінетом Міністрів України;

послуги з авіаперевезень осіб, щодо яких здійснюється державна охорона відповідно до статті 5 та частини першої статті 6 Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«4. Окремими законами визначаються особливості здійснення закупівлі:

1) юридичними особами, які провадять діяльність у сферах, визначених статтею 5 Закону України «Про природні монополії»;

2) таких товарів, робіт і послуг:

неопромінені паливні елементи (твели) для ядерних реакторів;

нафта або нафтопродукти сирі;

електрична енергія, послуги з її постачання, передачі та розподілу;

централізоване постачання теплової енергії;

природний і нафтовий газ та послуги з його транспортування, розподілу і постачання;

послуги поштового зв'язку, поштові марки та марковані конверти;

телекомунікаційні послуги, у тому числі з ретрансляції радіо- та телесигналів (за винятком послуг мобільного зв'язку та послуг Інтернет-провайдерів);

послуги міжнародних фінансових організацій, пов'язані із залученням їх кредитів (позик);

послуги з підготовки фахівців, наукових, науково-педагогічних та робітничих кадрів, підвищення кваліфікації та перепідготовки кадрів (післядипломна освіта) за державним замовленням;

товари, роботи і послуги, закупівля яких здійснюється за кошти, розпорядником яких є спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади із забезпечення підготовки і реалізації в Україні інфраструктурних проектів для виконання завдань та заходів з підготовки і проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу та інших міжнародних спортивних подій (у рамках виконання Державної цільової програми підготовки та проведення в Україні фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу);

освітні послуги, що надаються закордонними вищими навчальними закладами та науковими установами: студентам, аспірантам, науковим і науково-педагогічним працівникам за межами України;

послуги з централізованого водопостачання та водовідведення»;

3) у частині другій статті 6:

слова «укладених у встановленому порядку» виключити;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«Закупівля товарів, робіт і послуг на умовах їх співфінансування у рамках проектів, які реалізуються за рахунок кредитів, позик, зазначених в абзаці першому цієї частини, здійснюється згідно з правилами і процедурами, встановленими відповідними організаціями, а у разі невстановлення таких правил і процедур - відповідно до цього Закону»;

4) у статті 7:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Органи, які уповноважені на здійснення контролю у сфері закупівель, не мають права втручатися у проведення процедур закупівель»;

у частині другій слова «Міністерство економіки України» замінити словами «Міністерство економічного розвитку і торгівлі України»;

в абзаці другому частини четвертої слова «відомостей про рішення Уповноваженого органу про погодження процедури закупівлі (у разі застосування процедури закупівлі в одного учасника)» замінити словами «(цінової пропозиції, пропозиції за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника), відомостей про рамкову угоду, за якою укладено договір про закупівлю (у разі проведення закупівлі за рамковими угодами)»;

5) у статті 8:

у частині першій:

пункт 8 виключити;

абзац шостий пункту 19 викласти в такій редакції:

«порядку здійснення моніторингу закупівель»;

у частині другій:

у пункті 3:

слова «від підприємств» замінити словами «від замовників, учасників, підприємств» та доповнити словами «у тому числі для здійснення моніторингу державних закупівель»;

доповнити реченням такого змісту: «Особи та органи, зазначені у цьому пункті, впродовж п'яти днів з дати отримання відповідного запиту зобов'язані надати Уповноваженому органу інформацію та завірені належним чином копії документів»;

доповнити пунктом 3^{1} такого змісту:

«3^{1}) проводити моніторинг закупівель»;

доповнити пунктом 5 такого змісту:

«5) у разі виявлення порушень законодавства з питань державних закупівель при здійсненні моніторингу закупівель надавати рекомендації щодо усунення та недопущення таких порушень»;

у частині третій:

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«Рішення органу оскарження оформляються у письмовій формі та надсилаються не пізніше наступного робочого дня після їх прийняття Уповноваженому органу, суб'єкту оскарження, замовнику, Державній казначейській службі України та редакції державного офіційного друкованого видання з питань державних закупівель»;

6) у статті 10:

у частині першій:

абзаци четвертий, десятий, одинадцятий і п'ятнадцятий виключити;

абзац дев'ятий після слів «цінової пропозиції» доповнити словами «(пропозиції за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника)»;

в абзаці першому частини другої слова «відомості щодо рішення Уповноваженого органу про погодження або відмову в погодженні застосування процедури закупівлі (у разі застосування процедури закупівлі в одного учасника)» замінити словами «пропозиції за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника, відомості про рамкову угоду, за якою укладено договір про закупівлю (у разі проведення закупівлі за рамковими угодами)»;

в абзаці першому частини четвертої слово «предмета» виключити;

7) у статті 11:

у частині другій:

абзац третій викласти в такій редакції:

«Голова та секретар комітету з конкурсних торгів повинні пройти навчання з питань організації та здійснення закупівель. Таке навчання можуть пройти також інші члени комітету з конкурсних торгів. Порядок зазначеного навчання встановлюється Уповноваженим органом»;

абзац другий частини четвертої викласти в такій редакції:

«планує проведення процедур закупівель»;

8) статтю 13 викласти в такій редакції:

«Стаття 13. Закупівля за рамковими угодами

1. Закупівля за рамковими угодами здійснюється у порядку, передбаченому для проведення процедури відкритих торгів, двоступеневих торгів, попередньої кваліфікації, з урахуванням вимог цієї статті, а рамкові угоди укладаються відповідно до вимог розділу IX цього Закону.

2. Особливості укладення рамкових угод, перелік товарів і послуг, які можуть закуповуватися за рамковими угодами, визначаються Уповноваженим органом. Особливості виконання рамкових угод, порядок визначення генеральних замовників та взаємодії замовників з генеральним замовником за рамковими угодами визначаються Кабінетом Міністрів України.

3. В оголошенні про проведення закупівлі за рамковою угодою обов'язково зазначаються:

строк, на який укладається угода, що не може перевищувати чотирьох років;

кількість учасників, з якими буде укладено угоду;

найменування і місцезнаходження замовника (замовників), що здійснюватимуть закупівлю за угодою.

4. Рамкова угода укладається з кількома учасниками за умови, що участь у ній бере не менше трьох учасників.

У разі надходження пропозицій у кількості, меншій ніж заявлена кількість учасників, або відхилення отриманих пропозицій на підставах, встановлених цим Законом, замовник (генеральний замовник) має право укласти рамкову угоду з тими учасниками, пропозиції яких не відхилені.

5. Замовник має право укласти договір про закупівлю відповідних товарів і послуг виключно з тими учасниками, пропозиції яких акцептовані за результатами укладення рамкової угоди.

6. Рамкові угоди виконуються з дотриманням таких вимог:

1) у разі укладення рамкової угоди з одним учасником:

якщо всі істотні умови договору про закупівлю визначені в рамковій угоді, такий договір вважається укладеним після подання замовником учаснику пропозиції виконати зазначені умови та отримання письмової згоди учасника;

якщо не всі істотні умови договору про закупівлю визначені в рамковій угоді, такий договір укладається за результатами організованих замовником переговорів з учасником;

2) у разі укладення рамкової угоди з кількома учасниками:

якщо всі умови договору про закупівлю визначені в рамковій угоді, замовник має право укласти такий договір з дотриманням зазначених у рамковій угоді умов відбору без проведення процедури конкурсних торгів серед учасників, з якими укладено відповідну рамкову угоду;

якщо не всі істотні умови договору про закупівлю визначені в рамковій угоді, такий договір укладається замовником з переможцем процедури конкурентного відбору, який проводиться замовником серед учасників, з якими укладено відповідну рамкову угоду.

З метою визначення переможця конкурентного відбору замовник (генеральний замовник) надсилає письмове запрошення всім учасникам, з якими укладено рамкову угоду, подати пропозиції конкурсних торгів щодо укладення договору про закупівлю. Замовник (генеральний замовник) повинен встановити строк, достатній для підготовки учасниками пропозицій, та забезпечити протягом зазначеного строку конфіденційність поданих пропозицій.

Оцінка пропозицій та визначення переможця проводяться за критеріями, встановленими в рамковій угоді, з урахуванням специфічних вимог до предмета закупівлі, встановлення яких допускається згідно з угодою. Такі специфічні вимоги зазначаються у запрошенні учасникам подати пропозиції. Запрошення учасникам та їх пропозиції не можуть передбачати істотну зміну умов договорів закупівлі та характеристик відповідного предмета закупівлі, визначених рамковою угодою.

7. Генеральний замовник інформує всіх заінтересованих замовників про результати застосування процедури укладення рамкової угоди протягом п'яти днів після її завершення.

Один замовник може бути стороною однієї або кількох рамкових угод. Замовник має право відмовитися від укладення договору про закупівлю за рамковою угодою, проінформувавши про це генерального замовника та Уповноважений орган.

8. Генеральний замовник протягом п'яти робочих днів після отримання повідомлення замовника про укладення договору про закупівлю за рамковою угодою повідомляє про це Уповноважений орган із зазначенням предмета закупівлі, відповідних замовників та учасників, між якими укладено договори про закупівлю»;

9) частину другу статті 15 виключити;

10) у частині четвертій статті 18:

абзац шістнадцятий доповнити словами «крім дій, спрямованих на усунення порушень, зазначених у скарзі»;

абзац двадцятий після слів «дискримінаційні умови» доповнити словами «(у тому числі ті, що зазначені у технічній специфікації, яка є складовою частиною документації з конкурсних торгів)»;

в останньому абзаці слово «Примірник» замінити словами «Засвідчені в установленому порядку копії»;

11) у частині першій статті 19:

в абзаці четвертому слова «ціна договору» замінити словами «сума, визначена у договорі»;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«дата оприлюднення та номер оголошення з відомостями про рамкову угоду, за якою укладено договір про закупівлю (у разі проведення закупівлі за рамковими угодами), опублікованого у державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель та розміщеного на веб-порталі Уповноваженого органу відповідно до статті 10 цього Закону»;

абзац шостий після слів «цінової пропозиції» доповнити словами «(пропозиції за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника)»;

12) абзац третій частини першої статті 22 викласти в такій редакції:

«Документація конкурсних торгів безоплатно розміщується на веб-порталі Уповноваженого органу для загального доступу і може бути безоплатно отримана кожною фізичною/юридичною особою»;

13) частину другу статті 29 викласти в такій редакції:

«2. Учасник, пропозиція конкурсних торгів якого відхилена, повідомляється про це із зазначенням аргументованих підстав протягом трьох робочих днів з дати прийняття такого рішення. Інформація про відхилення пропозиції оприлюднюється відповідно до статті 10 цього Закону»;

14) абзац шостий частини першої статті 30 доповнити словами «а у разі здійснення закупівлі за рамковими угодами з кількома учасниками - менше трьох пропозицій»;

15) у частині другій статті 32:

абзац восьмий після слів «цінової пропозиції» доповнити словами «пропозиції за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника»;

абзац дев'ятий викласти в такій редакції:

«дата оприлюднення та номер оголошення з відомостями про рамкову угоду, за якою укладено договір про закупівлю (у разі проведення закупівлі за рамковою угодою), опублікованого у державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель та розміщених на веб-порталі Уповноваженого органу відповідно до статті 10 цього Закону»;

в абзаці дванадцятому слова «ціна договору» замінити словами «сума, визначена у договорі»;

16) у статті 39:

у частині першій:

в абзаці першому слова «з ним переговорів» замінити словами «переговорів з одним або кількома учасниками» та доповнити словами «та акцепту пропозиції переможця процедури закупівлі в одного учасника»;

абзац дев'ятий після слова «учасника» доповнити словом «(учасників)»;

абзаци шістнадцятий - двадцятий виключити;

у частині другій:

пункт 3 викласти в такій редакції:

«3) нагальної потреби у здійсненні закупівлі у зв'язку з виникненням особливих економічних чи соціальних обставин, які унеможливлюють дотримання замовниками строків для проведення процедур конкурсних торгів, зокрема пов'язаних з негайною ліквідацією наслідків надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру, а також наданням у встановленому порядку Україною гуманітарної допомоги іншим державам»;

доповнити пунктами 5-7 такого змісту:

«5) потреби здійснити додаткову закупівлю у того самого постачальника з метою уніфікації, стандартизації або забезпечення сумісності з наявними товарами, технологіями, роботами або послугами, якщо заміна попереднього постачальника (виконавця робіт, надавача послуг) може призвести до несумісності або виникнення проблем технічного характеру, пов'язаних з експлуатацією та обслуговуванням;

6) закупівлі товарів на товарних біржах;

7) закупівлі товарів у разі припинення господарської діяльності, зокрема внаслідок банкрутства, за домовленістю з кредиторами»;

у частині третій:

доповнити новим абзацом першим такого змісту:

«3. Загальний строк для визначення переможця процедури закупівлі в одного учасника не повинен перевищувати п'яти днів з дня опублікування у державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель інформації про застосування процедури закупівлі в одного учасника. Замовник акцептує пропозицію за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника в день визначення переможця. Повідомлення про акцепт пропозиції обов'язково безоплатно публікується в державному офіційному друкованому виданні з питань державних закупівель».

У зв'язку з цим абзаци перший і другий вважати відповідно абзацами другим і третім;

в абзаці другому слова «відомостей про рішення Уповноваженого органу про погодження процедури закупівлі в одного учасника» замінити словами «повідомлення про акцепт пропозиції за результатами застосування процедури закупівлі в одного учасника»;

17) частину п'яту статті 40 замінити двома частинами такого змісту:

«5. Умови договору про закупівлю не повинні відрізнятися від змісту пропозиції конкурсних торгів або цінової пропозиції (у тому числі ціни за одиницю товару) переможця процедури закупівлі. Істотні умови договору про закупівлю не можуть змінюватися після його підписання до виконання зобов'язань сторонами у повному обсязі, крім випадків:

1) зменшення обсягів закупівлі, зокрема з урахуванням фактичного обсягу видатків замовника;

2) зміни ціни за одиницю товару не більш як на 10 відсотків у разі коливання ціни такого товару на ринку за умови, що зазначена зміна не призведе до збільшення суми, визначеної в договорі, та відбудеться не раніше трьох місяців з дня його укладення;

3) покращення якості предмета закупівлі за умови, що таке покращення не призведе до збільшення суми, визначеної у договорі;

4) продовження строку дії договору та виконання зобов'язань щодо передачі товару, виконання робіт, надання послуг у разі виникнення документально підтверджених об'єктивних обставин, що спричинили таке продовження, у тому числі форс-мажорних обставин, затримки фінансування витрат замовника за умови, що такі зміни не призведуть до збільшення суми, визначеної у договорі;

5) зміни умов у зв'язку із застосуванням положень частини шостої цієї статті.

6. Дія договору про закупівлю може продовжуватися на строк, достатній для проведення процедури закупівлі на початку наступного року, в обсязі, що не перевищує 20 відсотків суми, визначеної у договорі, укладеному в попередньому році, якщо видатки на цю мету затверджено в установленому порядку»;

18) абзац п'ятий частини першої статті 41 викласти в такій редакції:

«сума, визначена у договорі»;

19) у тексті Закону (крім розділу XI «Прикінцеві положення») слова «Державне казначейство України», «Головне контрольно-ревізійне управління України», «Державний комітет статистики України» в усіх відмінках замінити відповідно словами «Державна казначейська служба України», «Державна фінансова інспекція України», «Державна служба статистики України» у відповідному відмінку.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через 60 днів з дня його опублікування.

2. До прийняття окремих законів України закупівля товарів, робіт і послуг, зазначених у частині четвертій статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель», здійснюється відповідно до Закону України «Про здійснення державних закупівель».

3. До приведення актів законодавства у відповідність із цим Законом закони та інші нормативно-правові акти застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

4. Кабінету Міністрів України у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

розробити та подати на розгляд Верховної Ради України проекти законів, якими встановлюються особливості здійснення закупівлі товарів, робіт і послуг, зазначених у частині четвертій статті 2 Закону України «Про здійснення державних закупівель»;

затвердити нормативно-правові акти, прийняття яких випливає із цього Закону.

Президент України
В. ЯНУКОВИЧ.

м. Київ, 8 липня 2011 року.
№ 3681-VI.

ОГОЛОШЕННЯ

АТ "УОСК" повідомляє,
що, у зв'язку з втратою, бланки полісів міжнародного страхування №№ G026401-G026700, G06762-G026800, G027001-G027200, G027401-G027500, G027795-G027799, G028382-G028400, G028601-G028800, вважати недійсними.

Постановами Господарського суду Львівської обл. визнано банкрутом:
по справі № 31/171-2010 ДКП "Кам'янкатеплокомуненерго" (Львівська обл. м. Кам'янка-Бузька вул. Перемоги, 12а) код ЄДРПОУ 02128282;
по справі №5015/406/11 ТзОВ "Лікмед" (м. Львів вул. Окуневського, 1/234) код ЄДРПОУ 23884835;
по справі №5015/3658/11 ПП "Будінвесткомфорт" (Львівська обл. м. Кам'янка-Бузька вул. Незалежності, 10) код ЄДРПОУ 34857227;
по справі №5015/3659/11 ПП "Картельбудпостач" (Львівська обл. м. Кам'янка-Бузька вул. Незалежності, 10) код ЄДРПОУ 34857908.
Ліквідатором призначений Сибаль А. М. (Ліцензія АГ № 59483 від 13.04.2011) адреса 79000 м. Львів вул. П.Дорошенка,61/5.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор ТОВ "АГРОКОМПЛЕКС" повідомляють про проведення аукціону з продажу активів.
На аукціон виставляються активи ТОВ "АГРОКОМПЛЕКС", а саме: частина нежитлової будівлі торговельно - будівничого комплексу (літ. А-1): кімнати №№ 1, 6 ,7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15 загальною площею - 253,20кв.м., яка розташована за адресою: Донецька область, м. Макіївка Центральний мікрорайон, будинок номер б/н, початкова ціна продажу - 1 517 423,60грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 151742,36грн. З фіксованими умовами аукціону та технічною характеристикою об'єкту можна ознайомитись у організатора аукціону. Гарантійний внесок у розмірі 10% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників аукціону - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 26005709162704 в ПАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 380805, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі в аукціоні необхідно надати письмову заяву організатору торгів - ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій обл. за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 15 календарних днів із дня публікації у газеті до 13.00 год. 18 серпня 2011р. включно. Аукціон відбудеться після 15 календарних днів із дня публікації інформації 19 серпня 2011р. о 12-00год на Товарній біржі "Донбас" за адресою: м. Донецьк, пр-т Ілліча, 4а. Переможець аукціону на підставі затвердженого протоколу аукціону укладає договір купівлі-продажу з ліквідатором ТОВ "АГРОКОМПЛЕКС". Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Господарський суд Рівненської області (33001, м. Рівне, вул. Яворницького, 59) ухвалою від 12 липня 2011 року порушив справу № 5019/155/11 про банкрутство підприємця Заіки Олександра Васильовича. Юридична адреса боржника: 33000, м. Рівне, вул. Кавказька, 15/22, ІН 2601712757. Розпорядником майна призначено Яцюк Аліну Миколаївну, ліцензія серії АБ № 176147 від 02.08.2005 року Міністерства економіки. Адреса: 33028, м. Рівне, вул. Драгоманова, буд. 27. Підсумкове засідання суду призначене на 11.01.2012 р. об 11.00 год. (каб. № 18) за адресою Господарського суду Рівненської обл..
Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44) від 20.06.2011 р. порушено провадження у справі № 46/128-б про банкрутство Закритого акціонерного товариства "Укрбудтрансгаз" (ЄДРПОУ 24937036, 03061, м. Київ, вул. Суздальська, 13, р/р 26000301233146, в філії "Жовтневе відділення ПІБ в м. Київ", МФО 322067), та введено процедуру розпорядження майном. Розпорядником майна призначено Дудковського Богдана Васильовича, ліцензія серії АВ № 482072 від 20.08.2009 р. (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 32, оф. 46, тел. 044 536-15-63, 067-914-77-94). Кредиторські вимоги, які виникли до порушення провадження у справі про банкрутство, приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 05.07.2011 р. у справі № 26/5005/7833/2011 ТОВ "Зорепад" (код ЄДРПОУ 32633483, юридична адреса: 50056, Дніпропетровська область, м. Кривий Ріг, мкрн. Сонячний, буд. 27А, р/р 26000301147744 в філії "Центрально-Міське відділення Промінвестбанк в м. Кривий Ріг Дніпропетровської області) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру до 05.01.12 р.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Дубовик Світлану Валеріївну, ліцензія АВ № 470464, поштова адреса: 50065, м. Кривий Ріг, а/с 3374, тел. (067) 492-02-42.
Заяви з вимогами до ліквідатора приймаються протягом місячного терміну з дня публікації даного оголошення.

Постановою господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128) від 20.07.2011 р. у справі № 5015/3801/11 Товариство з обмеженою відповідальністю "Феро-Буд" (адреса: 79069, м. Львів, вул. Шевченка, 317; код ЄДРПОУ - 32801319; Свідоцтво про державну реєстрації серії А00 № 380799; р/р 26001053805364 в ЗГРУ ПАТ "Приватбанк" в м. Львові, МФО 325321, визнано банкрутом та введено ліквідаційну процедуру.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Слідзьону Надію Петрівну (ліцензія серії АВ № 158464 від 11.12.2006 р.).
Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцятиденного терміну від дня опублікування оголошення за адресою ліквідатора: 79056, м. Львів, вул. Новознесенська, 103.

Постановою Господарського суду Волинської області (пр. Волі, 54А, м. Луцьк, 43010) від 15.07.2011 р. у справі № 08/9 - Б Мале приватне підприємство "Виробничо -комерційна фірма "Інвест - VEZ" (вул. Ковельська, 22, м. Луцьк, код ЄДРПОУ 14343471) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Рудецьку О.Я. (ліцензія АВ № 547987 від 11.01.2011 р., проживає: 43017, м. Луцьк, бульвар Дружби народів, 13А/73).
Претензії кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування даного оголошення за адресою: 43017, Волинська обл., м. Луцьк, бульвар Дружби народів, 13А/73 .

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 21.07.2011 по справі № 5016/2310/2011(5/73) Сільськогосподарське закрите акціонерне товариство "РАССВЕТ" (код ЄДРПОУ 03765223, юридична адреса: 56140, Миколаївська область, Баштанський район, с. Кашперо-Миколаївка, вул. Центральна, 3) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.
Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.
Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії Черепенко Вікторію Григорівну (поштова адреса: 54017, м. Миколаїв, вул. Московська, 54-а).

Господарський суд Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) ухвалою від 10 червня 2011 року порушив провадження у справі № 10/5026/1215/2011 про банкрутство фізичної особи-підприємця Роденко Ольги Валентинівни (18001, м. Черкаси, вул. Крилова, 5, р/р 26001041604300 АТ ІБ "Укрсиббанк", м. Київ, МФО 351005, ідентифікаційний код 2461719684).
Розпорядником майна боржника, призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (18030, м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2). Вимоги кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дня опублікування оголошення.

Господарський суд Волинської області (м.Луцьк, пр. Волі, 54 а) - постановою від 15.06.2011р. по справі № 5004/527/11 визнав банкрутом Колективну фірму "Інтер-сервіс" (юридична адреса: м. Луцьк, пр. Перемоги, 15, поштова адреса: м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, оф. 302, код ЄДРПОУ 30088896) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Темчишина В.П. (м. Луцьк-10, а/с-20), ліцензія АВ № 158360 від 27.11.06 р.

ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області (69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф.314), та ліквідатор ВАТ "Бердянське автотранспортне підприємство 12306" повідомляють про проведення аукціону з реалізації майна підприємства - банкрута. На аукціон виставляється:
Лот №1: Комплекс будівель і споруд в складі: будівель основних, літ. "Г Г1 Г2", прохідної літ. "У", ТП, літ. "В", літ. "Г", бордюру № 9, паркану № 1, воріт № 10, замощення № 1,2, розташований за адресою: Запорізька обл., м. Бердянськ, вул. Шаумяна, 1д. Початкова ціна продажу 300321,00 грн., без ПДВ.
Гарантійний внесок в розмірі 10% від початкової вартості зараховується на рахунок ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Запорізькій області № 2600827020 в ЗОД "Райффайзенбанк "Аваль", МФО 313827, ЄДРПОУ 26252756. Заявки на участь в аукціоні приймаються до 01 вересня 2011 р. включно. Договір купівлі-продажу укладається на підставі затвердженого протоколу проведення публічних торгів. Умови участі в аукціоні за телефоном: (061) 220 32 63. Публічні торги (аукціон) відбудуться 05 вересня 2011 р. о 10.00 за адресою: 69001, м. Запоріжжя, вул. Перемоги, 2, оф. 314.

Господарський суд Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 30 червня 2011 р. в провадженні справи № 5016/1358/2011 (9/25) про банкрутство Фізичної особи-підприємця Копецького Ігора Володимировича (ід. номер 2320218052, м. Миколаїв, вул. Чигрина, 204/1) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст. ст. 47-49 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".
Ліквідатор - Бєзабчук Алла Володимирівна (Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14).
Заяви кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня опублікування оголошення.

Ухвалою господарського суду Вінницької області від 30 червня 2011 року провадження у справі № 5/333-09 про банкрутство Іллінецького міського комунального підприємства "Іллінцікомунгосп" (22700, Вінницька область, м. Іллінці, вул. Пестеля, 28, код ЄДРПОУ 03338366), переведено зі ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" до загальної процедури банкрутства - процедури ліквідації.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Томашука Миколу Савелійовича (Вінницька область, Вінницький район, с. Майдан Чапельський, 1-й пров. Лісовий, 16, ліцензія серія АГ № 594848 від 18.04.11 р.).
Всі заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

ПРАТ СК "ДНІПРОІНМЕД" повідомляє:
бланки полісів ОСЦПВ наземних транспортних засобів серії АА №№ 0938628, 4232572, 4232574 загальною кількістю 3 штуки - вважати недійсними.

Ухвалами Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) порушені наступні справи про банкрутство:
- Товариства з обмеженою відповідальністю "АРЕС-ДОН" (ЄДРПОУ 37295400, адреса: : 83001, Донецьк, вул. Кобозєва, буд. 20, р/р №26002010301803, в ДФ ПАТ "АКБ Банк", МФО 335764) справа №45/43б від 18.07.2011р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів;
- Товариства з обмеженою відповідальністю "НВФ "ІНТЕК" (ЄДРПОУ 24160984, адреса: 83086 м. Донецьк вул. Жовтнева, буд.32, р/р №2600101517023, в ВАТ "Укрексімбанк" МФО 334817) справа №45/44б від 18.07.2011р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів;
- Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія КОЕК" (ЄДРПОУ 35655646, адреса: 83052, м. Донецьк, бул.Шахтобудівельників, буд.22-А, р/р №26000010034578 в ПАТ КБ "Промекономбанк" м. Донецьк, МФО 334992) справа №45/45б від 18.07.2011р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів;
- Товариства з обмеженою відповідальністю "БЕРБЕРІ" (ЄДРПОУ 37254013, адреса: 83108, Донецьк, пр. Партизанський, буд. 1а, р/р №26006010301791, в ДФ ПАТ "АКБ Банк", МФО 335764) справа №45/46б від 18.07.2011р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів;
- Товариства з обмеженою відповідальністю "КУРІОН ЛТД" (ЄДРПОУ 36559058, адреса: 83052, Донецьк, бул. Шахтобудівельників, буд. 22а, р/р №26008000039080, в ВАТ "КБ "Промекономбанк, МФО 334992) справа №45/47б від 18.07.2011р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів;
- Приватного акціонерного товариства "ЕНЕРГОПРОГРЕС" (ЄДРПОУ 25601504, адреса: 83015, м. Донецьк, пр. Миру, буд.15, р/р №260006001302060 в АТ "ОТП Банк" м. Донецьк, МФО 300528) справа №45/48б від 18.07.2011р. про банкрутство, введена процедура розпорядження майном та мораторій на задоволення вимог кредиторів.

«Приватне акціонерне товариство «Українська екологічна страхова компанія» повідомляє, що поліси обов'язкового страхування цивільно – правової відповідальності власників наземних транспортних засобів у зв'язку із втратою, вважати недійсними:

BC0124025	BB5801052	BB5804774 – 5804782
BC0124029	BB5801054 - 5801059	BB5804787 – 5804800
BC0124030	BB5801062	BE0500891 – 0500900
BC0124041	BB5801069 - 5801072	BE0500909 – 0500918
BC0127142 - 0127162	BB5801074	BC4820170 – 4820181
BC0127164	BB5801076	BC8335716 – 8335717
BC0127167 - 0127169	BB5801079 - 5801080	BC9079285 – 9079294
BC0127171	BB5801085 - 5801130	BC4963601
BC0127226	BB5801135 - 5801139	BC8629574
BC0129841	BB5801146 - 5801178	BE3745056
BC0129843	BB5801182 - 5801250	BE3745056
BC4822375	BC0000662 - 0000663	BE2862422-2864624
BC4822376	BC0000666	BE2862476
BB5802256	BC0000672 - 0000681	BC3118115
BB5802269	BC3110018 - 3110021	BE3860046
BB5802281 - 5802290	BC3110085 - 3110086	BE3860049-3860050
BB5804931 - 5804935	BC0376605	BE3860095
BB5804986 - 5805000	BC0376609	BE3860460
BC0000722 - 0000731	BB5804636	BE3860464
BC0000749	BB5804641	BE3860467
BC0000750	BB5804649	BE0396638 - 0396640
BC9079569	BB5804696	BE0396642 -0396644

BC0910096 - 0910099	BC7533501	BE0396683
BC0913023	BC7533520	BE0396687 - 0396689
BC0913039	BC7533576 - 7533577	BE0421671
BC0913040	BC8623109	BE0421690
BC9001061	BC8623119 - 8623123	BE0449610
BC9001082	BC8623132 - 8623138	BE0449615
BC9001083	BC8623140	BE0449625
BC8326661 - 8326668	BC8623142 - 8623142	BE0449631-0449633
BC8326672 - 8326750	BC8623146 - 8623150	BE0453109
BC8628867	BC9002721	BC4824728 - 4824731
BC8628871 - 8628877	BC9002723 - 9002724	BC4824792
BC8628884	BC9002726	BC4824795
BC8628897	BC9002768 - 9002769	BC4824796
BC8628910 - 8628917	BC9002811	BC4824800
BC8628919	BC9002818	BC4956222 - 4956223
BC8628921 - 8628923	BC0919847	BE4962502- 4962505
BC8628925 - 8628943	BC0919857	BE4962516
BC4963526 - 4963528	BC0919859	BE4962533 - 4962534
BC4963542 - 4963543	BC0919871	BE4962575 - 4962577
BC4963549 - 4963550	BC0919888	BE4962699
BC0913008 - 0913010	BC0919921	BE0504355
BC0913025 - 0913032	BC8628373 - 8628382	BE0504356

BC0913044 - 0913046	BC8628384	BE0504698
BC0916788 - 0916790	BC8628386 - 8628387	BE0504699
BC4960008 - 4960030	BC8628413	BE0504715
BC8060954 - 8060960	BC8628423 - 8628431	BE7921205
BC8060966 - 8061000	BC8628433 - 8628444	BE7921334
BC8060852	BC8628448	BC8333758 - 8333759
BC8060851 - 8060900	BC8628453 - 8628455	BC8333763
BC0128509 - 0128512	BC8628457 - 8628458	BC8333770 - 8333772
BC3113601	BC8628460	BC8333777
BC3113614 - 3113620	BC8628462 - 8628463	BC8333781 - 8333783
BC3113626	BC8628465	BC8333785 - 8333788
BC3113628	BC8628473 - 8628478	BC8333792
BC3113630 - 3113632	BC8628483	BC8333890
BC3113636 - 3113648	BC8628503 - 8628510	BC8334026 - 8334027
BC3113681	BC4957166	BC8334030 - 8334032
BC3113684 -3113685	BC4957169	BC9215576
BC3113697 - 3113698	BC4957172 - 4957173	BC9215622
BC3111474 - 3111475	BC4957245 - 4957246	BC9215627
BC0376682 - 0376702	BC4957268 - 4957270	BC9428786
BC4958186	BC4959001 - 4959005	BC9428850
BB5801026	BC4963852 – 4963861	

ПрАТ «Українська екологічна страхова компанія» не несе відповідальності по вказаних полісах та договорах страхування.»

ПОСИДЕНЬКИ

№ 142 (5142) СЕРЕДА, 3 СЕРПНЯ 2011

Сьогодні у більшості регіонів України пройдуть дощі, подекуди з градом. Температура вдень 20—25°; на Півночі та Сході 27—32°. У Київській області мінлива хмарність з короткочасними дощами та грозами, вітер північно-західний, 7—12 м/с. Денна температура 20—25°. У столиці — мінлива хмарність, короткочасні дощі та грози. Вітер північно-західний, 7—12 м/с. Температура вдень не підніметься вище 22—24°.

ЦЬОГО ДНЯ, 3 СЕРПНЯ

1775. Катерина II видала маніфест, що офіційно ліквідував запорізьке козацтво. **1778.** Відкрився Ла Скала, італійський оперний театр у Мілані. **1904.** Члени англійської експедиції стали першими людьми Заходу, які увійшли до священного міста Лхаса в Тибеті. **1904.** Народився Кліффорд Дональд Саймак, американський фантаст. **1911.** Італійці вперше використали літаки у військових цілях. **1914.** Перші судна пройшли через Панамський канал. **1935.** У школах України введено предмет "фізкультура". **1949.** У США заснована Національна баскетбольна асоціація (НБА).

ЦІКАВИНКИ

Помста Тутанхамона

Нарешті таємницю проклят-тя хлопчика-фараона розкрито. Причиною смерті вчених, що потривожили прах Тутанхамона через три тисячоліття після його поховання, став, на думку англійського біолога Сільвейна Гендона, чорний грибок.

Нагадаємо, що майже всі учасники розкопок, які проникли всередину поховання, померли загадковою смертю. За словами очевидців, першим до гробниці увійшов лорд Карнервон, головний фінансист експедиції. Він помер у жахливій агонії рівно за 5 місяців, хоча до цього був абсолютно здоровою людиною. Тоді лікарі припустили, що лорд загинув від укусу отруйної комахи.

Однак буквально слідом за ним пішов з життя головний археолог експедиції Говард Картер, потім — ще 19 чоловік, що брали участь у розкопках. У всіх цих випадках медики так і не змогли встановити точної причини загибелі, звідси й виникли чутки про містичне прокляття Тутанхамона.

Англійський біолог Сільвейн Гендон, що присвятив дослідженню цієї загадки більше 10 років, стверджує, що вчених згубив саме чорний грибок невідомого походження, виявлений у гробниці. Він перебував у замкнутому просторі близько 3 тисяч років, тому буквально заполонив гробницю смертоносними бактеріями. Заражений грибок міг бути спеціально поміщений в усипальницю Тутанхамона в якості «охорони». А значні досягнення вчених Давнього Єгипту цілком дозволяли створити штучний смертоносний організм.

Вл. інф.

Золота маска Тутанхамона.

Матч у неземних умовах: футбол на... Марсі

Учені університету Лестера з Британії довели, що на Марсі можна грати у футбол, **повідомляє Інтерфакс.** Щоправда, для цього доведеться дещо підкоригувати правила гри...

Як розрахували вчені, м'яч на Червоній планеті пролетить учетверо далі, ніж на Землі. На марсовому футбольному полі неможливо буде закручувати м'яч. А крім того на нього впливатимуть ще й неземні тиск, фізичні умови й температура.

Яйця, птахи, стрілочки й типові тарілочки

ХТО ШУКАЄ — ТОЙ ЗНАЙДЕ

Більшість землян з недовірою ставиться до всіляких повідомлень про те, що хтось, десь бачив НЛО. Ми звикли вірити тільки тому, що можемо побачити на власні очі або перевірити «на зуб». Все інше ми вважаємо витвором хворої уяви або, ще гірше, збудженою фантазією. Подібний скепсис, на думку маріупольця Павла Єлисеєнкова, саме й заважає нам розгледіти на зоряному небі непізнані літаючі об'єкти, що з'являються над Україною з неабиякою регулярністю.

Його перше знайомство з НЛО відбулося ще в дитинстві.

— Мені було десь десять рочків. Стояв я з батьками ввечері на зупинці, і раптом батько каже: «Дивіться, яка цікава куля!». Я підняв голову — і, дійсно, побачив великий яйцеподібної форми предмет жовтого кольору, що плавно ковзав у повітрі, поки не сховався за багатоповерхівкою, — **зізнався Павло журналістам газети «Донбас»**.

«Ловцем прибульців» його стали називати після того, як його хобі зацікавилися фахівці уфологічного клубу УФОДОС, а його фотознімки потрапили до Національного архіву НЛО. Річ у тім, що минулого літа маріупольцю вдалося зазнимкувати цілу навалу непізнаних об'єктів, що з'явилися в небі над містом. Одного літнього вечора він, стоячи на своєму балконі, помітив яскравий спалах. Потім яскраво-білий об'єкт почав рухатися в його сторону. Гріх було не скористатися можливістю сфотографувати це явище.

— Я схопив камеру й почав знімати, а коли переглянув кадри, у мене ноги підкосилися, — зізнається Павло. — Це була якась станція, з неї якийсь модуль зеленого кольору. А потім шмигнули на величезній швидкості ще два об'єкти, яких я відразу й не помітив.

З того часу Єлисеєнков щовечора влаштовується на своєму балконі й «ловить» НЛО. Щоб його упіймати, зізнається маріуполець, потрібно довго-довго знімати в одній і тій же точці. Людське око нізащо не піймає тарілку, що летить над містом на величезній швидкості, а камера фіксує все. За час його спостережень яких тільки НЛО не вдавалося йому побачити: була тарілка овальної форми, посередині якої — квадрат, а з нього виходили промені; були НЛО схожі на птахів, у вигляді стріл, у вигляді куль, що міняють свою форму, бували й прозорі об'єкти. Але частіше за все — об'єкти яйцеподібної форми жовтого кольору.

— Одного разу близько шостої вечора мені вдалося сфотографувати щось червоне, — розповідає «ловець прибульців». — Воно було схоже на медузу, що пливе по небі. Причому, вона — то з'являлася, то зникала.

Павло Єлисеєнков — корінний маріуполець, 13 років працював зварювальником на заводі «Азовмаш», потім — на «Сільмаші». Зараз торгує на центральному ринку міста. Про себе любить казати: «Судимий не був, за характером — спокійний, не п'ю, не наркоман і вірю в Бога».

Тепер до свого захоплення маріуполець ставиться цілком серйозно. Вивчає науково-популярну літературу, вступив до клубу УФОДОС, нещодавно брав участь у зльоті «Космопошуку», де познайомився з однодумцями. Рідні, зізнається, схвалюють його захоплення, а от друзі — не вірять. Жартують, мовляв, один ти бачиш, а інші ні. А Єлисеєнков вважає, що прибульці «ідуть на контакт» з людьми зацікавленими в цьому, причому, тільки з тими, хто ставиться до них доброзичливо. Він упевнений, що інопланетяни не збираються нас знищувати. Скоріше, вони хочуть допомогти нам урятувати землю від глобальних катаклізмів, які на нашій планеті відбуваються дедалі частіше...

НЛО, зняті «ловцем прибульців» у небі над Маріуполем.

Антон ГРОМОВ.
Маріуполь
Донецької області.
Фото www.donbass.ua.

Розділити Місяць збирався ще... Сталін

ІЗ РОЗСЕКРЕЧЕНИХ ДЖЕРЕЛ

У 1980 році такий собі Денніс Хоуп знайшов у міжнародних законах лазівку, що дозволила йому на цілком законних підставах... приватизувати Місяць. І нині різні фірми від його імені намагаються розпродати небесне світило по шматочку всім бажаючим. Утім розділити Місяць між країнами-союзниками пропонував ще Сталін, відразу після перемоги в другій світовій війні...

От витяг зі спогадів американського історика Р. Майліна:

«... Трумену спочатку здалося, що він не розчув чи що слова «дядька Джо» йому неправильно переклали:

— Даруйте, пане Сталін. Ви, звичайно, маєте на увазі поділ Німеччини? — перепитав він.

Сталін затягся димом, розкурюючи свою знамениту трубку, і виразно повторив:

— Місяця. Про Німеччину ми вже домовилися. Я маю на увазі саме Місяць. І врахуйте, пане президенте, у Радянського Союзу є достатньо сил і технічних можливостей, щоб довести наш пріоритет в найсерйознішій спосіб!..»

Фото з сайта www.azazell.com.

Якщо судити з офіційних джерел, то перед війною створення ракет у СРСР було практично припинене. Першою науковою організацією, що займалася цією проблемою, стала ГВРР (група з вивчення реактивного руху). Однак її керівник — Фрідріх Цандлер — у 1933 році раптово помер. А створений після його смерті Реактивний науково-дослідний інститут, судячи з документів, нічого революційного створити так і не встиг: у 1937—1938 роках практично всі керівники інституту й найвидатніші вчені, у тому числі С. Корольов і Г. Лангмак, були репресовані за антирадянську діяльність.

Однак створення ракетної техніки, вочевидь, тривало. Адже Сталін був жорстоким, але не безумцем. Він прихильно ставився до різного роду таємних проектів, якими любив керувати особисто. Про деякі з них нещодавно розповів російський історик Станіслав Славін. Він з'ясував, що в 1937 році за розпорядженням Сталіна було створено другий Наркомат авіаційної промисловості. На відміну від першого, він підкорявся безпосередньо Генералісимусові.

Чим займалася ця структура — ніхто не знав. Зате відомо, що 17 грудня того ж року в Колонному залі Будинку Рад нарком оборони Клим Ворошилов, розповідаючи про успіхи Червоної Армії, згадав про принципово нові тактичні розробки. Наприкінці своєї промови нарком зненацька заявив, що «для закріплення вирішального успіху буде використано і... місячний плацдарм»(?!).

Історик стверджує, що з моменту свого створення новий Наркомат авіаційної промисловості розгорнув бурхливу, але цілковито секретну діяльність. На місці нинішньої Чорнобильської АЕС прискореними темпами почали спорудження суперсекретного об'єкта — «Київ-17». Він мав включати: військове містечко, аеродром, стартовий комплекс для ракет і вісім заводів! Коштів на його спорудження не жаліли. Об'єкт мали запустити в липні 1941-го. Але цього не сталося — почалася війна. Поспішний відступ наших військ на південному напрямку змусив підірвати і містечко, і майже закінчений комплекс.

Є свідчення і про те, що аналогічний комплекс будувався й у Сибіру. І там навіть почали зводити естакаду для запуску ракет, що описано в одній із книг Костянтина Ціолковського. На жаль, допуск до документів, здатних пролити світло на долю цих надсекретних об'єктів, закрито. Однак Сталін, вочевидь, не збирався пасти задніх в освоєнні космічного простору. Тому й хотів «забронювати» для СРСР місце на Місяці. Ще до того, як Сполучені Штати послали на нього своїх астронавтів...

За матеріалами російської преси.

На Посиденьках побувала Ірина ШАТРОВА

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Олександр СУСЛЕНКО, Людмила ОПАНАСЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2011 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 20984
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

